Book. Bala Bodha Kaumudi -

बालबोधरसकौमुदी

Pages Malayali Palm

Langug - संस्कृतम्

Script - ओरिया

Subject - Erotish -

Size -

No Folios - 92

Size 37 x 4

Remark. So. cut

67, 68, 69, 70 71 - 72 . Pages

SA-8

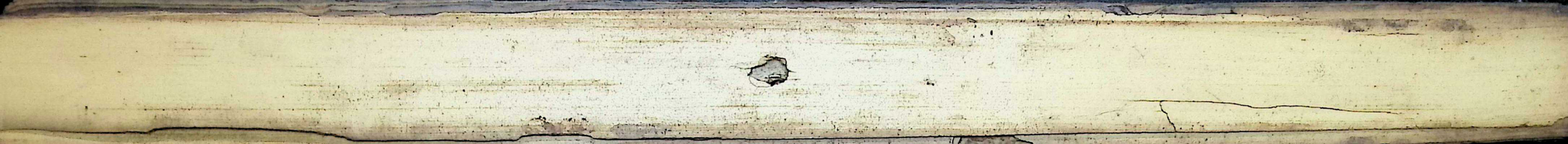

ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸಹಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ. ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹೇಳಿ

ঘোষণা করিয়াছিলেন। ইহার পর ১৯৪৭ সালের ১৫ই আগস্ট ভারত স্বাধীনতা লাভ করে। ১৯৪৭ সালের ১৪ই আগস্ট পাকিস্তান ডোমিনিয়ন এবং ১৫ই আগস্ট ভারত ডোমিনিয়ন গঠিত হয়। ১৯৪৭ সালের ১৫ই আগস্ট হইতে ১৯৪৯ সালের ২৬শে জানুয়ারি পর্যন্ত ভারত ডোমিনিয়ন ছিল। ১৯৪৯ সালের ২৬শে জানুয়ারি ভারত সার্বভৌম গণতন্ত্র ঘোষিত হয়। ১৯৪৭ সালের ১৫ই আগস্ট হইতে ১৯৫০ সালের ২৬শে জানুয়ারি পর্যন্ত ভারত ডোমিনিয়ন ছিল। ১৯৫০

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ

ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೨೨ ಅವರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೋತವನ್ನು ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಅದರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಅದು ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ ಬಲಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಮುಂದೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ೨೩ ಯಾಜಕನು ಆ ಹೋತದ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಭಾಗುಡಾರದೊಳಗೆ ತಂದು ೨೪ ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮಂಜೂಷದ ಮುಂದಿರುವ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಏಳು ಸಾರಿ ಚಿಮುಕಿಸಬೇಕು. ೨೫ ಅವನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಮುಂದಿರುವ ಧೂಪವೇದಿಕೆಯ ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಉಳಿದ ರಕ್ತವನ್ನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಮುಂದಿರುವ ಹೋಮವೇದಿಕೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯಬೇಕು. ೨೬ ಅವನು ಹೋತದ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು. ಅದು ಸಮಾಧಾನಬಲಿಯ ಕೊಬ್ಬಿನಂತೆ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿರುವುದು. ಯಾಜಕನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ೨೭ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಹೋತದ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಭಾಗುಡಾರದೊಳಗೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಚರ್ಮ, ಮಾಂಸ, ಸಗಣಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಾಳೆಯದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು. ೨೮ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವವನು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ಬರಬಹುದು. ೨೯ ಏಳನೆಯ ತಿಂಗಳಿನ ಹತ್ತನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು. ಸ್ವದೇಶಿಯರಿಗೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ೩೦ ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಶುದ್ಧರಾಗುವಿರಿ. ೩೧ ಈ ದಿನವು ನಿಮಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವಾಗಿರುವುದು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು. ೩೨ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಹೊಂದಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಲು ಪವಿತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾಜಕನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ೩೩ ಅವನು ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಸಭಾಗುಡಾರಕ್ಕೂ ಧೂಪವೇದಿಕೆಗೂ ಯಾಜಕರಿಗೂ ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ೩೪ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು.

ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ಅವನು ಮಾಡಿದನು.

೨ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ೨ ನೀನು ಅಹರೋನನಿಗೂ ಅವನ ಪುತ್ರರಿಗೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಯೆಹೋವನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರು. ೩ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಎತ್ತನ್ನಾಗಲಿ ಕುರಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಮೇಕೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಳೆಯದ ಹೊರಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ ೪ ಅದನ್ನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಂದು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ರಕ್ತಾಪರಾಧಿಯಾಗಿರುವನು. ಅವನು ರಕ್ತವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದವನಾಗಿರುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಿರುವನು. ೫ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಂದು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಬಲಿಗಳಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಈ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಂತೆ ಯಾಜಕನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ೬ ಯಾಜಕನು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಯಿರುವ ಯೆಹೋವನ ಧೂಪವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸಿ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು. ಅದು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿರುವುದು. ೭ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಡುಮೇಕೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು. ಸ್ವದೇಶಿಯರಿಗೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ೮ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಸರ್ವಾಂಗಹೋಮಬಲಿಯನ್ನಾಗಲಿ ೯ ಸಮಾಧಾನಬಲಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಸಭಾಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಂದು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಿರುವನು. ೧೦ ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ರಕ್ತವನ್ನು ತಿಂದರೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವೆನು. ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಿರುವನು. ೧೧ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣವು ಅದರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಲಿಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು. ೧೨ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ರಕ್ತವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು. ೧೩ ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಿನ್ನಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಡಿದರೆ ಅದರ ರಕ್ತವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ೧೪ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣವು ಅದರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತವನ್ನೂ ತಿನ್ನಬಾರದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣವು ಅದರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವುದು. ಯಾವನಾದರೂ ರಕ್ತವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಿರುವನು. ೧೫ ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಕಾಡುಮೃಗಗಳಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಲಿ ತಿಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಅಶುದ್ಧನಾಗಿರುವನು. ಆಮೇಲೆ ಶುದ್ಧನಾಗುವನು. ೧೬ ಅವನು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯದೆ ಸ್ನಾನಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

೧೮ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ೨ ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಯೆಹೋವನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರು. ೩ ನೀವು ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾನಾನಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ನಾನು ಅವರ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು. ೪ ನನ್ನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ನನ್ನ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು. ೫ ನನ್ನ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ನನ್ನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಯಾವನಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಅವನು ಜೀವಿಸುವನು. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ೬ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ೭ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೮ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೯ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೦ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಮಗನ ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೧ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೨ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೩ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೪ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೫ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೬ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೭ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರು ಅವಳ ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದು ಅಧರ್ಮವಾಗಿರುವುದು. ೧೮ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಅವಳ ತಂಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಾರದು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೯ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮುಟ್ಟಿನ ಅಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೨೦ ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀನು ಅಶುದ್ಧನಾಗಬಾರದು. ೨೧ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮೋಲೆಕ್ ದೇವತೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಮಾಡಬಾರದು. ೨೨ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ೨೩ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ೨೪ ಈ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ನೀವು ಅಶುದ್ಧರಾಗಬಾರದು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓಡಿಸಿಬಿಡುವ ಜನಾಂಗಗಳವರು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಶುದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ೨೫ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ದೇಶವು ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಅವರ ದೇಶವು ಅವರ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುವುದು. ೨೬ ನೀವು ನನ್ನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ನನ್ನ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ಸ್ವದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಈ ಅಸಹ್ಯಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಶುದ್ಧನಾಗಬಾರದು. ೨೭ ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಈ ಅಸಹ್ಯಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ದೇಶವನ್ನು ಅಶುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೨೮ ನೀವು ಆ ದೇಶವನ್ನು ಅಶುದ್ಧಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುವುದು. ಅದು ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುವುದು. ೨೯ ಈ ಅಸಹ್ಯಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವವರು ತಮ್ಮ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಾಗಿರುವರು. ೩೦ ನೀವು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಮಾಡಿದ ಅಸಹ್ಯಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಂದ ನೀವು ಅಶುದ್ಧರಾಗಬಾರದು. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರು.

೧೯ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ೨ ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರಿ. ೩ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ಗೌರವಕೊಡಿರಿ. ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿರಿ. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರು. ೪ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಡಿರಿ. ಲೋಹದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ಯೆಹೋವನು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರು. ೫ ಸಮಾಧಾನಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ೬ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಮರುದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಮೂರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಮಾಂಸವನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು. ೭ ಮೂರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಿಂದರೆ ಅದು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಸ್ವೀಕಾರಯೋಗ್ಯವಾಗಿರದು. ೮ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪವಿತ್ರವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಮಾಡಿದವನಾಗಿರುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಿರುವನು. ೯ ನಿಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವಾಗ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಪೈರನ್ನು ಕೊಯ್ಯಬಾರದು. ಉದುರಿದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ೧೦ ದ್ರಾಕ್ಷಿತೋಟದಲ್ಲಿ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ದ್

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಬೆಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବେ ବି ଜଳ ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଅଭାବ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କ'ଣ କରିପାରିବା ତାହା ଆମେ ଜାଣିବା । ଏଥିରେ ଆମେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ।

ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಬಂದೆವು.

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜಿ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಎಂದರು. ಅಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ ಪೇಪರ್ ಮಡಚಿಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅಜ್ಜಿ ಜಪ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದು ಬಂದರು. ಅಜ್ಜ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜ ಬಂದು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅಜ್ಜ ಊಟ ಮಾಡಿ ಎದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಪೇಪರ್ ಓದಲು ಕುಳಿತರು. ಅಜ್ಜಿ ಮಲಗಿದರು. ಅಜ್ಜ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತೆ ಆಟವಾಡಲು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದರು. ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜಿ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಎಂದರು. ಅಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ ಪೇಪರ್ ಮಡಚಿಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅಜ್ಜಿ ಜಪ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದು ಬಂದರು. ಅಜ್ಜ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜ ಬಂದು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅಜ್ಜ ಊಟ ಮಾಡಿ ಎದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಪೇಪರ್ ಓದಲು ಕುಳಿತರು. ಅಜ್ಜಿ ಮಲಗಿದರು. ಅಜ್ಜ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತೆ ಆಟವಾಡಲು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದರು.

ಕಾಲಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿತು. ಅವಳು ಕಾಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಕಾಲಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಿತು. ಅವಳು ಕಾಲನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಳು. ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವಳು ಆ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಒಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದಳು. ಮುದುಕಿ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಳು. ಅವಳು ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಅಳತೊಡಗಿದ

ওহে ভাই, তোমার কি ভাল লাগে? তুমি কি ভালবাস? তুমি কি ভালবাসিতে পার? তুমি কি ভালবাসিতে চাও? তুমি কি ভালবাসিতে চাও? তুমি কি ভালবাসিতে চাও

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ঔষধ ও তাহার প্রয়োগ বিধি

ଏହାପରେ ଦୁଇଜଣ ଦୂତ ଆସି ଦେଖିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଦୂତମାନେ ଜିଜ୍ଞାସା କଲେ, "ଆପଣମାନେ କ'ଣ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ?" ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ ଗାଁରେ ଜଣେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ । ଆଜି ସେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ମଶାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହୋଇଛୁ ।" ଦୂତମାନେ ପଚାରିଲେ, "ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ କେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ?" ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଏବେ ଛୋଟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏବେ ପିତାଙ୍କୁ ହରାଇବାକୁ ପଡିବ ।" ଦୂତମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ।" ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା

ಅಂಗಡಿಯವರು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವರ

ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸಹೋದರರು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ

ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಅಸಹಜ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂಗಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೋಶಗಳು ರಕ್ತ ಮತ್ತು ದುಗ್ಧರಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ದೇಹದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹರಡಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮೆಟಾಸ್ಟಾಸಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೋಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಶಗಳಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವ

ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನ.

ꠀ ꠀ ꠀ

ꝺꝺꝺ

ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸವೆದು ಹೋಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಳಿಸಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಶಾಸನ ಪ್ರತಿಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಪ್ರತಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಮಸಿ ಪ್ರತಿ, ಮೇಣದ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ರಬ್ಬಿಂಗ್ ಪ್ರತಿ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಸಿ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ಮೇಣದ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಿಂತ ರಬ್ಬಿಂಗ್ ಪ್ರತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುವುದರಿಂದ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾಗದ, ಮೇಣದ ಬಳಪ ಮತ್ತು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಇವಿಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಸಾಕು. ಕಾಗದವನ್ನು ಶಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಮೇಣದ ಬಳಪದಿಂದ ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನಿಂದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದಾಗ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಗದವು ಹರಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸವೆದು ಹೋಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಳಿಸಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಶಾಸನ ಪ್ರತಿಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಪ್ರತಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಮಸಿ ಪ್ರತಿ, ಮೇಣದ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ರಬ್ಬಿಂಗ್ ಪ್ರತಿ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಸಿ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ಮೇಣದ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಿಂತ ರಬ್ಬಿಂಗ್ ಪ್ರತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುವುದರಿಂದ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾಗದ, ಮೇಣದ ಬಳಪ ಮತ್ತು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಇವಿಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಸಾಕು. ಕಾಗದವನ್ನು ಶಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಮೇಣದ ಬಳಪದಿಂದ ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನಿಂದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದಾಗ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಗದವು ಹರಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ತಂದೆ ಕೇಳಿದ ಮಗಳೇ ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು ತಂದೆಯೇ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಗಳೇ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದ

ଏହାପରେ ଗଣେଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଏହାଦେଖି ରାବଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ହେଲା । ଏଣେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚି ଅଙ୍ଗଦକୁ ରାବଣ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଅଙ୍ଗଦ ରାବଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆଦେଶ ଜଣାଇଲେ । ରାବଣ ଅଙ୍ଗଦଙ୍କୁ ଅପମାନ କରି ଫେରାଇ ଦେଲା । ଅଙ୍ଗଦ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ରାବଣର ଅପମାନ କଥା ଜଣାଇଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ଏହାଦେଖି ରାବଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ହେଲା । ଏଣେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚି ଅଙ୍ଗଦକୁ ରାବଣ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଅଙ୍ଗଦ ରାବଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆଦେଶ ଜଣାଇଲେ । ରାବଣ ଅଙ୍ଗଦଙ୍କୁ ଅପମାନ କରି ଫେରାଇ ଦେଲା । ଅଙ୍ଗଦ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ରାବଣର ଅପମାନ କଥା ଜଣାଇଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ।

ଏକ ଦୋଷାରୋପଣ ଓ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ।

ꯑꯣꯏꯅꯥ ꯂꯩꯕꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯃꯗ

ಅಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಂಕಿಗಳಿಂದ ಕಿರಿಯ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಹಿರಿಯ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳೆದಾಗ ಬರುವ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾಪ್ರೇಕರ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾಪ್ರೇಕರ್

ꠀꠀꠀ

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣದ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಸಾಮಂತರಾಗಿ ಆಳಿದರು

ಕಿಲ್ಲಾ ಕಾಲಿಕಾಲಿಕಾಲಿ

ঃ এপ্রিল ৯৯৯৫ ইং তারিখে ঢাকা মহানগর হাকিম আদালত ঢাকা কর্তৃক ফৌজদারী কার্যবিধির ১৪৪ ধারা মোতাবেক জারীকৃত আদেশ

যেহেতু আমি মোঃ ফজলুল করিম, ঢাকা মহানগর হাকিম আদালত, ঢাকা, ফৌজদারী কার্যবিধির ১৪৪ ধারা মোতাবেক প্রদত্ত ক্ষমতাবলে এই মর্মে সন্তুষ্ট হইয়াছি যে, ঢাকা মহানগরীর ১৪৪ ধারা জারীকৃত এলাকায় ৫ জনের অধিক ব্যক্তির সমাবেশ ঘটিলে আইন-শৃঙ্খলা পরিস্থিতির অবনতি ঘটিতে পারে এবং ইহা জনস্বার্থের পরিপন্থী হইবে এবং যেহেতু আমি মনে করি যে, উক্ত এলাকায় ৫ জনের অধিক ব্যক্তির সমাবেশ নিষিদ্ধ করা জনস্বার্থে প্রয়োজন, সেহেতু আমি উক্ত ধারা মোতাবেক প্রদত্ত ক্ষমতাবলে ঢাকা মহানগরীর ১৪৪ ধারা জারীকৃত এলাকায় ৫ জনের অধিক ব্যক্তির সমাবেশ নিষিদ্ধ করিলাম।

এতদ্বারা ঢাকা মহানগরীর ১৪৪ ধারা জারীকৃত এলাকায় ৫ জনের অধিক ব্যক্তির সমাবেশ নিষিদ্ধ করা হইল।

এই আদেশ অমান্যকারী ব্যক্তি ফৌজদারী কার্যবিধির ১৮৮ ধারা মোতাবেক শাস্তিযোগ্য অপরাধ করিবেন।

এই আদেশ ঢাকা মহানগরীর ১৪৪ ধারা জারীকৃত এলাকায় অবিলম্বে কার্যকর হইবে এবং ৭ দিন পর্যন্ত বলবৎ থাকিবে।

মোঃ ফজলুল করিম
ঢাকা মহানগর হাকিম আদালত
ঢাকা।

ଏଇ ଆଜି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଇ ଜାତୀୟ ଉତ୍ସବ ଦିନରେ

ঘোষণা করে। এই ঘোষণা ছিল ঐতিহাসিক। এর মাধ্যমে বাংলাদেশের মানুষ তাদের ভাগ্য নিজেদের হাতে তুলে নেয়ার সংকল্প ব্যক্ত করে। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের মুক্তির সনদ। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বাধীনতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মপরিচয়ের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ইতিহাসের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ভবিষ্যতের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সংগ্রামের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ত্যাগের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের রক্তের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের অশ্রুর দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ঘামের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের শ্রমের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের কষ্টের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বেদনার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আনন্দের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের উল্লাসের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বিজয়ের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের গৌরবের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের অহংকারের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বপ্নের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আশার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ভালোবাসার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের একতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ঐক্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সংহতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের শান্তির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সমৃদ্ধির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের উন্নতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের অগ্রগতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের প্রগতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আধুনিকতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বিজ্ঞানমনস্কতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের যুক্তিবাদিতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের মানবতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সহমর্মিতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সহানুভূতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সহিষ্ণুতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ধৈর্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সাহসের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বীরত্বের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের শৌর্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের পরাক্রমের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বিক্রমের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের শক্তির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সামর্থ্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের যোগ্যতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের দক্ষতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের নৈপুণ্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের কুশলতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের পারদর্শিতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের অভিজ্ঞতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের প্রজ্ঞার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের জ্ঞানের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের বিদ্যার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের শিক্ষার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের সংস্কৃতির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের ঐতিহ্যের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের উত্তরাধিকারের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের গর্বের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের অহংকারের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মমর্যাদার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মসম্মানের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মবিশ্বাসের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মপ্রত্যয়ের দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের আত্মনির্ভরতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বনির্ভরতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বয়ম্ভরতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বাধীনতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের মুক্তির দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের স্বাধীনতার দলিল। এই ঘোষণা ছিল বাংলাদেশের মানুষের মুক্তির দলিল।

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿಯು ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಕೃಷಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದೆ. ಕೃಷಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ

갠갤갬갭갯갰갱갸갹갼걀걋걍걔걘걜거걱건걷걸걺검겁것겄겅겆겉겊겋게겍겐겔겜겝겟겠겡겨격겪견겯결겸겹겻겼경곁계곈곌곕곗고곡곤곧골곪곬곯곰곱곳공곶과곽관괄괆괌괍괏광괘괜괠괩괬괭괴괵괸괼굄굅굇굉교굔굘굡굣구국군굳굴굵굶굻굼굽굿궁궂궈궉권궐궜궝궤궷귀귁귄귈귐귑귓규균귤그극근귿글긁금급긋긍긔기긱긴긷길긺김깁깃깄깅깆깊까깍깎깐깔깖깜깝깟깠깡깥깨깩깬깰깸깹깻깼깽꺄꺅꺌꺼꺽꺾껀껄껌껍껏껐껑께껙껜껨껫껭껴껸껼꼇꼈꼍꼐꼬꼭꼰꼲꼴꼼꼽꼿꽁꽂꽃꽈꽉꽐꽜꽝꽤꽥꽹꾀꾄꾈꾐꾑꾕꾜꾸꾹꾼꿀꿇꿈꿉꿋꿍꿎꿔꿜꿨꿩꿰꿱꿴꿸뀀뀁뀄뀌뀍뀐뀔뀜뀝뀨끄끅끈끊끌끎끓끔끕끗끙끝끼끽낀낄낌낍낏낑나낙낚난낟날낡낢남납낫났낭낮낯낱낳내낵낸낼냄냅냇냈냉냐냑냔냘냠냥너넉넋넌널넒넓넘넙넛넜넝넣네넥넨넬넴넵넷넸넹녀녁년녈념녑녔녕녘녜녠노녹논놀놂놈놉놋농높놓놔놘놜놨뇌뇍뇐뇔뇜뇝뇟뇨뇩뇬뇰뇸뇹뇻뇽누눅눈눋눌눔눕눗눙눠눴눼뉘뉜뉠뉨뉩뉴뉵뉸뉼늄늅늉느늑는늘늙늚늠늡능늦늪늬니닉닌닐닒님닙닛닝닢다닥닦단닫달닭닮닯닳담답닷닸당닺닻닿대댁댄댈댐댑댓댔댕댜더덕덖던덛덜덞덟덤덥덧덩덫덮데덱덴델뎀뎁뎃뎄뎅뎌뎐뎔뎠뎡뎨뎬도독돈돋돌돎돐돔돕돗동돛돝돠돤돨돼됏됐됑됴됵됸됼됽됾됿둄둅둇둉두둑둔둘둠둡둣둥둬뒀뒈뒉뒌뒐뒘뒙뒝뒤뒥뒨뒬뒵뒷뒹뒻듀듄듈듐듕드득든듣들듦듬듭듯등듸디딕딘딛딜딤딥딧딨딩딪따딱딴딷딸땀땁땃땄땅땋때땍땐땔땜땝땟땠땡떄떈떔떗떙떠떡떤떨떪떫떰떱떳떴떵떻떼떽뗀뗄뗌뗍뗏뗐뗑뗘뗬또똑똔똘똠똡똣똥똬똴뙁뙈뙌뙐뙤뚜뚝뚠뚤뚫뚬뚭뚯뚱뛀뛔뛘뛜뛤뛰뛱뛴뛸뜀뜁뜅뜌뜍뜐뜔뜜뜝뜡뜨뜩뜬뜯뜰뜸뜹뜻띄띈띌띔띕띗띙띠띡띤띨띰띱띳띵라락란랄람랍랏랐랑랒랖랗래랙랜랠램랩랫랬랭랴략랸럄럅럇량러럭런럴럼럽럿렀렁렇레렉렌렐렘렙렛렝려력련렬렴렵렷렸령례롄롑롓로록론롤롬롭롯롱롸롼뢍뢨뢰뢴뢸룀룁룃룅료룐룔룝룟룡루룩룬룰룸룹룻룽뤄뤘뤠뤼뤽륀륄륌륍륏륑류륙륜률륨륩륫륭르륵른를름릅릇릉릊릍릎리릭린릴림립릿링마막만많맏말맑맒맘맙맛맜망맞맡맣매맥맨맬맴맵맷맸맹맺먀먁먈먕머먹먼멀멂멈멉멋멍멎멓메멕멘멜멤멥멧멨멩며멱면멸몃몄명몇모목몫몬몰몲몸몹못몽뫄뫈뫘뫙뫼묀묄묍묏묑묘묜묠묩묫무묵묶문묻물묽묾뭄뭅뭇뭉뭍뭏뭐뭔뭘뭡뭣뭬뮈뮌뮐뮘뮙뮝뮤뮥뮨뮬뮴뮷므믄믈믐믓미믹민믿밀밂밈밉밋밌밍및밑바박밖밗반받발밝밞밟밤밥밧방밭배백밴밸뱀뱁뱃뱄뱅뱉뱌뱍뱐뱝버벅번벋벌벎범법벗벙벚베벡벤벧벨벰벱벳벴벵벼벽변별볍볏볐병볕볘볜보복볶본볼봄봅봇봉봐봔봤뵀뵈뵉뵌뵐뵘뵙뵤뵨부북분붇불붉붊붐붑붓붕붙뷔뷕뷘뷜뷤뷩뷰뷴뷸븀븃븅브븍븐블븜븝븟비빅빈빌빎빔빕빗빙빚빛빠빡빤빨빪빰빱빳빴빵빻빼빽뺀뺄뺌뺍뺏뺐뺑뺘뺙뺨뺫뺭뺴뺵뻐뻑뻔뻗뻘뻠뻣뻤뻥뻬뼁뼈뼉뼘뼙뼛뼜뼝뽀뽁뽄뽈뽐뽑뽓뽕뾔뾘뾰뾱뿅뿌뿍뿐뿔뿜뿟뿡쀄쀈쀘쀠쀼쁑쁘쁜쁠쁨쁩삐삑삔삘삠삣삥사삭삯산삳살삵삶삼삽삿샀상샅새색샌샐샘샙샛샜생샤샥샨샬샴샵샷샹섀섄섈섐서석섞선섣설섦섧섬섭섯섰성섶세섹센셀셈셉셋셌셍셔셕션셜셤셥셧셨셩셰셴셸솅소속솎손솔솖솜솝솟송솥솨솩솬솰솽쇄쇈쇌쇔쇗쇘쇠쇤쇨쇰쇱쇳쇼쇽숀숄숌숍숏숑수숙순숟술숨숩숫숭숴쉈쉐쉑쉔쉘쉠쉥쉬쉭쉰쉴쉼쉽쉿슁슈슉슐슘슛슝스슥슨슬슭슴습슷승시식신싣실싫심십싯싱싶싸싹싻싼쌀쌈쌉쌌쌍쌓쌔쌕쌘쌜쌤쌥쌨쌩썅써썩썬썰썲썸썹썼썽쎄쎈쎌쏀쏄쏘쏙쏜쏟쏠쏢쏨쏩쏭쏴쏵쏸쐐쐬쐰쐴쐼쐽쑈쑉쑌쑐쑘쑝쑤쑥쑨쑬쑴쑵쑹쒀쒔쒜쒸쒼쓉쓔쓕쓘쓩쓰쓱쓴쓸씀씁씌씐씔씜씨씩씬씰씸씹씻씽아악안앉않알앍앎앓암압앗았앙앝앞애액앤앨앰앱앳앴앵야약얀얄얇얌얍얏양얕얗얘얜얠얩어억언얹얻얼얽얾엄업없엇었엉엊엌엎에엑엔엘엠엡엣엤엥여역엮연열엶엷염엽엾엿였영옅옆옇예옌옐옘옙옛옜오옥온옫올옭옮옰옳옴옵옷옹옻와왁완왈왐왑왓왔왕왜왝왠왬왯왱외왹왼욀욈욉욋욍요욕욘욜욤욥욧용우욱운울욹욺움웁웃웅워웍원월웜웝웠웡웨웩웬웰웸웹웽위윅윈윌윔윕윗윙유육윤율윰윱윳융윷으윽은을읊음읍읏응읒읓읔읕읖읗의읜읠읨읫이익인일읽읾잃임입잇있잉잊잎자작잔잖잗잘잚잠잡잣잤장잦재잭잰잴잼잽잿쟀쟁쟈쟉쟌쟎쟐쟘쟝쟤쟨쟬저적전절젊점접젓정젖제젝젠젤젬젭젯젱져젼졀졈졉졌졍졔조족존졸졺좀좁좃종좆좇좋좌좍좔좝좟좡좨좽좼죄죈죌죔죕죗죙죠죡죤죵주죽준줄줅줆줌줍줏중줘줬줴쥐쥑쥔쥘쥠쥡쥣쥬쥰쥴쥼즈즉즌즐즘즙즛증지직진짇질짊짐집짓징짖짙짚짜짝짠짢짤짧짬짭짯짰짱째짹짼쨀쨈쨉쨋쨌쨍쨔쨘쨩쩌쩍쩐쩔쩜쩝쩟쩠쩡쩨쩽쪄쪘쪼쪽쫀쫄쫌쫍쫏쫑쫓쫘쫙쫠쫬쫴쬈쬐쬔쬘쬠쬡쭁쭈쭉쭌쭐쭘쭙쭝쭤쭸쭹쮜쮸쯔쯤쯧쯩찌찍찐찔찜찝찡찢찧차착찬찮찰참찹찻찼창찾채책챈챌챔챕챗챘챙챠챤처척천철첨첩첫첬청체첵첸첼쳄쳅쳇쳉쳐쳔쳤쳬쳰초촉촌촐촘촙촛총촤촨촬최쵠쵤쵬쵭쵯쵱쵸쵹쵼추축춘출춤춥춧충춰췄췌췐취췬췰췸췹췻췽츄츈츌츔츙츠측츤츨츰츱츳층치칙친칟칠칡침칩칫칭카칵칸칼캄캅캇캉캐캑캔캘캠캡캣캤캥캬캭컁커컥컨컫컬컴컵컷컸컹케켁켄켈켐켑켓켕켜켠켤켬켭켯켰켱켸코콕콘콜콤콥콧콩콰콱콴콸쾀쾅쾌쾡쾨쾰쿄쿠쿡쿤쿨쿰쿱쿳쿵쿼퀀퀄퀑퀘퀙퀜퀠퀭퀴퀵퀸퀼큄큅큇큉큐큔큘큠크큭큰클큼큽킁키킥킨킬킴킵킷킹타탁탄탈탉탐탑탓탔탕태택탠탤탬탭탯탰탱탸턍터턱턴털턺텀텁텃텄텅테텍텐텔템텝텟텡텨텬텼톄톈토톡톤톨톰톱톳통톺톼퇀퇘퇴퇸툇툉투툭툰툴툼툽툿퉁퉈퉜퉤튀튁튄튈튐튑튕튜튠튤튬튱트특튼튿틀틂틈틉틋틍틔티틱틴틸팀팁팃팅파팍팎판팔팖팜팝팟팠팡팥패팩팬팰팸팹팻팼팽퍄퍅퍼퍽펀펄펌펍펏펐펑페펙펜펠펨펩펫펭펴편펼폄폅폈평폐폘폡폣포폭폰폴폼폽폿퐁퐈퐝푀푄표푠푤푭푯푸푹푼푿풀풂품풉풋풍풔풩퓌퓍퓐퓔퓜퓟퓨퓬퓰퓸퓻퓽프픈플픔픕픗피픽핀필핌핍핏핑하학한할핥함합핫항해핵핸핼햄햅햇했행햐향허헉헌헐헒험헙헛헝헤헥헨헬헴헵헷헹혀혁현혈혐협혓혔형혜혠혤혭호혹혼홀홅홈홉홋홍홑화확환활홧황홰홱홴횃횅회획횐횔횝횟횡효횬횰횹횻후훅훈훌훑훔훗훙훠훤훨훰훵훼훽휀휄휑휘휙휜휠휨휩휫휭휴휵휸휼흄흇흉흐흑흔흖흗흘흙흠흡흣흥흩희흰흴흼흽힁히힉힌힐힘힙힛힝ﬀﬁﬂﬃﬄﬅﬆﬓﬔﬕﬖﬗﬠﬡﬢﬣﬤﬥﬦﬧﬨ﬩שׁשׂשּׁשּׂאַאָאּבּגּדּהּוּזּ﬷טּיּךּכּלּ﬽מּ﬿נּסּ﭂ףּפּ﭅צּקּרּשּתּוֹבֿכֿפֿﭏﭐﭑﭒﭓﭔﭕﭖﭗﭘﭙﭚﭛﭜﭝﭞﭟﭠﭡﭢﭣﭤﭥﭦﭧﭨﭩﭪﭫﭬﭭﭮﭯﭰﭱﭲﭳﭴﭵﭶﭷﭸﭹﭺﭻﭼﭽﭾﭿﮀﮁﮂﮃﮄﮅﮆﮇﮈﮉﮊﮋﮌﮍﮎﮏﮐﮑﮒﮓﮔﮕﮖﮗﮘﮙﮚﮛﮜﮝﮞﮟﮠﮡﮢﮣﮤﮥﮦﮧﮨﮩﮪﮫﮬﮭﮮﮯﮰﮱﯓﯔﯕﯖﯗﯘﯙﯚﯛﯜﯝﯞﯟﯠﯡﯢﯣﯤﯥﯦﯧﯨﯩﯪﯫﯬﯭﯮﯯﯰﯱﯲﯳﯴﯵﯶﯷﯸﯹﯺﯻﯼﯽﯾﯿﰀﰁﰂﰃﰄﰅﰆﰇﰈﰉﰊﰋﰌﰍﰎﰏﰐﰑﰒﰓﰔﰕﰖﰗﰘﰙﰚﰛﰜﰝﰞﰟﰠﰡﰢﰣﰤﰥﰦﰧﰨﰩﰪﰫﰬﰭﰮﰯﰰﰱﰲﰳﰴﰵﰶﰷﰸﰹﰺﰻﰼﰽﰾﰿﱀﱁﱂﱃﱄﱅﱆﱇﱈﱉﱊﱋﱌﱍﱎﱏﱐﱑﱒﱓﱔﱕﱖﱗﱘﱙﱚﱛﱜﱝﱞﱟﱠﱡﱢﱣﱤﱥﱦﱧﱨﱩﱪﱫﱬﱭﱮﱯﱰﱱﱲﱳﱴﱵﱶﱷﱸﱹﱺﱻﱼﱽﱾﱿﲀﲁﲂﲃﲄﲅﲆﲇﲈﲉﲊﲋﲌﲍﲎﲏﲐﲑﲒﲓﲔﲕﲖﲗﲘﲙﲚﲛﲜﲝﲞﲟﲠﲡﲢﲣﲤﲥﲦﲧﲨﲩﲪﲫﲬﲭﲮﲯﲰﲱﲲﲳﲴﲵﲶﲷﲸﲹﲺﲻﲼﲽﲾﲿﳀﳁﳂﳃﳄﳅﳆﳇﳈﳉﳊﳋﳌﳍﳎﳏﳐﳑﳒﳓﳔﳕﳖﳗﳘﳙﳚﳛﳜﳝﳞﳟﳠﳡﳢﳣﳤﳥﳦﳧﳨﳩﳪﳫﳬﳭﳮﳯﳰﳱﳲﳳﳴﳵﳶﳷﳸﳹﳺﳻﳼﳽﳾﳿﴀﴁﴂﴃﴄﴅﴆﴇﴈﴉﴊﴋﴌﴍﴎﴏﴐﴑﴒﴓﴔﴕﴖﴗﴘﴙﴚﴛﴜﴝﴞﴟﴠﴡﴢﴣﴤﴥﴦﴧﴨﴩﴪﴫﴬﴭﴮﴯﴰﴱﴲﴳﴴﴵﴶﴷﴸﴹﴺﴻﴼﴽ﴾﴿﵀﵁﵂﵃﵄ﵐﵑﵒﵓﵔﵕﵖﵗﵘﵙﵚﵛﵜﵝﵞﵟﵠﵡﵢﵣﵤﵥﵦﵧﵨﵩﵪﵫﵬﵭﵮﵯﵰﵱﵲﵳﵴﵵﵶﵷﵸﵹﵺﵻﵼﵽﵾﵿﶀﶁﶂﶃﶄﶅﶆﶇﶈﶉﶊﶋﶌﶍﶎﶏ﶐﶑ﶒﶓﶔﶕﶖﶗﶘﶙﶚﶛﶜﶝﶞﶟﶠﶡﶢﶣﶤﶥﶦﶧﶨﶩﶪﶫﶬﶭﶮﶯﶰﶱﶲﶳﶴﶵﶶﶷﶸﶹﶺﶻﶼﶽﶾﶿﷀﷁﷂﷃﷄﷅﷆﷇ﷈﷉﷊﷋﷌﷍﷎﷏ﷰﷱﷲﷳﷴﷵﷶﷷﷸﷹﷺﷻ﷼﷽ﹰﹱﹲﹳﹴﹶﹷﹸﹹﹺﹻﹼﹽﹾﹿﺀﺁﺂﺃﺄﺅﺆﺇﺈﺉﺊﺋﺌﺍﺎﺏﺐﺑﺒﺓﺔﺕﺖﺗﺘﺙﺚﺛﺜﺝﺞﺟﺠﺡﺢﺣﺤﺥﺦﺧﺨﺩﺪﺫﺬﺭﺮﺯﺰﺱﺲﺳﺴﺵﺶﺷﺸﺹﺺﺻﺼﺽﺾﺿﻀﻁﻂﻃﻄﻅﻆﻇﻈﻉﻊﻋﻌﻍﻎﻏﻐﻑﻒﻓﻔﻕﻖﻗﻘﻙﻚﻛﻜﻝﻞﻟﻠﻡﻢﻣﻤﻥﻦﻧﻨﻩﻪﻫﻬﻭﻮﻯﻰﻱﻲﻳﻴﻵﻶﻷﻸﻹﻺﻻﻼ！＂＃＄％＆＇（）＊＋，－．／０１２３４５６７８９：；＜＝＞？＠ＡＢＣＤＥＦＧＨＩＪＫＬＭＮＯＰＱＲＳＴＵＶＷＸＹＺ［＼］＾＿｀ａｂｃｄｅｆｇｈｉｊｋｌｍｎｏｐｑｒｓｔｕｖｗｘｙｚ｛｜｝～｟｠｡｢｣､･ｦｧｨｩｪｫｬｭｮｯｰｱｲｳｴｵｶｷｸｹｺｻｼｽｾｿﾀﾁﾂﾃﾄﾅﾆﾇﾈﾉﾊﾋﾌﾍﾎﾏﾐﾑﾒﾓﾔﾕﾖﾗﾘﾙﾚﾛﾜﾝﾞﾟﾠﾡﾢﾣﾤﾥﾦﾧﾨﾩﾪﾫﾬﾭﾮﾯﾰﾱﾲﾳﾴﾵﾶﾷﾸﾹﾺﾻﾼﾽﾾ﾿ￂￃￄￅￆￇￊￋￌￍￎￏￒￓￔￕￖￗￚￛￜ￠￡￢￣￤￥￦￨￩￪￫￬￭￮￼�￾

ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରୁଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁ, ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରୁ। ଯେ କହେ, "ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ," ଅଥଚ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହାଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି। ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛୁ। ଯେ କହେ ଯେ ସେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ସେ ଆପେ ଯେପରି ଚାଲିଥିଲେ, ସେପରି ଚାଲିବା ଉଚିତ୍।

ॐ नमः शिवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीतायाः प्रारभ्यते ॥ तत्र प्रथमोऽध्यायः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ॥ नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः ॥ पौण्ड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ಅಂಗಿಯ ಪುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಕಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಓದಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅವನ ಮುಖವು ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಅವನು ಕಾಗದವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಮುಖವು ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವನು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಅವನು ಅಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಅವನ ಕಾಗದವನ್ನು

ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿರುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡಲು ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಸಿಕ ಭೇಟಿ ನೀಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯವರ ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು.

ধ্বংসের ভয়াবহ রূপ। ভারতের বিভিন্ন রাজ্যে ভূমিকম্পের ইতিহাস। ভূকম্পনের কারণ ও ফলাফল। ভূমিকম্প প্রতিরোধে করণীয়। ভূমিকম্প-পরবর্তী ত্রাণ ও পুনর্বাসন। ভূমিকম্প-সহনশীল স্থাপত্য। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত গবেষণা। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত সচেতনতা। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত মহড়া। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত প্রশিক্ষণ। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত তথ্য। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত পরিসংখ্যান। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত মানচিত্র। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত ছবি। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত ভিডিও। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত অডিও। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত গ্রন্থপঞ্জি। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত সূচিপত্র। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত শব্দকোষ। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত ধারণা। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত তত্ত্ব। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত মডেল। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত সিমুলেশন। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত ডেটা। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত বিশ্লেষণ। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত ফলাফল। ভূমিকম্প-সংক্রান্ত উপসংহার।

ابتدای رقعه‌نامه‌ها و مکاتیب و فرمان‌ها و اسناد و دفاتر و غیره

ابتدای رقعه‌نامه‌ها و مکاتیب و فرمان‌ها و اسناد و دفاتر و غیره

ابتدای رقعه‌نامه‌ها و مکاتیب و فرمان‌ها و اسناد و دفاتر و غیره

ꠀ ꠇꠞꠤꠗꠞꠤꠘꠞꠤ ꠇꠞꠤꠗꠞꠤꠘꠞꠤ ꠇꠞꠤꠗꠞꠤꠘꠞꠤ

ಪ್ರಭುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಖವಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ

ಸಿದ್ಧಾಂತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರ

ꣻ
ꣻ꣡ꣻ꣢ꣻ꣣ꣻ꣤ꣻ꣥ꣻ꣦ꣻ꣧ꣻ꣨ꣻ꣩ꣻ꣪ꣻ꣫ꣻ꣬ꣻ꣭ꣻ꣮ꣻ꣯ꣻ꣰ꣻ꣱ꣻꣲꣻꣳꣻꣴꣻꣵꣻꣶꣻꣷꣻ꣸ꣻ꣹ꣻ꣺ꣻꣻꣻ꣼ꣻꣽꣻꣾꣻꣿꣻ꤀ꣻ꤁ꣻ꤂ꣻ꤃ꣻ꤄ꣻ꤅ꣻ꤆ꣻ꤇ꣻ꤈ꣻ꤉ꣻꤊꣻꤋꣻꤌꣻꤍꣻꤎꣻꤏꣻꤐꣻꤑꣻꤒꣻꤓꣻꤔꣻꤕꣻꤖꣻꤗꣻꤘꣻꤙꣻꤚꣻꤛꣻꤜꣻꤝꣻꤞꣻꤟꣻꤠꣻꤡꣻꤢꣻꤣꣻꤤꣻꤥꣻ
ꤦꣻꤧꣻꤨꣻꤩꣻꤪꣻ꤫ꣻ꤬ꣻ꤭ꣻ꤮ꣻ꤯ꣻꤰꣻꤱꣻꤲꣻꤳꣻꤴꣻꤵꣻꤶꣻꤷꣻꤸꣻꤹꣻꤺꣻꤻꣻꤼꣻꤽꣻꤾꣻꤿꣻꥀꣻꥁꣻꥂꣻꥃꣻꥄꣻꥅꣻꥆꣻ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಲಿಡದ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಡಲು

ଶ୍ରୀ ।ଶ୍ରୀଜୀଉ ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ

ଏହାକୁ ଦେଖି ଜଣେ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା କ'ଣ କରୁଛ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା ଖେଳୁଛି ।" ଏହା ଶୁଣି ଲୋକଟି ତାକୁ ଉପହାସ କରି କହିଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?" ଏହା ଶୁଣି ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତ ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।" ଏହା ଶୁଣି ଲୋକଟି ତାକୁ ଉପହାସ କରି କହିଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତ ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।"

ଏହାକୁ ଦେଖି ଜଣେ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା କ'ଣ କରୁଛ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା ଖେଳୁଛି ।" ଏହା ଶୁଣି ଲୋକଟି ତାକୁ ଉପହାସ କରି କହିଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତ ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।"

ଏହାକୁ ଦେଖି ଜଣେ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା କ'ଣ କରୁଛ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଏକା ଏକା ଖେଳୁଛି ।" ଏହା ଶୁଣି ଲୋକଟି ତାକୁ ଉପହାସ କରି କହିଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତ ଏକା ଏକା ଖେଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।"

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ଭାଇ । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି ।

ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି ।

ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି ।

ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁଇଜଣ ଏଠାରେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି ।

ଦିନ ଦିନ ଦିନ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିପାରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ

ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା। ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା। ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା।

ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକ ଆସି ଏହି ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଦେଇ ଯାଇଛି । ଏହା ଦେଖି ଆମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ । ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଯେ କ'ଣ ତାହା ଆମେ ଜାଣି ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ଆମ ଘରକୁ ଆସିଲେ । ଆମ ଗାଁର ଜଣେ ଲୋକ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଦେଖି କହିଲେ ଯେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ହେଉଛି ଗୋଟେ ଶଙ୍ଖ ଆଉ ଗୋଟେ ଚକ୍ର । ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର । ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ପଇସା ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ପଇସା ଆସିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଅନେକ ଧନୀ ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଧନୀ ହୋଇଗଲୁ ଯୋଗୁଁ ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ଆମକୁ ଈର୍ଷା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ଆମକୁ ଈର୍ଷା କରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ଆମ ଘରକୁ ଚୋରି କରିବା ପାଇଁ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ଆମ ଘରକୁ ଚୋରି କରିବା ପାଇଁ ଆସିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ବନ୍ଦ କଲୁ । ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ବନ୍ଦ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଅନେକ ଖୁସି ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଖୁସି ହୋଇଗଲୁ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲୁ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ପୁଣି ବନ୍ଦ କଲୁ । ଆମେ ଏ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆମ ଘରେ ରଖିବା ପୁଣି ବନ୍ଦ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ପୁଣି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଆମ ଘରେ ଅନେକ ଚୋର ଆସିବା ପୁଣି

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏହା

ଜଣେ ଚାଷୀ ଥିଲା । ତା'ର ଦୁଇ ଛେଳି ଥିଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଚରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଚାଷୀ ଦୁଇଟି ଛେଳିକୁ ଦୁଇଟି ଗଛରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ଯାଉଥିଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଗଛ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଚରୁଥିଲେ । ଚାଷୀ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଚରିବାକୁ ଛାଡି ଦେଇ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇ ରହୁଥିଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଚରି ଚରି ଗଛ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଦଉଡି ଦୁଇଟି ଗଛରେ ଜଡେଇ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଚାଷୀ ଉଠି ଦଉଡି ଖୋଲି ଦେଇ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଘରକୁ ଆଣୁଥିଲା ।

ଏକଦା ଚାଷୀ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଚରିବାକୁ ଛାଡି ଦେଇ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇ ରହିଥିଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଚରି ଚରି ଗଛ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଦଉଡି ଦୁଇଟି ଗଛରେ ଜଡେଇ ହୋଇଗଲେ । ଚାଷୀ ଉଠି ଦଉଡି ଖୋଲି ଦେଇ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଚରି ଚରି ଗଛ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଦଉଡି ଦୁଇଟି ଗଛରେ ଜଡେଇ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଚାଷୀ ଦଉଡି ଖୋଲି ଦେଇ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା । ଛେଳି ଦୁଇଟି ଚରି ଚରି ଗଛ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଦଉଡି ଦୁଇଟି ଗଛରେ ଜଡେଇ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଚାଷୀ ଦଉଡି ଖୋଲି ଦେଇ ଛେଳି ଦୁଇଟିକୁ ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ମରିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

ଦିଗ୍ଦିଗନ୍ତରେ ଜୟଜୟକାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଜୟଜୟକାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଦେବତାମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ

ମଦନୁଗ୍ରହାୟ ପରମଂ ଗୁହ୍ୟମଧ୍ୟାତ୍ମସଂଜ୍ଞିତମ୍ ।
ଯତ୍ତ୍ୱୟୋକ୍ତଂ ବଚସ୍ତେନ ମୋହୋଽୟଂ ବିଗତୋ ମମ ॥ ୧ ॥

ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ, ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆପଣ ଯେଉଁ ପରମ ଗୁହ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଷୟକ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ତାହାଦ୍ୱାରା ମୋର ଏହି ମୋହ ଦୂର ହୋଇଗଲା ॥ ୧ ॥

ଭବାପ୍ୟୟୌ ହି ଭୂତାନାଂ ଶ୍ରୁତୌ ବିସ୍ତରଶୋ ମୟା ।
ତ୍ୱତ୍ତଃ କମଲପତ୍ରାକ୍ଷ ମାହାତ୍ମ୍ୟମପି ଚାବ୍ୟୟମ୍ ॥ ୨ ॥

ହେ କମଳପତ୍ରାକ୍ଷ, ଭୂତମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରଳୟ ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ବିସ୍ତାରରେ ଶୁଣିଲି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅବ୍ୟୟ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲି ॥ ୨ ॥

ଏବମେତଦ୍ୟଥାତ୍ଥ ତ୍ୱମାତ୍ମାନଂ ପରମେଶ୍ୱର ।
ଦ୍ରଷ୍ଟୁମିଚ୍ଛାମି ତେ ରୂପମୈଶ୍ୱରଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥ ୩ ॥

ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣ ଯେପରି ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ତାହା ସେପରି ଅଟେ । ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ଆପଣଙ୍କର ଐଶ୍ୱରିକ ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ॥ ୩ ॥

ମନ୍ୟସେ ଯଦି ତଚ୍ଛକ୍ୟଂ ମୟା ଦ୍ରଷ୍ଟୁମିତି ପ୍ରଭୋ ।
ଯୋଗେଶ୍ୱର ତତୋ ମେ ତ୍ୱଂ ଦର୍ଶୟାତ୍ମାନମବ୍ୟୟମ୍ ॥ ୪ ॥

ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ ଯଦି ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବି, ତେବେ ହେ ଯୋଗେଶ୍ୱର, ଆପଣଙ୍କର ଅବ୍ୟୟ ରୂପ ମୋତେ ଦେଖାନ୍ତୁ ॥ ୪ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

ପଶ୍ୟ ମେ ପାର୍ଥ ରୂପାଣି ଶତଶୋଽଥ ସହସ୍ରଶଃ ।
ନାନାବିଧାନି ଦିବ୍ୟାନି ନାନାବର୍ଣାକୃତୀନି ଚ ॥ ୫ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, ହେ ପାର୍ଥ, ମୋର ଶତ ଶତ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ନାନାବିଧ ଦିବ୍ୟ ରୂପ ଦେଖ ॥ ୫ ॥

ପଶ୍ୟାଦିତ୍ୟାନ୍ ବସୂନ୍ରୁଦ୍ରାନଶ୍ୱିନୌ ମରୁତସ୍ତଥା ।
ବହୂନ୍ୟଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବାଣି ପଶ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯାଣି ଭାରତ ॥ ୬ ॥

ହେ ଭାରତ, ଆଦିତ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ବସୁମାନଙ୍କୁ, ରୁଦ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ଓ ମରୁତ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ଏପରି ବହୁତ ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ ଆଶ୍ଚର୍ଯ ଦେଖ ॥ ୬ ॥

ଇହୈକସ୍ଥଂ ଜଗତ୍କୃତ୍ସ୍ନଂ ପଶ୍ୟାଦ୍ୟ ସଚରାଚରମ୍ ।
ମମ ଦେହେ ଗୁଡାକେଶ ଯଚ୍ଚାନ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟୁମିଚ୍ଛସି ॥ ୭ ॥

ହେ ଗୁଡାକେଶ, ମୋର ଏହି ଦେହରେ ଚରାଚର ସହିତ ସମସ୍ତ ଜଗତ୍ ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥିତ ଦେଖ । ଏଥିରେ ତୁମେ ଆଉ ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖ ॥ ୭ ॥

ନ ତୁ ମାଂ ଶକ୍ୟସେ ଦ୍ରଷ୍ଟୁମନେନୈବ ସ୍ୱଚକ୍ଷୁଷା ।
ଦିବ୍ୟଂ ଦଦାମି ତେ ଚକ୍ଷୁଃ ପଶ୍ୟ ମେ ଯୋଗମୈଶ୍ୱରମ୍ ॥ ୮ ॥

କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ଏହି ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଦେଉଛି, ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ମୋର ଐଶ୍ୱରିକ ଯୋଗ ଦେଖ ॥ ୮ ॥

ସଞ୍ଜୟ ଉବାଚ

ଏବମୁକ୍ତ୍ୱା ତତୋ ରାଜନ୍ ମହାଯୋଗେଶ୍ୱରୋ ହରିଃ ।
ଦର୍ଶୟାମାସ ପାର୍ଥାୟ ପରମଂ ରୂପମୈଶ୍ୱରମ୍ ॥ ୯ ॥

ସଞ୍ଜୟ କହିଲେ, ହେ ରାଜନ୍, ମହାଯୋଗେଶ୍ୱର ହରି ଏହା କହି ପାର୍ଥଙ୍କୁ ପରମ ଐଶ୍ୱରିକ ରୂପ ଦେଖାଇଲେ ॥ ୯ ॥

ଅନେକବକ୍ତ୍ରନୟନମନେକାଦ୍ଭୁତଦର୍ଶନମ୍ ।
ଅନେକଦିବ୍ୟାଭରଣଂ ଦିବ୍ୟାନେକୋଦ୍ୟତାୟୁଧମ୍ ॥ ୧୦ ॥

ଅନେକ ମୁଖ ଓ ଚକ୍ଷୁ ବିଶିଷ୍ଟ, ଅନେକ ଅଦ୍ଭୁତ ଦର୍ଶନ, ଅନେକ ଦିବ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ଭୂଷିତ, ଅନେକ ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ୟତ ଆୟୁଧ ଧାରୀ ॥ ୧୦ ॥

ଦିବ୍ୟମାଲ୍ୟାମ୍ବରଧରଂ ଦିବ୍ୟଗନ୍ଧାନୁଲେପନମ୍ ।
ସର୍ବାଶ୍ଚର୍ଯମୟଂ ଦେବମନନ୍ତଂ ବିଶ୍ୱତୋମୁଖମ୍ ॥ ୧୧ ॥

ଦିବ୍ୟ ମାଲ୍ୟ ଓ ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ, ଦିବ୍ୟ ଗନ୍ଧ ଅନୁଲେପନ ଯୁକ୍ତ, ସର୍ବାଶ୍ଚର୍ଯମୟ, ଅନନ୍ତ, ବିଶ୍ୱତୋମୁଖ ॥ ୧୧ ॥

ଦିବି ସୂର୍ଯସହସ୍ରସ୍ୟ ଭବେଦ୍ଯୁଗପଦୁତ୍ଥିତା ।
ଯଦି ଭାଃ ସଦୃଶୀ ସା ସ୍ୟାଦ୍ଭାସସ୍ତସ୍ୟ ମହାତ୍ମନଃ ॥ ୧୨ ॥

ଯଦି ଆକାଶରେ ସହସ୍ର ସୂର୍ଯଙ୍କର ଏକତ୍ର ଉଦୟ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ସେହି ମହାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରଭା ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ॥ ୧୨ ॥

ତତ୍ରୈକସ୍ଥଂ ଜଗତ୍କୃତ୍ସ୍ନଂ ପ୍ରବିଭକ୍ତମନେକଧା ।
ଅପଶ୍ୟଦ୍ଦେବଦେବସ୍ୟ ଶରୀରେ ପାଣ୍ଡବସ୍ତଦା ॥ ୧୩ ॥

ତେବେ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜୁନ ଦେବଦେବଙ୍କର ଶରୀରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ବିଭକ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଗତ୍‌କୁ ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥିତ ଦେଖିଲେ ॥ ୧୩ ॥

ତତଃ ସ ବିସ୍ମୟାବିଷ୍ଟୋ ହୃଷ୍ଟରୋମା ଧନଞ୍ଜୟଃ ।
ପ୍ରଣମ୍ୟ ଶିରସା ଦେବଂ କୃତାଞ୍ଜଲିରଭାଷତ ॥ ୧୪ ॥

ତା'ପରେ ବିସ୍ମୟାବିଷ୍ଟ ଓ ହୃଷ୍ଟରୋମା ଧନଞ୍ଜୟ ଦେବଙ୍କୁ ମସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣାମ କରି କୃତାଞ୍ଜଳି ହୋଇ କହିଲେ ॥ ୧୪ ॥

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ

ପଶ୍ୟାମି ଦେବାଂସ୍ତବ ଦେବ ଦେହେ
ସର୍ବାଂସ୍ତଥା ଭୂତବିଶେଷସଙ୍ଘାନ୍ ।
ବ୍ରହ୍ମାଣମୀଶଂ କମଳାସନସ୍ଥ-
ମୃଷୀଂଶ୍ଚ ସର୍ବାନୁରଗାଂଶ୍ଚ ଦିବ୍ୟାନ୍ ॥ ୧୫ ॥

ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ, ହେ ଦେବ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦେହରେ ସମସ୍ତ ଦେବତା, ବିଭିନ୍ନ ଭୂତ ସଙ୍ଘ, କମଳାସନସ୍ଥ ବ୍ରହ୍ମା, ଈଶ୍ୱର, ସମସ୍ତ ଋଷି ଓ ଦିବ୍ୟ ସର୍ପମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି ॥ ୧୫ ॥

ଅନେକବାହୂଦରବକ୍ତ୍ରନେତ୍ରଂ
ପଶ୍ୟାମି ତ୍ୱାଂ ସର୍ବତୋଽନନ୍ତରୂପମ୍ ।
ନାନ୍ତଂ ନ ମଧ୍ୟଂ ନ ପୁନସ୍ତବାଦିଂ
ପଶ୍ୟାମି ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱରୂପ ॥ ୧୬ ॥

ହେ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର, ହେ ବିଶ୍ୱରୂପ, ଆପଣଙ୍କର ଅନେକ ବାହୁ, ଉଦର, ମୁଖ ଓ ନେତ୍ର ଯୁକ୍ତ ଅନନ୍ତ ରୂପ ସବୁଆଡେ ଦେଖୁଛି । ଆପଣଙ୍କର ଅନ୍ତ, ମଧ୍ୟ ଓ ଆଦି କିଛି ଦେଖୁନାହିଁ ॥ ୧୬ ॥

କିରୀଟିନଂ ଗଦିନଂ ଚକ୍ରିଣଂ ଚ
ତେଜୋରାଶିଂ ସର୍ବତୋ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତମ୍ ।
ପଶ୍ୟାମି ତ୍ୱାଂ ଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷ୍ୟଂ ସମନ୍ତା-
ଦ୍ଦୀପ୍ତାନଲାର୍କଦ୍ୟୁତିମପ୍ରମେୟମ୍ ॥ ୧୭ ॥

ମୁକୁଟ, ଗଦା, ଚକ୍ର ଧାରୀ, ତେଜୋରାଶି, ସବୁଆଡେ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ, ଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷ୍ୟ, ଦୀପ୍ତ ଅନଳ ଓ ସୂର୍ଯଙ୍କ ପରି ଦ୍ୟୁତିମାନ ଓ ଅପ୍ରମେୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି ॥ ୧୭ ॥

ତ୍ୱମକ୍ଷରଂ ପରମଂ ବେଦିତବ୍ୟଂ
ତ୍ୱମସ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ପରଂ ନିଧାନମ୍ ।
ତ୍ୱମବ୍ୟୟଃ ଶାଶ୍ୱତଧର୍ମଗୋପ୍ତା
ସନାତନସ୍ତ୍ୱଂ ପୁରୁଷୋ ମତୋ ମେ ॥ ୧୮ ॥

ଆପଣ ପରମ ଅକ୍ଷର, ଜ୍ଞାତବ୍ୟ, ଆପଣ ଏହି ବିଶ୍ୱର ପରମ ନିଧାନ, ଆପଣ ଅବ୍ୟୟ, ଶାଶ୍ୱତ ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ, ଆପଣ ସନାତନ ପୁରୁଷ ବୋଲି ମୋର ମତ ॥ ୧୮ ॥

ଅନାଦିମଧ୍ୟାନ୍ତମନନ୍ତବୀର୍ଯ-
ମନନ୍ତବାହୁଂ ଶଶିସୂର୍ଯନେତ୍ରମ୍ ।
ପଶ୍ୟାମି ତ୍ୱାଂ ଦୀପ୍ତହୁତାଶବକ୍ତ୍ରଂ
ସ୍ୱତେଜସା ବିଶ୍ୱମିଦଂ ତପନ୍ତମ୍ ॥ ୧୯ ॥

ଆପଣଙ୍କର ଆଦି, ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତ ନାହିଁ, ଆପଣ ଅନନ୍ତ ବୀର୍ଯ, ଅନନ୍ତ ବାହୁ, ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ ଆପଣଙ୍କର ନେତ୍ର, ଆପଣଙ୍କ ମୁଖରୁ ଦୀପ୍ତ ଅନଳ ନିର୍ଗତ ହେଉଛି, ଆପଣ ସ୍ୱତେଜରେ ଏହି ବିଶ୍ୱକୁ ତପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୧୯ ॥

ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟୋରିଦମନ୍ତରଂ ହି
ବ୍ୟାପ୍ତଂ ତ୍ୱୟୈକେନ ଦିଶଶ୍ଚ ସର୍ବାଃ ।
ଦୃଷ୍ଟ୍ୱାଦ୍ଭୁତଂ ରୂପମୁଗ୍ରଂ ତବେଦଂ
ଲୋକତ୍ରୟଂ ପ୍ରବ୍ୟଥିତଂ ମହାତ୍ମନ୍ ॥ ୨୦ ॥

ହେ ମହାତ୍ମନ୍, ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ଉଗ୍ର ରୂପ ଦେଖି ତ୍ରିଲୋକ ପ୍ରବ୍ୟଥିତ ହେଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ଏକାକୀ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୟୁଲୋକ, ଭୂଲୋକ ଓ ସମସ୍ତ ଦିଗ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଛି ॥ ୨୦ ॥

ଅମୀ ହି ତ୍ୱାଂ ସୁରସଙ୍ଘା ବିଶନ୍ତି
କେଚିଦ୍ଭୀତାଃ ପ୍ରାଞ୍ଜଲୟୋ ଗୃଣନ୍ତି ।
ସ୍ୱସ୍ତୀତ୍ୟୁକ୍ତ୍ୱା ମହର୍ଷିସିଦ୍ଧସଙ୍ଘାଃ
ସ୍ତୁବନ୍ତି ତ୍ୱାଂ ସ୍ତୁତିଭିଃ ପୁଷ୍କଳାଭିଃ ॥ ୨୧ ॥

ଏହି ସୁରସଙ୍ଘ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, କେତେକ ଭୀତ ହୋଇ କୃତାଞ୍ଜଳି ହୋଇ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ମହର୍ଷି ଓ ସିଦ୍ଧସଙ୍ଘ ସ୍ୱସ୍ତି ବୋଲି କହି ପୁଷ୍କଳ ସ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ତବ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୨୧ ॥

ରୁଦ୍ରାଦିତ୍ୟା ବସବୋ ଯେ ଚ ସାଧ୍ୟା
ବିଶ୍ୱେଽଶ୍ୱିନୌ ମରୁତଶ୍ଚୋଷ୍ମପାଶ୍ଚ ।
ଗନ୍ଧର୍ବଯକ୍ଷାସୁରସିଦ୍ଧସଙ୍ଘା
ବୀକ୍ଷନ୍ତେ ତ୍ୱାଂ ବିସ୍ମିତାଶ୍ଚୈବ ସର୍ବେ ॥ ୨୨ ॥

ରୁଦ୍ରଗଣ, ଆଦିତ୍ୟଗଣ, ବସୁଗଣ, ସାଧ୍ୟଗଣ, ବିଶ୍ୱେଦେବଗଣ, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଦ୍ୱୟ, ମରୁତ୍‌ଗଣ, ଉଷ୍ମପଗଣ, ଗନ୍ଧର୍ବ, ଯକ୍ଷ, ଅସୁର ଓ ସିଦ୍ଧସଙ୍ଘ ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ॥ ୨୨ ॥

ରୂପଂ ମହତ୍ତେ ବହୁବକ୍ତ୍ରନେତ୍ରଂ
ମହାବାହୋ ବହୁବାହୂରୁପାଦମ୍ ।
ବହୂଦରଂ ବହୁଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଳଂ
ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଲୋକାଃ ପ୍ରବ୍ୟଥିତାସ୍ତଥାହମ୍ ॥ ୨୩ ॥

ହେ ମହାବାହୋ, ଆପଣଙ୍କର ଅନେକ ମୁଖ ଓ ନେତ୍ର ଯୁକ୍ତ, ଅନେକ ବାହୁ, ଉରୁ ଓ ପାଦ ଯୁକ୍ତ, ଅନେକ ଉଦର ଓ ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ଯୁକ୍ତ ମହତ୍ ରୂପ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ପ୍ରବ୍ୟଥିତ ହେଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି ହେଉଛି ॥ ୨୩ ॥

ନଭଃସ୍ପୃଶଂ ଦୀପ୍ତମନେକବର୍ଣଂ
ବ୍ୟାତ୍ତାନନଂ ଦୀପ୍ତବିଶାଲନେତ୍ରମ୍ ।
ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ହି ତ୍ୱାଂ ପ୍ରବ୍ୟଥିତାନ୍ତରାତ୍ମା
ଧୃତିଂ ନ ବିନ୍ଦାମି ଶମଂ ଚ ବିଷ୍ଣୋ ॥ ୨୪ ॥

ହେ ବିଷ୍ଣୁ, ଆପଣଙ୍କର ଆକାଶସ୍ପର୍ଶୀ, ଦୀପ୍ତ, ଅନେକ ବର୍ଣ ଯୁକ୍ତ, ବ୍ୟାତ୍ତାନନ, ଦୀପ୍ତ ବିଶାଳ ନେତ୍ର ଦେଖି ମୋର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ପ୍ରବ୍ୟଥିତ ହେଉଛି, ମୁଁ ଧୈର୍ଯ ଓ ଶମ ପାଉନାହିଁ ॥ ୨୪ ॥

ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଳାନି ଚ ତେ ମୁଖାନି
ଦୃଷ୍ଟ୍ୱୈବ କାଲାନଳସନ୍ନିଭାନି ।
ଦିଶୋ ନ ଜାନେ ନ ଲଭେ ଚ ଶର୍ମ
ପ୍ରସୀଦ ଦେବେଶ ଜଗନ୍ନିବାସ ॥ ୨୫ ॥

ଆପଣଙ୍କର ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଳ ଓ କାଳାନଳ ସଦୃଶ ମୁଖ ଦେଖି ମୁଁ ଦିଗ ଜାଣୁନାହିଁ ଓ ଶାନ୍ତି ପାଉନାହିଁ । ହେ ଦେବେଶ, ହେ ଜଗନ୍ନିବାସ, ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ ॥ ୨୫ ॥

ଅମୀ ଚ ତ୍ୱାଂ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରସ୍ୟ ପୁତ୍ରାଃ
ସର୍ବେ ସହୈବାବନିପାଲସଙ୍ଘୈଃ ।
ଭୀଷ୍ମୋ ଦ୍ରୋଣଃ ସୂତପୁତ୍ରସ୍ତଥାସୌ
ସହାସ୍ମଦୀୟୈରପି ଯୋଧମୁଖ୍ୟୈଃ ॥ ୨୬ ॥

ବକ୍ତ୍ରାଣି ତେ ତ୍ୱରମାଣା ବିଶନ୍ତି
ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଳାନି ଭୟାନକାନି ।
କେଚିଦ୍ୱିଲଗ୍ନା ଦଶନାନ୍ତରେଷୁ
ସନ୍ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ଚୂର୍ଣିତୈରୁତ୍ତମାଙ୍ଗୈଃ ॥ ୨୭ ॥

ଏହି ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରର ପୁତ୍ରମାନେ ସମସ୍ତ ରାଜସଙ୍ଘ ସହିତ ଭୀଷ୍ମ, ଦ୍ରୋଣ, ସୂତପୁତ୍ର ଓ ଆମର ଯୋଦ୍ଧା ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଳ ଭୟାନକ ମୁଖରେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । କେତେକ ଦାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି, ଚୂର୍ଣିତ ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଉଛି ॥ ୨୬-୨୭ ॥

ଯଥା ନଦୀନାଂ ବହବୋଽମ୍ବୁବେଗାଃ
ସମୁଦ୍ରମେବାଭିମୁଖା ଦ୍ରବନ୍ତି ।
ତଥା ତବାମୀ ନରଲୋକବୀରା
ବିଶନ୍ତି ବକ୍ତ୍ରାଣ୍ୟଭିବିଜ୍ୱଳନ୍ତି ॥ ୨୮ ॥

ଯେପରି ନଦୀମାନଙ୍କର ବହୁ ଜଳବେଗ ସମୁଦ୍ରକୁ ଅଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଧାବିତ ହୁଏ, ସେପରି ଏହି ନରଲୋକ ବୀରମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୨୮ ॥

ଯଥା ପ୍ରଦୀପ୍ତଂ ଜ୍ୱଳନଂ ପତଙ୍ଗା
ବିଶନ୍ତି ନାଶାୟ ସମୃଦ୍ଧବେଗାଃ ।
ତଥୈବ ନାଶାୟ ବିଶନ୍ତି ଲୋକା-
ସ୍ତବାପି ବକ୍ତ୍ରାଣି ସମୃଦ୍ଧବେଗାଃ ॥ ୨୯ ॥

ଯେପରି ପତଙ୍ଗମାନେ ନାଶ ପାଇଁ ଅତି ବେଗରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଅନଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେପରି ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ॥ ୨୯ ॥

ଲେଲିହ୍ୟସେ ଗ୍ରସମାନଃ ସମନ୍ତା-
ଲ୍ଲୋକାନ୍ସମଗ୍ରାନ୍ୱଦନୈର୍ଜ୍ୱଳଦ୍ଭିଃ ।
ତେଜୋଭିରାପୂର୍ଯ ଜଗତ୍ସମଗ୍ରଂ
ଭାସସ୍ତବୋଗ୍ରାଃ ପ୍ରତପନ୍ତି ବିଷ୍ଣୋ ॥ ୩୦ ॥

ହେ ବିଷ୍ଣୁ, ଆପଣ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ଲୋକକୁ ଗ୍ରାସ କରି ଲେହନ କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ଉଗ୍ର ପ୍ରଭା ତେଜରେ ସମସ୍ତ ଜଗତ୍‌କୁ ପୂର୍ଣ କରି ତପ୍ତ କରୁଛି ॥ ୩୦ ॥

ଆଖ୍ୟାହି ମେ କୋ ଭବାନୁଗ୍ରରୂପୋ
ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ଦେବବର ପ୍ରସୀଦ ।
ବିଜ୍ଞାତୁମିଚ୍ଛାମି ଭବନ୍ତମାଦ୍ୟଂ
ନ ହି ପ୍ରଜାନାମି ତବ ପ୍ରବୃତ୍ତିମ୍ ॥ ୩୧ ॥

ଆପଣ ଉଗ୍ର ରୂପ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଆପଣ କିଏ । ହେ ଦେବବର, ଆପଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର, ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ଆଦ୍ୟ, ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜାଣୁନାହିଁ ॥ ୩୧ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

କାଲୋଽସ୍ମି ଲୋକକ୍ଷୟକୃତ୍ପ୍ରବୃଦ୍ଧୋ
ଲୋକାନ୍ସମାହର୍ତୁମିହ ପ୍ରବୃତ୍ତଃ ।
ଋତେଽପି ତ୍ୱାଂ ନ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତି ସର୍ବେ
ଯେଽବସ୍ଥିତାଃ ପ୍ରତ୍ୟନୀକେଷୁ ଯୋଧାଃ ॥ ୩୨ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, ମୁଁ ଲୋକକ୍ଷୟକାରୀ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ କାଳ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଛି । ତୁମେ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସୈନ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ରହିବେ ନାହିଁ ॥ ୩୨ ॥

ତସ୍ମାତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ତିଷ୍ଠ ଯଶୋ ଲଭସ୍ୱ
ଜିତ୍ୱା ଶତ୍ରୂନ୍ଭୁଙ୍କ୍ଷ୍ୱ ରାଜ୍ୟଂ ସମୃଦ୍ଧମ୍ ।
ମୟୈବୈତେ ନିହତାଃ ପୂର୍ବମେବ
ନିମିତ୍ତମାତ୍ରଂ ଭବ ସବ୍ୟସାଚିନ୍ ॥ ୩୩ ॥

ତେଣୁ ତୁମେ ଉଠ, ଯଶ ଲାଭ କର, ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରି ସମୃଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟ ଭୋଗ କର । ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ନିହତ କରିଛି, ତୁମେ ନିମିତ୍ତମାତ୍ର ହୁଅ, ହେ ସବ୍ୟସାଚିନ୍ ॥ ୩୩ ॥

ଦ୍ରୋଣଂ ଚ ଭୀଷ୍ମଂ ଚ ଜୟଦ୍ରଥଂ ଚ
କର୍ଣଂ ତଥାନ୍ୟାନପି ଯୋଧବୀରାନ୍ ।
ମୟା ହତାଂସ୍ତ୍ୱଂ ଜହି ମା ବ୍ୟଥିଷ୍ଠା
ଯୁଧ୍ୟସ୍ୱ ଜେତାସି ରଣେ ସପତ୍ନାନ୍ ॥ ୩୪ ॥

ମୁଁ ଦ୍ରୋଣ, ଭୀଷ୍ମ, ଜୟଦ୍ରଥ, କର୍ଣ ଓ ଅନ୍ୟ ଯୋଦ୍ଧା ବୀରମାନଙ୍କୁ ହତ କରିଛି, ତୁମେ ଏମାନଙ୍କୁ ବଧ କର, ବ୍ୟଥିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ଯୁଦ୍ଧ କର, ରଣରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବ ॥ ୩୪ ॥

ସଞ୍ଜୟ ଉବାଚ

ଏତଚ୍ଛ୍ରୁତ୍ୱା ବଚନଂ କେଶବସ୍ୟ
କୃତାଞ୍ଜଲିର୍ବେପମାନଃ କିରୀଟୀ ।
ନମସ୍କୃତ୍ୱା ଭୂୟ ଏବାହ କୃଷ୍ଣଂ
ସଗଦ୍ଗଦଂ ଭୀତଭୀତଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ॥ ୩୫ ॥

ସଞ୍ଜୟ କହିଲେ, କେଶବଙ୍କର ଏହି ବଚନ ଶୁଣି କିରୀଟୀ ଅର୍ଜୁନ କୃତାଞ୍ଜଳି ହୋଇ କମ୍ପିତ ହେଲେ । ପୁଣି ନମସ୍କାର କରି ଭୀତ ଭୀତ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରି ସଗଦ୍ଗଦ ହୋଇ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଲେ ॥ ୩୫ ॥

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ

ସ୍ଥାନେ ହୃଷୀକେଶ ତବ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ୟା
ଜଗତ୍ପ୍ରହୃଷ୍ୟତ୍ୟନୁରଜ୍ୟତେ ଚ ।
ରକ୍ଷାଂସି ଭୀତାନି ଦିଶୋ ଦ୍ରବନ୍ତି
ସର୍ବେ ନମସ୍ୟନ୍ତି ଚ ସିଦ୍ଧସଙ୍ଘାଃ ॥ ୩୬ ॥

ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ, ହେ ହୃଷୀକେଶ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତନରେ ଜଗତ୍ ହର୍ଷିତ ଓ ଅନୁରକ୍ତ ହେଉଛି, ରାକ୍ଷସମାନେ ଭୀତ ହୋଇ ଦିଗ ବିଦିଗକୁ ଧାବିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସିଦ୍ଧସଙ୍ଘ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଉଚିତ ॥ ୩୬ ॥

କସ୍ମାଚ୍ଚ ତେ ନ ନମେରନ୍ମହାତ୍ମନ୍
ଗରୀୟସେ ବ୍ରହ୍ମଣୋଽପ୍ୟାଦିକର୍ତ୍ରେ ।
ଅନନ୍ତ ଦେବେଶ ଜଗନ୍ନିବାସ
ତ୍ୱମକ୍ଷରଂ ସଦସତ୍ତତ୍ପରଂ ଯତ୍ ॥ ୩୭ ॥

ହେ ମହାତ୍ମନ୍, ଆପଣ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଗରୀୟାନ୍ ଆଦିକର୍ତ୍ତା, ଆପଣଙ୍କୁ କାହିଁକି ନମସ୍କାର କରିବେ ନାହିଁ । ହେ ଅନନ୍ତ, ହେ ଦେବେଶ, ହେ ଜଗନ୍ନିବାସ, ଆପଣ ଅକ୍ଷର, ସତ୍ ଓ ଅସତ୍ ଓ ପରମ ତତ୍ତ୍ୱ ॥ ୩୭ ॥

ତ୍ୱମାଦିଦେବଃ ପୁରୁଷଃ ପୁରାଣ-
ସ୍ତ୍ୱମସ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ପରଂ ନିଧାନମ୍ ।
ବେତ୍ତାସି ବେଦ୍ୟଂ ଚ ପରଂ ଚ ଧାମ
ତ୍ୱୟା ତତଂ ବିଶ୍ୱମନନ୍ତରୂପ ॥ ୩୮ ॥

ଆପଣ ଆଦିଦେବ, ପୁରାତନ ପୁରୁଷ, ଆପଣ ଏହି ବିଶ୍ୱର ପରମ ନିଧାନ, ଆପଣ ବେତ୍ତା, ଆପଣ ବେଦ୍ୟ ଓ ପରମ ଧାମ, ହେ ଅନନ୍ତରୂପ, ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଛି ॥ ୩୮ ॥

ବାୟୁର୍ଯମୋଽଗ୍ନିର୍ବରୁଣଃ ଶଶାଙ୍କଃ
ପ୍ରଜାପତିସ୍ତ୍ୱଂ ପ୍ରପିତାମହଶ୍ଚ ।
ନମୋ ନମସ୍ତେଽସ୍ତୁ ସହସ୍ରକୃତ୍ୱଃ
ପୁନଶ୍ଚ ଭୂୟୋଽପି ନମୋ ନମସ୍ତେ ॥ ୩୯

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ ।

ତଂ ତଥା କୃପୟାବିଷ୍ଟମଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣାକୁଲେକ୍ଷଣମ୍ ।
ବିଷୀଦନ୍ତମିଦଂ ବାକ୍ୟମୁବାଚ ମଧୁସୂଦନଃ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନ୍ କହିଲେ ।

ଏପରି କରୁଣାବିଷ୍ଟ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକୁଳ ଲୋଚନ ।
ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ ମଧୁସୂଦନ ॥ ୧ ॥

କୁତସ୍ତ୍ୱା କଶ୍ମଲମିଦଂ ବିଷମେ ସମୁପସ୍ଥିତମ୍ ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟଜୁଷ୍ଟମସ୍ୱର୍ଗ୍ୟମକୀର୍ତ୍ତିକରମର୍ଜୁନ ॥ ୨ ॥

ଏ ବିଷମ ସମୟେ ତୁମ୍ଭ ଏ ମୋହ କାହିଁକି ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ଅକୀର୍ତ୍ତିକର ଏହି ॥ ୨ ॥

କ୍ଲୈବ୍ୟଂ ମାସ୍ମ ଗମଃ ପାର୍ଥ ନୈତତ୍ତ୍ୱୟ୍ୟୁପପଦ୍ୟତେ ।
କ୍ଷୁଦ୍ରଂ ହୃଦୟଦୌର୍ବଲ୍ୟଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱୋତ୍ତିଷ୍ଠ ପରନ୍ତପ ॥ ୩ ॥

ହୋଇ ନାହିଁ କ୍ଲୀବ ପାର୍ଥ ଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚିତ ।
ତ୍ୟଜି ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ ଉଠ ହେ ପରନ୍ତପ ॥ ୩ ॥

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ ।

କଥଂ ଭୀଷ୍ମମହଂ ସଂଖ୍ୟେ ଦ୍ରୋଣଞ୍ଚ ମଧୁସୂଦନ ।
ଇଷୁଭିଃ ପ୍ରତିଯୋତ୍ସ୍ୟାମି ପୂଜାର୍ହାବରିସୂଦନ ॥ ୪ ॥

ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ ।

ଭୀଷ୍ମ ଦ୍ରୋଣଙ୍କୁ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧେ ପୂଜାର୍ହ ମଧୁସୂଦନ ।
ଶରରେ ପ୍ରତିଯୁଦ୍ଧ କରିବି କିପରି ॥ ୪ ॥

ଗୁରୂନହତ୍ୱା ହି ମହାନୁଭାବାଞ୍ଛ୍ରେୟୋ ଭୋକ୍ତୁଂ ଭୈକ୍ଷ୍ୟମପୀହ ଲୋକେ ।
ହତ୍ୱାର୍ଥକାମାସ୍ତୁ ଗୁରୂନିହୈବ ଭୁଞ୍ଜୀୟ ଭୋଗାନ୍ରୁଧିରପ୍ରଦିଗ୍ଧାନ୍ ॥ ୫ ॥

ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମାରି ଭିକ୍ଷା ଶ୍ରେୟ ଏ ଲୋକରେ ।
ମାରି ଅର୍ଥକାମୀ ଗୁରୁ ଭୁଞ୍ଜିବି ଭୋଗ ରକ୍ତରେ ॥ ୫ ॥

ନ ଚୈତଦ୍ବିଦ୍ମଃ କତରନ୍ନୋ ଗରୀୟୋ ଯଦ୍ୱା ଜୟେମ ଯଦି ବା ନୋ ଜୟେୟୁଃ ।
ଯାନେବ ହତ୍ୱା ନ ଜିଜୀବିଷାମସ୍ତେଽବସ୍ଥିତାଃ ପ୍ରମୁଖେ ଧାର୍ତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରାଃ ॥ ୬ ॥

ଏ ଦୁଇରୁ କେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାଣୁ ନାହୁଁ ଆମେ ।
ଜିଣିବା ଅବା ଜିଣିବେ ଆମେ ଯେ ଜିଣିବେ ॥
ଯାହାଙ୍କୁ ମାରି ଜୀବିବା ନାହିଁ ଆମେ ।
ଧାର୍ତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରଗଣ ଅଛନ୍ତି ଆମ ସମ୍ମୁଖେ ॥ ୬ ॥

କାର୍ପଣ୍ୟଦୋଷୋପହତସ୍ୱଭାବଃ ପୃଚ୍ଛାମି ତ୍ୱାଂ ଧର୍ମସମ୍ମୂଢଚେତାଃ ।
ଯଚ୍ଛ୍ରେୟଃ ସ୍ୟାନ୍ନିଶ୍ଚିତଂ ବ୍ରୂହି ତନ୍ମେ ଶିଷ୍ୟସ୍ତେଽହଂ ଶାଧି ମାଂ ତ୍ୱାଂ ପ୍ରପନ୍ନମ୍ ॥ ୭ ॥

କାର୍ପଣ୍ୟଦୋଷରେ ଉପହତ ସ୍ୱଭାବ ।
ଧର୍ମସମ୍ମୂଢଚେତା ପଚାରୁଛି ତୁମକୁ ॥
ଯାହା ଶ୍ରେୟ ନିଶ୍ଚିତ ତାହା କୁହ ମୋତେ ।
ଶିଷ୍ୟ ତୁମ ଶରଣାଗତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ମୋତେ ॥ ୭ ॥

ନ ହି ପ୍ରପଶ୍ୟାମି ମମାପନୁଦ୍ୟାଦ୍ୟଚ୍ଛୋକମୁଚ୍ଛୋଷଣମିନ୍ଦ୍ରିୟାଣାମ୍ ।
ଅବାପ୍ୟ ଭୂମାବସପତ୍ନମୃଦ୍ଧଂ ରାଜ୍ୟଂ ସୁରାଣାମପି ଚାଧିପତ୍ୟମ୍ ॥ ୮ ॥

ଏ ଶୋକ ଦୂର କରିବ ମୋର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଶୋଷଣ ।
ଅସପତ୍ନ ଭୂମି ରାଜ୍ୟ ଦେବାଧିପତ୍ୟ ପାଇ ॥
ମୁଁ ତ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଏ ॥ ୮ ॥

ସଞ୍ଜୟ ଉବାଚ ।

ଏବମୁକ୍ତ୍ୱା ହୃଷୀକେଶଂ ଗୁଡାକେଶଃ ପରନ୍ତପ ।
ନ ଯୋତ୍ସ୍ୟ ଇତି ଗୋବିନ୍ଦମୁକ୍ତ୍ୱା ତୂଷ୍ଣୀଂ ବଭୂବ ହ ॥ ୯ ॥

ସଞ୍ଜୟ କହିଲେ ।

ଏପରି କହି ହୃଷୀକେଶଙ୍କୁ ଗୁଡାକେଶ ପରନ୍ତପ ।
ନ ଯୁଦ୍ଧିବି ବୋଲି ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ କହି ତୂଷ୍ଣୀ ରହିଲେ ॥ ୯ ॥

ତମୁବାଚ ହୃଷୀକେଶଃ ପ୍ରହସନ୍ନିବ ଭାରତ ।
ସେନୟୋରୁଭୟୋର୍ମଧ୍ୟେ ବିଷୀଦନ୍ତମିଦଂ ବଚଃ ॥ ୧୦ ॥

ଦୁଇ ସେନା ମଧ୍ୟରେ ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ।
ହସି ହସି କହିଲେ ହୃଷୀକେଶ ଏ ବଚନ ॥ ୧୦ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ ।

ଅଶୋଚ୍ୟାନନ୍ୱଶୋଚସ୍ତ୍ୱଂ ପ୍ରଜ୍ଞାବାଦାଂଶ୍ଚ ଭାଷସେ ।
ଗତାସୂନଗତାସୂଂଶ୍ଚ ନାନୁଶୋଚନ୍ତି ପଣ୍ଡିତାଃ ॥ ୧୧ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନ୍ କହିଲେ ।

ଅଶୋଚ୍ୟ ଲାଗି ଶୋକ ତୁମେ ପ୍ରଜ୍ଞାବାଦ ଭାଷୁଛ ।
ଗତାସୁ ଅବା ଅଗତାସୁ ପଣ୍ଡିତେ ଶୋକ କରନ୍ତି ନାହିଁ ॥ ୧୧ ॥

ନ ତ୍ୱେବାହଂ ଜାତୁ ନାସଂ ନ ତ୍ୱଂ ନେମେ ଜନାଧିପାଃ ।
ନ ଚୈବ ନ ଭବିଷ୍ୟାମଃ ସର୍ବେ ବୟମତଃ ପରମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ମୁଁ ତୁମେ ଏ ରାଜାମାନେ ନ ଥିଲୁ ଏପରି ନୁହେଁ ।
ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆଗକୁ ନ ରହିବା ଏପରି ନୁହେଁ ॥ ୧୨ ॥

ଦେହିନୋଽସ୍ମିନ୍ୟଥା ଦେହେ କୌମାରଂ ଯୌବନଂ ଜରା ।
ତଥା ଦେହାନ୍ତରପ୍ରାପ୍ତିର୍ଧୀରସ୍ତତ୍ର ନ ମୁହ୍ୟତି ॥ ୧୩ ॥

ଦେହୀର ଏ ଦେହେ ଯେପରି ବାଲ୍ୟ ଯୌବନ ଜରା ।
ସେପରି ଦେହାନ୍ତରପ୍ରାପ୍ତି ଧୀର ତାହାରି ମୁହ୍ୟତି ନାହିଁ ॥ ୧୩ ॥

ମାତ୍ରାସ୍ପର୍ଶାସ୍ତୁ କୌନ୍ତେୟ ଶୀତୋଷ୍ଣସୁଖଦୁଃଖଦାଃ ।
ଆଗମାପାୟିନୋଽନିତ୍ୟାସ୍ତାଂସ୍ତିତିକ୍ଷସ୍ୱ ଭାରତ ॥ ୧୪ ॥

ମାତ୍ରାସ୍ପର୍ଶ ଶୀତୋଷ୍ଣ ସୁଖଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ ।
ଆସେ ଯାଏ ଅନିତ୍ୟ ତାହା ସହ ହେ ଭାରତ ॥ ୧୪ ॥

ଯଂ ହି ନ ବ୍ୟଥୟନ୍ତ୍ୟେତେ ପୁରୁଷଂ ପୁରୁଷର୍ଷଭ ।
ସମଦୁଃଖସୁଖଂ ଧୀରଂ ସୋଽମୃତତ୍ୱାୟ କଳ୍ପତେ ॥ ୧୫ ॥

ଯେ ପୁରୁଷକୁ ବ୍ୟଥା ଦିଏ ନାହିଁ ଏ ସମସ୍ତେ ।
ସମଦୁଃଖସୁଖ ଧୀର ଅମୃତତ୍ୱ ପାଇବ ॥ ୧୫ ॥

ନାସତୋ ବିଦ୍ୟତେ ଭାବୋ ନାଭାବୋ ବିଦ୍ୟତେ ସତଃ ।
ଉଭୟୋରପି ଦୃଷ୍ଟୋଽନ୍ତସ୍ତ୍ୱନୟୋସ୍ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶିଭିଃ ॥ ୧୬ ॥

ଅସତ୍ ଭାବ ନାହିଁ ଏ ସତ୍ ଅଭାବ ନାହିଁ ।
ଉଭୟର ଅନ୍ତ ଦେଖିଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ ॥ ୧୬ ॥

ଅବିନାଶି ତୁ ତଦ୍ବିଦ୍ଧି ଯେନ ସର୍ବମିଦଂ ତତମ୍ ।
ବିନାଶମବ୍ୟୟସ୍ୟାସ୍ୟ ନ କଶ୍ଚିତ୍କର୍ତୁମର୍ହତି ॥ ୧୭ ॥

ଅବିନାଶୀ ତାହାକୁ ଜାଣ ଯେ ସର୍ବ ବ୍ୟାପିଛି ।
ବିନାଶ ଅବ୍ୟୟର କରିବାକୁ ନାହିଁ କେହି ॥ ୧୭ ॥

ଅନ୍ତବନ୍ତ ଇମେ ଦେହା ନିତ୍ୟସ୍ୟୋକ୍ତାଃ ଶରୀରିଣଃ ।
ଅନାଶିନୋଽପ୍ରମେୟସ୍ୟ ତସ୍ମାଦ୍ଯୁଧ୍ୟସ୍ୟ ଭାରତ ॥ ୧୮ ॥

ଅନ୍ତବନ୍ତ ଏ ଦେହ ନିତ୍ୟ ଶରୀରୀର କୁହାଯାଏ ।
ଅନାଶୀ ଅପ୍ରମେୟ ତାହାର ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ହେ ଭାରତ ॥ ୧୮ ॥

ଯ ଏନଂ ବେତ୍ତି ହନ୍ତାରଂ ଯଶ୍ଚୈନଂ ମନ୍ୟତେ ହତମ୍ ।
ଉଭୌ ତୌ ନ ବିଜାନୀତୋ ନାୟଂ ହନ୍ତି ନ ହନ୍ୟତେ ॥ ୧୯ ॥

ଯେ ଏହାକୁ ହନ୍ତା ଜାଣେ ଯେ ଏହାକୁ ହତ ମାନେ ।
ଉଭୟେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଏ ନ ମାରେ ନ ମରେ ॥ ୧୯ ॥

ନ ଜାୟତେ ମ୍ରିୟତେ ବା କଦାଚିନ୍ନାୟଂ ଭୂତ୍ୱା ଭବିତା ବା ନ ଭୂୟଃ ।
ଅଜୋ ନିତ୍ୟଃ ଶାଶ୍ୱତୋଽୟଂ ପୁରାଣୋ ନ ହନ୍ୟତେ ହନ୍ୟମାନେ ଶରୀରେ ॥ ୨୦ ॥

ଜନ୍ମ ମରଣ ନାହିଁ ଏ ଥିଲା ଆଉ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅଜ ନିତ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ପୁରାଣ ଏ ନ ମରେ ॥ ୨୦ ॥

ବେଦାବିନାଶିନଂ ନିତ୍ୟଂ ଯ ଏନମଜମବ୍ୟୟମ୍ ।
କଥଂ ସ ପୁରୁଷଃ ପାର୍ଥ କଂ ଘାତୟତି ହନ୍ତି କମ୍ ॥ ୨୧ ॥

ଅବିନାଶୀ ନିତ୍ୟ ଅଜ ଅବ୍ୟୟ ଏ ଜାଣେ ଯେ ।
କାହାକୁ ମାରେ ସେ ପୁରୁଷ କାହାକୁ ମରାଏ ॥ ୨୧ ॥

ବାସାଂସି ଜୀର୍ଣ୍ଣାନି ଯଥା ବିହାୟ ନବାନି ଗୃହ୍ଣାତି ନରୋଽପରାଣି ।
ତଥା ଶରୀରାଣି ବିହାୟ ଜୀର୍ଣ୍ଣାନ୍ୟନ୍ୟାନି ସଂୟାତି ନବାନି ଦେହୀ ॥ ୨୨ ॥

ଜୀର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ଯେପରି ତ୍ୟଜି ନର ନବ ବସ୍ତ୍ର ନିଏ ।
ସେପରି ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ତ୍ୟଜି ଦେହୀ ନବ ଶରୀର ପାଏ ॥ ୨୨ ॥

ନୈନଂ ଛିନ୍ଦନ୍ତି ଶସ୍ତ୍ରାଣି ନୈନଂ ଦହତି ପାବକଃ ।
ନ ଚୈନଂ କ୍ଲେଦୟନ୍ତ୍ୟାପୋ ନ ଶୋଷୟତି ମାରୁତଃ ॥ ୨୩ ॥

ଏ ଆତ୍ମାକୁ ଶସ୍ତ୍ର ଛେଦି ନାହିଁ ଏ ଆତ୍ମାକୁ ଅଗ୍ନି ଦହି ନାହିଁ ।
ଏ ଆତ୍ମାକୁ ଜଳ ତିନ୍ତାଏ ନାହିଁ ଏ ଆତ୍ମାକୁ ପବନ ଶୁଖାଏ ନାହିଁ ॥ ୨୩ ॥

ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟୋଽୟମଦାହ୍ୟୋଽୟମକ୍ଲେଦ୍ୟୋଽଶୋଷ୍ୟ ଏବ ଚ ।
ନିତ୍ୟଃ ସର୍ବଗତଃ ସ୍ଥାଣୁରଚଳୋଽୟଂ ସନାତନଃ ॥ ୨୪ ॥

ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଦାହ୍ୟ ଅକ୍ଲେଦ୍ୟ ଅଶୋଷ୍ୟ ଏ ଆତ୍ମା ।
ନିତ୍ୟ ସର୍ବଗତ ସ୍ଥାଣୁ ଅଚଳ ସନାତନ ॥ ୨୪ ॥

ଅବ୍ୟକ୍ତୋଽୟମଚିନ୍ତ୍ୟୋଽୟମବିକାର୍ଯ୍ୟୋଽୟମୁଚ୍ୟତେ ।
ତସ୍ମାଦେବଂ ବିଦିତ୍ୱୈନଂ ନାନୁଶୋଚିତୁମର୍ହସି ॥ ୨୫ ॥

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଅବିକାର୍ଯ୍ୟ ଏ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ ।
ତେଣୁ ଏପରି ଜାଣି ଏହାକୁ ଶୋକ କରିବା ନାହିଁ ॥ ୨୫ ॥

ଅଥ ଚୈନଂ ନିତ୍ୟଜାତଂ ନିତ୍ୟଂ ବା ମନ୍ୟସେ ମୃତମ୍ ।
ତଥାପି ତ୍ୱଂ ମହାବାହୋ ନୈନଂ ଶୋଚିତୁମର୍ହସି ॥ ୨୬ ॥

ଅବା ଏ ଆତ୍ମା ନିତ୍ୟ ଜାତ ନିତ୍ୟ ମୃତ ମାନ ।
ତଥାପି ତୁମେ ମହାବାହୁ ଶୋକ କରିବା ନାହିଁ ॥ ୨୬ ॥

ଜାତସ୍ୟ ହି ଧ୍ରୁବୋ ମୃତ୍ୟୁର୍ଧ୍ରୁବଂ ଜନ୍ମ ମୃତସ୍ୟ ଚ ।
ତସ୍ମାଦପରିହାର୍ଯ୍ୟେଽର୍ଥେ ନ ତ୍ୱଂ ଶୋଚିତୁମର୍ହସି ॥ ୨୭ ॥

ଜାତର ମୃତ୍ୟୁ ଧ୍ରୁବ ମୃତର ଜନ୍ମ ଧ୍ରୁବ ।
ତେଣୁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଶୋକ କରିବା ନାହିଁ ॥ ୨୭ ॥

ଅବ୍ୟକ୍ତାଦୀନି ଭୂତାନି ବ୍ୟକ୍ତମଧ୍ୟାନି ଭାରତ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତନିଧନାନ୍ୟେବ ତତ୍ର କା ପରିଦେବନା ॥ ୨୮ ॥

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆଦି ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତ ମଧ୍ୟ ହେ ଭାରତ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ ନିଧନ ଏ ତହିଁରେ କି ପରିଦେବନା ॥ ୨୮ ॥

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବତ୍ପଶ୍ୟତି କଶ୍ଚିଦେନମାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବଦ୍ବଦତି ତଥୈବ ଚାନ୍ୟଃ ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବଚ୍ଚୈନମନ୍ୟଃ ଶୃଣୋତି ଶ୍ରୁତ୍ୱାପ୍ୟେନଂ ବେଦ ନ ଚୈବ କଶ୍ଚିତ୍ ॥ ୨୯ ॥

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରି କେହି ଏହାକୁ ଦେଖେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରି କହେ ଅନ୍ୟ ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରି ଶୁଣେ ଅନ୍ୟ ଶୁଣି ଜାଣେ ନାହିଁ କେହି ॥ ୨୯ ॥

ଦେହୀ ନିତ୍ୟମବଧ୍ୟୋଽୟଂ ଦେହେ ସର୍ବସ୍ୟ ଭାରତ ।
ତସ୍ମାତ୍ସର୍ବାଣି ଭୂତାନି ନ ତ୍ୱଂ ଶୋଚିତୁମର୍ହସି ॥ ୩୦ ॥

ଦେହୀ ନିତ୍ୟ ଅବଧ୍ୟ ଏ ଦେହ ସର୍ବର ହେ ଭାରତ ।
ତେଣୁ ସର୍ବ ଭୂତ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବା ନାହିଁ ॥ ୩୦ ॥

ସ୍ୱଧର୍ମମପି ଚାବେକ୍ଷ୍ୟ ନ ବିକମ୍ପିତୁମର୍ହସି ।
ଧର୍ମ୍ୟାଦ୍ଧି ଯୁଦ୍ଧାଚ୍ଛ୍ରେୟୋଽନ୍ୟତ୍କ୍ଷତ୍ରିୟସ୍ୟ ନ ବିଦ୍ୟତେ ॥ ୩୧ ॥

ସ୍ୱଧର୍ମ ଦେଖି ବିକମ୍ପିତ ହେବା ନାହିଁ ।
ଧର୍ମ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧଠାରୁ ଶ୍ରେୟ ନାହିଁ କ୍ଷତ୍ରିୟର ॥ ୩୧ ॥

ଯଦୃଚ୍ଛୟା ଚୋପପନ୍ନଂ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରମପାବୃତମ୍ ।
ସୁଖିନଃ କ୍ଷତ୍ରିୟାଃ ପାର୍ଥ ଲଭନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧମୀଦୃଶମ୍ ॥ ୩୨ ॥

ଯଦୃଚ୍ଛାରୁ ଉପପନ୍ନ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାର ଅପାବୃତ ।
ସୁଖୀ କ୍ଷତ୍ରିୟ ପାର୍ଥ ପାଏ ଏପରି ଯୁଦ୍ଧ ॥ ୩୨ ॥

ଅଥ ଚେତ୍ତ୍ୱମିମଂ ଧର୍ମ୍ୟଂ ସଂଗ୍ରାମଂ ନ କରିଷ୍ୟସି ।
ତତଃ ସ୍ୱଧର୍ମଂ କୀର୍ତିଂ ଚ ହିତ୍ୱା ପାପମବାପ୍ସ୍ୟସି ॥ ୩୩ ॥

ଅବା ଏ ଧର୍ମ୍ୟ ସଂଗ୍ରାମ ତୁମେ ନ କରିବ ଯଦି ।
ତେବେ ସ୍ୱଧର୍ମ କୀର୍ତ୍ତି ତ୍ୟଜି ପାପ ପାଇବ ॥ ୩୩ ॥

ଅକୀର୍ତିଂ ଚାପି ଭୂତାନି କଥୟିଷ୍ୟନ୍ତି ତେଽବ୍ୟୟାମ୍ ।
ସମ୍ଭାବିତସ୍ୟ ଚାକୀର୍ତିର୍ମରଣାଦତିରିଚ୍ୟତେ ॥ ୩୪ ॥

ଅକୀର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭୂତ କହିବେ ତୁମର ଅବ୍ୟୟା ।
ସମ୍ଭାବିତ ପାଇଁ ଅକୀର୍ତ୍ତି ମରଣଠାରୁ ଅତିରିକ୍ତ ॥ ୩୪ ॥

ଭୟାଦ୍ରଣାଦୁପରତଂ ମଂସ୍ୟନ୍ତେ ତ୍ୱାଂ ମହାରଥାଃ ।
ଯେଷାଂ ଚ ତ୍ୱଂ ବହୁମତୋ ଭୂତ୍ୱା ଯାସ୍ୟସି ଲାଘବମ୍ ॥ ୩୫ ॥

ଭୟରୁ ରଣରୁ ଉପରତ ମାନିବେ ତୁମକୁ ମହାରଥୀ ।
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହୁମତ ତୁମେ ହୋଇ ଯିବ ଲାଘବ ॥ ୩୫ ॥

ଅବାଚ୍ୟବାଦାଂଶ୍ଚ ବହୂନ୍ ବଦିଷ୍ୟନ୍ତି ତବାହିତାଃ ।
ନିନ୍ଦନ୍ତସ୍ତବ ସାମର୍ଥ୍ୟଂ ତତୋ ଦୁଃଖତରଂ ନୁ କିମ୍ ॥ ୩୬ ॥

ଅବାଚ୍ୟ ବାଦ ବହୁତ କହିବେ ତୁମ ଅହିତ ।
ନିନ୍ଦିବେ ତୁମ ସାମର୍ଥ୍ୟ ତହିଁରୁ ଦୁଃଖତର କ'ଣ ॥ ୩୬ ॥

ହତୋ ବା ପ୍ରାପ୍ସ୍ୟସି ସ୍ୱର୍ଗଂ ଜିତ୍ୱା ବା ଭୋକ୍ଷ୍ୟସେ ମହୀମ୍ ।
ତସ୍ମାତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ତିଷ୍ଠ କୌନ୍ତେୟ ଯୁଦ୍ଧାୟ କୃତନିଶ୍ଚୟଃ ॥ ୩୭ ॥

ହତ ହେଲେ ପାଇବ ସ୍ୱର୍ଗ ଜିଣିଲେ ଭୋଗିବ ମହୀ ।
ତେଣୁ ଉଠ ହେ କୌନ୍ତେୟ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କୃତନିଶ୍ଚୟ ॥ ୩୭ ॥

ସୁଖଦୁଃଖେ ସମେ କୃତ୍ୱା ଲାଭାଲାଭୌ ଜୟାଜୟୌ ।
ତତୋ ଯୁଦ୍ଧାୟ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୱ ନୈବଂ ପାପମବାପ୍ସ୍ୟସି ॥ ୩୮ ॥

ସୁଖଦୁଃଖ ସମ କରି ଲାଭାଲାଭ ଜୟାଜୟ ।
ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯୁଜ ଏପରି ପାପ ପାଇବ ନାହିଁ ॥ ୩୮ ॥

ଏଷା ତେଽଭିହିତା ସାଂଖ୍ୟେ ବୁଦ୍ଧିର୍ଯୋଗେ ତ୍ୱିମାଂ ଶୃଣୁ ।
ବୁଦ୍ଧ୍ୟା ଯୁକ୍ତୋ ଯୟା ପାର୍ଥ କର୍ମବନ୍ଧଂ ପ୍ରହାସ୍ୟସି ॥ ୩୯ ॥

ଏ ତୁମକୁ କହିଲି ସାଂଖ୍ୟେ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗେ ଏବେ ଶୁଣ ।
ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପାର୍ଥ କର୍ମବନ୍ଧ ତ୍ୟଜିବ ॥ ୩୯ ॥

ନେହାଭିକ୍ରମନାଶୋଽସ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟବାୟୋ ନ ବିଦ୍ୟତେ ।
ସ୍ୱଳ୍ପମପ୍ୟସ୍ୟ ଧର୍ମସ୍ୟ ତ୍ରାୟତେ ମହତୋ ଭୟାତ୍ ॥ ୪୦ ॥

ଏ ଧର୍ମରେ ନାଶ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟବାୟ ନାହିଁ ।
ସ୍ୱଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଏ ଧର୍ମ ତ୍ରାଣ କରେ ମହାଭୟରୁ ॥ ୪୦ ॥

ବ୍ୟବସାୟାତ୍ମିକା ବୁଦ୍ଧିରେକେହ କୁରୁନନ୍ଦନ ।
ବହୁଶାଖା ହ୍ୟନନ୍ତାଶ୍ଚ ବୁଦ୍ଧୟୋଽବ୍ୟବସାୟିନାମ୍ ॥ ୪୧ ॥

ବ୍ୟବସାୟାତ୍ମିକା ବୁଦ୍ଧି ଏକ ଏ ହେ କୁରୁନନ୍ଦନ ।
ବହୁଶାଖା ଅନନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଅବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କର ॥ ୪୧ ॥

ଯାମିମାଂ ପୁଷ୍ପିତାଂ ବାଚଂ ପ୍ରବଦନ୍ତ୍ୟବିପଶ୍ଚିତଃ ।
ବେଦବାଦରତାଃ ପାର୍ଥ ନାନ୍ୟଦସ୍ତୀତି ବାଦିନଃ ॥ ୪୨ ॥

ଯେଉଁ ପୁଷ୍ପିତା ବାଣୀ ଅବିପଶ୍ଚିତ ପ୍ରବଦନ୍ତି ।
ବେଦବାଦରତ ପାର୍ଥ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ବାଦୀ ମାନେ ॥ ୪୨ ॥

କାମାତ୍ମାନଃ ସ୍ୱର୍ଗପରା ଜନ୍ମକର୍ମଫଳପ୍ରଦାମ୍ ।
କ୍ରିୟାବିଶେଷବହୁଳାଂ ଭୋଗୈଶ୍ୱର୍ଯଗତିଂ ପ୍ରତି ॥ ୪୩ ॥

କାମାତ୍ମା ସ୍ୱର୍ଗପର ଜନ୍ମକର୍ମଫଳପ୍ରଦା ।
କ୍ରିୟାବିଶେଷ ବହୁଳ ଭୋଗୈଶ୍ୱର୍ଯ ଗତି ପ୍ରତି ॥ ୪୩ ॥

ଭୋଗୈଶ୍ୱର୍ଯପ୍ରସକ୍ତାନାଂ ତୟାପହୃତଚେତସାମ୍ ।
ବ୍ୟବସାୟାତ୍ମିକା ବୁଦ୍ଧିଃ ସମାଧୌ ନ ବିଧୀୟତେ ॥ ୪୪ ॥

ଭୋଗୈଶ୍ୱର୍ଯ ପ୍ରସକ୍ତ ଯେ ତହିଁରେ ଅପହୃତ ଚେତା ।
ବ୍ୟବସାୟାତ୍ମିକା ବୁଦ୍ଧି ସମାଧିରେ ନ ବିଧୀୟତେ ॥ ୪୪ ॥

ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟବିଷୟା ବେଦା ନିସ୍ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟୋ ଭବାର୍ଜୁନ ।
ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୋ ନିତ୍ୟସତ୍ତ୍ୱସ୍ଥୋ ନିର୍ଯୋଗକ୍ଷେମ ଆତ୍ମବାନ୍ ॥ ୪୫ ॥

ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ବେଦ ନିସ୍ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ ହୁଅ ଅର୍ଜୁନ ।
ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ନିତ୍ୟସତ୍ତ୍ୱସ୍ଥ ନିର୍ଯୋଗକ୍ଷେମ ଆତ୍ମବାନ୍ ॥ ୪୫ ॥

ଯାବାନର୍ଥ ଉଦପାନେ ସର୍ବତଃ ସଂପ୍ଲୁତୋଦକେ ।
ତାବାନ୍ସର୍ବେଷୁ ବେଦେଷୁ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ବିଜାନତଃ ॥ ୪୬ ॥

ଯେତେ ଅର୍ଥ ଉଦପାନେ ସର୍ବତଃ ସଂପ୍ଲୁତୋଦକେ ।
ସେତେ ଅର୍ଥ ସର୍ବ ବେଦେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ବିଜାନତ ॥ ୪୬ ॥

କର୍ମଣ୍ୟେବାଧିକାରସ୍ତେ ମା ଫଲେଷୁ କଦାଚନ ।
ମା କର୍ମଫଳହେତୁର୍ଭୂର୍ମା ତେ ସଙ୍ଗୋଽସ୍ତ୍ୱକର୍ମଣି ॥ ୪୭ ॥

କର୍ମରେ ଅଧିକାର ତୁମ ଫଳରେ କଦାପି ନାହିଁ ।
ମା କର୍ମଫଳ ହେତୁ ହୁଅ ମା ତୁମ ସଙ୍ଗ ଅକର୍ମରେ ॥ ୪୭ ॥

ଯୋଗସ୍ଥଃ କୁରୁ କର୍ମାଣି ସଙ୍ଗଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ଧନଞ୍ଜୟ ।
ସିଦ୍ଧ୍ୟସିଦ୍ଧ୍ୟୋଃ ସମୋ ଭୂତ୍ୱା ସମତ୍ୱଂ ଯୋଗ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୪୮ ॥

ଯୋଗସ୍ଥ କର କର୍ମ ତ୍ୟଜି ସଙ୍ଗ ଧନଞ୍ଜୟ ।
ସିଦ୍ଧି ଅସିଦ୍ଧି ସମ ହୋଇ ସମତ୍ୱ ଯୋଗ କୁହାଯାଏ ॥ ୪୮ ॥

ଦୂରେଣ ହ୍ୟବରଂ କର୍ମ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗାଦ୍ଧନଞ୍ଜୟ ।
ବୁଦ୍ଧୌ ଶରଣମନ୍ୱିଚ୍ଛ କୃପଣାଃ ଫଲହେତବଃ ॥ ୪୯ ॥

ଦୂରେ ଅବର କର୍ମ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗଠାରୁ ଧନଞ୍ଜୟ ।
ବୁଦ୍ଧିରେ ଶରଣ ଖୋଜ କୃପଣ ଫଳହେତୁ ॥ ୪୯ ॥

ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତୋ ଜହାତୀହ ଉଭେ ସୁକୃତଦୁଷ୍କୃତେ ।
ତସ୍ମାଦ୍ଯୋଗାୟ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୱ ଯୋଗଃ କର୍ମସୁ କୌଶଳମ୍ ॥ ୫୦ ॥

ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ତ୍ୟଜେ ଏଠି ଉଭୟ ସୁକୃତ ଦୁଷ୍କୃତ ।
ତେଣୁ ଯୋଗ ପାଇଁ ଯୁଜ ଯୋଗ କର୍ମରେ କୌଶଳ ॥ ୫୦ ॥

କର୍ମଜଂ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତା ହି ଫଳଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ମନୀଷିଣଃ ।
ଜନ୍ମବନ୍ଧବିନିର୍ମୁକ୍ତାଃ ପଦଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟନାମୟମ୍ ॥ ୫୧ ॥

କର୍ମଜ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ଫଳ ତ୍ୟଜି ମନୀଷୀ ।
ଜନ୍ମବନ୍ଧବିନିର୍ମୁକ୍ତ ପଦ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଅନାମୟ ॥ ୫୧ ॥

ଯଦା

ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅନୁଭୂତି ଥିଲା ଏହା ମୋ ପାଇଁ । ଏଭଳି ଅନୁଭୂତି ମୋର ଜୀବନରେ ଆଉ କେବେ ହୋଇନଥିଲା । ଏଭଳି ଅନୁଭୂତି ଯେ ଜୀବନରେ ଆଉ କେବେ ହେବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଭାବିନଥିଲି

ଦେବୀ ଭାଗବତ ଓ ଶିବ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତି ଏକ ଯଜ୍ଞ କରିବାକୁ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଦେବତା ଓ ଋଷିମାନେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଝିଅ ସତୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଶିବଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିନଥିଲେ । ଏଥିରେ ସତୀ ଅପମାନିତ ବୋଧ କରି ଯଜ୍ଞ ସ୍ଥଳରେ ଆତ୍ମାହୁତି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଖବର ଶୁଣି ଶିବ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଯଜ୍ଞ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ପରେ ଦକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଏହି ଯଜ୍ଞରେ ଶିବଙ୍କ ଅପମାନ ଯୋଗୁଁ ଦକ୍ଷ ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହେବ । ଏହି ଅଭିଶାପ ଯୋଗୁଁ ଦକ୍ଷଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯଜ୍ଞରେ ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିଥିବାରୁ ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହେବ । ଏହି ଅଭିଶାପ ଯୋଗୁଁ ଦକ୍ଷଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯଜ୍ଞରେ ଶିବଙ୍କ ଅପମାନ ଯୋଗୁଁ ଦକ୍ଷ ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହେବ । ଏହି ଅଭିଶାପ ଯୋଗୁଁ ଦକ୍ଷଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଳିର ହୋଇଥିଲା ।

ଦକ୍ଷ ଯଜ୍ଞ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପରେ ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ ।

ଦକ୍ଷ ଯଜ୍ଞ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପରେ ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିଲେ । ଶିବ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭

ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅର୍ଜୁନ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଦ୍ରଥ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହେବ ବୋଲି ବିଧାତା ପୂର୍ବରୁ ବିଧାନ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମେ ଜୟଦ୍ରଥକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ, ତାହା ପୂରଣ ହେବ । ଏହା ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଣେ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ରବ୍ୟୂହ ରଚନା କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅର୍ଜୁନ ଚକ୍ରବ୍ୟୂହ ଭେଦ କରି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଚକ୍ରବ୍ୟୂହ ଭେଦ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ

ଜଗତ୍ପିତା ଜଗତ୍ମାତା ଜଗତ୍ପୁତ୍ର ଜଗତ୍ପୁତ୍ରୀ ଜଗତ୍ପତି ଜଗତ୍ପତ୍ନୀ ଜଗତ୍ପୁତ୍ରବଧୂ ଜଗତ୍ପୁତ୍ରବଧୂ ଜଗତ୍ପୁତ୍ରବଧୂ

ଦୁଇ

ଶୁ ।ଶ୍ରୀ ।ଶ୍ରୀ ।ଶ୍ରୀ

ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ । ଏପରି ଜଣେ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ ଯେ ଜଗତ୍ତାରିଣୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଦେହାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ ଜଗତ୍ତାରିଣୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଦେହାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ।

ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ ଜଗତ୍ତାରିଣୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଦେହାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ।

ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ ଜଗତ୍ତାରିଣୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଦେହାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଥିଲେ ।

ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି । ଏହି ଗଛର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଅତି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗେ । ଏହି ଫଳ ଖାଇଲେ ଶରୀରର ରକ୍ତ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଗଛର ଛାଲି ଓ ପତ୍ର ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯ

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ

ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲା । ଏହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁ ରହୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଆଳ ଓ ଏକ ଶିଆଳୀ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଛୁଆ ଥିଲେ । ଛୁଆ ଦୁଇଟି ଖୁବ୍ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଖେଳୁଥିଲେ । ଖେଳିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଉଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ପିଲା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏକଦା ଶିଆଳୀ ଛୁଆ ଦୁଇଟି ଖେଳିବାକୁ ଯାଇ ଜଙ୍ଗଲର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ଶିଆଳ ଓ ଶିଆଳୀ ରହୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଛୁଆ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶିଆଳୀ ଛୁଆ ଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଲେ । ସେମାନେ ଶିଆଳୀ ଛୁଆ ଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଖେଳିବାକୁ ଡାକିଲେ । ଶିଆଳୀ ଛୁଆ ଦୁଇଟି ଖୁସି ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଖେଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଖେଳିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ପିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ଶିଆଳୀ ଛୁଆ ଦୁଇଟି ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଆଉ କାହାକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ଏହା ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ପିଲା ପରି ଖେଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ସେମାନେ ଖୁସି ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ।

ଅଟେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଦେବତା ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଦେବତା ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଦେବତା

ଜଳଜଳ ଜ୍ୱଳଜ୍ୱଳ ଜ୍ୱଳଜ୍ୱଳ ଜ୍ୱଳଜ୍ୱ

ଦୁଇ

ଦୁଇ

ଦୁଇ

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏକକ ପରୀକ୍ଷା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ । ସମୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା । ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ୫୦ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ୧ । ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର । ୧୦×୧=୧୦

(କ) ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଭାବେ ଖ୍ୟାତ ହେଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀ ।

(ଖ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ୧୯୦୨ ମସିହାରେ ।

(ଗ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଆଠଗଡ଼ ଗ୍ରାମରେ ।

(ଘ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ।

(ଙ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀ ।

(ଚ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘରେ ।

(ଛ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘରେ ।

(ଜ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘରେ ।

(ଝ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘରେ ।

(ଞ) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ୨ । ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ଆଧାରରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖ । ୨୦

ପ୍ରଶ୍ନ ୩ । ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ଆଧାରରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖ । ୨୦

ପ୍ରଶ୍ନ ୪ । ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁପମା ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ଆଧାରରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖ । ୨୦

ଅଟେ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଯୋଗ ଓ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ହେଉଥିବା ଫଳ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୫୫ଟି ଶ୍ଲୋକ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ

ଜାଜପୁରସ୍ଥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବଳଭଦ୍ର ସୁଭଦ୍ରା ଓ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହ ଏକାସନରେ ବିରାଜମାନ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆଜି ଆମ ଆଦମି ପାର୍ଟି ଓ କଂଗ୍ରେସ ମଧ୍ୟରେ ଆସନ ବଣ୍ଟନ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଆପ୍ ୪ଟି ଆସନରେ ଲଢିବ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ୩ଟି ଆସନରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କଂଗ୍ରେସ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ, ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ହରିୟାଣାରେ ଲୋକସଭା ଆସନ ଲଢିବ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଗୋଆ, ଗୁଜରାଟ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ହରିୟାଣାରେ ଲୋକସଭା ଆସନ ଲଢିବ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଗୋଆ, ଗୁଜରାଟ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କଂଗ୍ରେସ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ, ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ହରିୟାଣାରେ ଲୋକସଭା ଆସନ ଲଢିବ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଗୋଆ, ଗୁଜରାଟ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କଂଗ୍ରେସ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ, ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଲଢିବ । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆପ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ହରିୟାଣାରେ ଲୋକସଭା ଆସନ ଲଢିବ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଗୋଆ, ଗୁଜରାଟ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଲଢିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଆମ ଜୀବନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଛୁ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ତାହା ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ପରିବେଶ କହିଥାଉ । ଆମର ପରିବେଶ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଯେପରିକି ଜଳ, ବାୟୁ, ଜମି, ଉଦ୍ଭିଦ, ପଶୁ ଏବଂ ମଣିଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରେ। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆମେ ଯାହା ଦେଖୁ, ଶୁଣୁ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରୁ ତାହା ଆମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୁଝାମଣାକୁ କିପରି ଗଢ଼ିଥାଏ। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଖିବା ଯେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାରେ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ିବା ପରେ ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖର ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବା ଏବଂ ଶିଖିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ହେବା।

ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ଅଛି। ଆମେ ଦେଖୁ, ଶୁଣୁ, ସ୍ପର୍ଶ କରୁ, ସ୍ୱାଦ ନିଏ ଏବଂ ଗନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରୁ। ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଆମକୁ ଶିଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଫୁଲକୁ ଦେଖୁ, ତାହାର ରଙ୍ଗ ଏବଂ ଆକୃତି ଆମକୁ ଜାଣିବାକୁ ମିଳେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ଗୀତ ଶୁଣୁ, ତାହାର ସୁର ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାମ କରେ ଏବଂ ଆମେ କିପରି ସେଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଆମର ପାଞ୍ଚଟି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଆଖି, କାନ, ନାକ, ଜିଭ ଏବଂ ତ୍ୱଚା। ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଦେଖୁ, କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁ, ନାକ ଦ୍ୱାରା ଗନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରୁ, ଜିଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଦ ନିଏ ଏବଂ ତ୍ୱଚା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପର୍ଶ କରୁ। ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍।

ଆଖି ଆମର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ। ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଆମେ ରଙ୍ଗ, ଆକୃତି ଏବଂ ଆକାର ଦେଖିପାରୁ। ଆଖି ଆମକୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଜିନିଷ ଏବଂ ନିକଟରେ ଥିବା ଜିନିଷ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଆଖିର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। ଆଖିରେ ଧୂଳି ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ଆଖି ଘଷିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆଖିରେ ଧୂଳି ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ପରିଷ୍କାର ପାଣିରେ ଆଖି ଧୋଇବା ଉଚିତ୍।

କାନ ଆମକୁ ଶୁଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। କାନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁ। ଆମେ ଗୀତ, ସଙ୍ଗୀତ, ପକ୍ଷୀର କୂଜନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିପାରୁ। କାନ ଆମକୁ ବିପଦ ସଙ୍କେତ ଶୁଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ କାନର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। କାନରେ ଅଧିକ ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କାନରେ ମଇଳା ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ପରିଷ୍କାର କପଡ଼ାରେ କାନ ପୋଛିବା ଉଚିତ୍।

ନାକ ଆମକୁ ଗନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ନାକ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ, ଖାଦ୍ୟର ଗନ୍ଧ ଏବଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ। ନାକ ଆମକୁ ବିପଦ ସଙ୍କେତ ଜାଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ନାକର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। ନାକରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ପୁରାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ନାକରେ ମଇଳା ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ପରିଷ୍କାର କପଡ଼ାରେ ନାକ ପୋଛିବା ଉଚିତ୍।

ଜିଭ ଆମକୁ ସ୍ୱାଦ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଜିଭ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ମିଠା, ଲୁଣିଆ, ଟକ, ତିକ୍ତ ଏବଂ ଝାଳ ସ୍ୱାଦ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ। ଜିଭ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଚୋବାଇବା ଏବଂ ଗିଳିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଜିଭର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। ଜିଭରେ ଅଧିକ ଗରମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଜିଭରେ ଘା ହେଲେ ଆମେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ୍।

ତ୍ୱଚା ଆମକୁ ସ୍ପର୍ଶ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ତ୍ୱଚା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଗରମ, ଥଣ୍ଡା, ନରମ, କଠିନ ଏବଂ ଚିକ୍କଣ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ। ତ୍ୱଚା ଆମକୁ ବିପଦ ସଙ୍କେତ ଜାଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ତ୍ୱଚାର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। ତ୍ୱଚାରେ ଅଧିକ ସାବୁନ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତ୍ୱଚାରେ ଘା ହେଲେ ଆମେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ୍।

ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍। ଆମେ ପରିଷ୍କାର ପାଣିରେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଧୋଇବା ଉଚିତ୍। ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଚାପ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଗରମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଆମେ ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଆମେ ସୁସ୍ଥ ରହିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଆମେ ଆନନ୍ଦରେ ରହିପାରିବା।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥାୟ ନମଃ ।

ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଦ୍ୱାରକାଧୀଶ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଷ୍ଟମହିଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଶ୍ରୀମତୀ ରୁକ୍ମିଣୀ ଦେବୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ଶମ୍ବରାସୁର ତାଙ୍କୁ ଚୁରି କରି ନେଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ସମୁଦ୍ରରେ ଏକ ବିରାଟ ମତ୍ସ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନଙ୍କୁ ଗିଳି ଦେଇଥିଲା । ଏହି ମତ୍ସ୍ୟ ଶମ୍ବରାସୁରର ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଆସିଥିଲା । ରୋଷେଇ ଘରେ ଏହି ମତ୍ସ୍ୟକୁ କାଟିବା ସମୟରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶମ୍ବରାସୁରର ପତ୍ନୀ ମାୟାବତୀ ଦେବୀ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲେ । ମାୟାବତୀ ଦେବୀ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ । ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଶମ୍ବରାସୁରକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ କରି ମାୟାବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ନେଇ ଦ୍ୱାରକାକୁ ଫେରିଥିଲେ । ଦ୍ୱାରକାରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଓ ମାୟାବତୀଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଓ ମାୟାବତୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅନିରୁଦ୍ଧ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅନିରୁଦ୍ଧ ଓ ଉଷାଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ଅନିରୁଦ୍ଧ ଓ ଉଷାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବଜ୍ରନାଭ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ବଜ୍ରନାଭଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରତିବାହୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାହୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ସୁବାହୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ସୁବାହୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶାନ୍ତସେନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଶାନ୍ତସେନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶତସେନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଶତସେନଙ୍କ ପୁତ୍ର ରାଜା ଋତୁପର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ରାଜା ଋତୁପର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ସୁଦର୍ଶନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଶୀଘ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ମରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ମରୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରଶୁଶ୍ରୁକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଶୁଶ୍ରୁକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅମ୍ବରୀଷ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅମ୍ବରୀଷଙ୍କ ପୁତ୍ର ନହୁଷ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ନହୁଷଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯଯାତି ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଯଯାତିଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାଭାଗ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ନାଭାଗଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଜ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅଜଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦଶରଥ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଦଶରଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର କୁଶ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । କୁଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅତିଥି ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅତିଥିଙ୍କ ପୁତ୍ର ନିଷଧ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ନିଷଧଙ୍କ ପୁତ୍ର ନଳ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ନଳଙ୍କ ପୁତ୍ର ନଭ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ନଭଙ୍କ ପୁତ୍ର ପୁଣ୍ଡରୀକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣ୍ଡରୀକଙ୍କ ପୁତ୍ର କ୍ଷେମଧନ୍ୱା ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । କ୍ଷେମଧନ୍ୱାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦେବାନୀକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଦେବାନୀକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହୀନଗୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଅହୀନଗୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୁରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ରୁରୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ପାରିପାତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପାରିପାତ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦେବଳ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଦେବଳଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିଳ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଶିଳଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉତ୍ପଳ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ପଳଙ୍କ ପୁତ୍ର ବଜ୍ରନାଭ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ବଜ୍ରନାଭଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖଗଣ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଖଗଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିଧୃତି ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ବିଧୃତିଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିରଣ୍ୟନାଭ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ହିରଣ୍ୟନାଭଙ୍କ ପୁତ୍ର ପୁଷ୍ପ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଷ୍ପଙ୍କ ପୁତ୍ର ଧ୍ରୁବସନ୍ଧି ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଧ୍ରୁବସନ୍ଧି

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ଉତ୍ତର

ଯୋଗ କହିଲା । ଏ କି ଯାଦୁ ଓ ଭଣ୍ଡାମି ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏପରି ସମୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଆଦି ପାଣ୍ଡବମାନେ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଆପଣ ଏଠାରେ ଏପରି ଚିନ୍ତାମଗ୍ନ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଯୁଧିଷ୍ଠିର କହିଲେ ଆମ ଯଜ୍ଞ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏବେ ଏହି ଯୋଗୀ ଆସି ଯଜ୍ଞ ଭଣ୍ଡୁଳ କରିଦେଲା । ଏ ଯୋଗୀ ଜଣକ ଯାଦୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଏ ଯାଦୁ ବଳରେ ଆମ ଯଜ୍ଞ ଭଣ୍ଡୁଳ କରିଦେଲା । ଏ ଯୋଗୀ ଜଣକ ଆମ ଯଜ୍ଞ ଭଣ୍ଡୁଳ କରିଦେଲା । ଏ ଯୋଗୀ ଜଣକ ଯାଦୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଏ ଯାଦୁ ବଳରେ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଯେଉଁ ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଭୁଲ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଗୁରୁ ଥିଲେ। ସେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ।

ଏହି ଚିତ୍ରଟି ଦେଖିଲେ ଆପଣ କ'ଣ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ?

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଜୀବନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଛୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ

ଦେଖିଲେ ଯେ ଜଣେ ଲୋକ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇଛି । ଲୋକଟି ଜଣେ ଭିକାରୀ । ତା'ର ଦେହରେ ଛିଣ୍ଡା ଲୁଗା । ତା'ର ଦେହ ଶୀତରେ ଥରୁଛି । ଲୋକଟି ଶୀତରେ ଥରୁଥିବାର ଦେଖି ଜଣେ ଲୋକ ତା'ର ଦେହରେ ଥିବା ଲୁଗାଟି ତା'ର ଦେହରେ ପକାଇ ଦେଲା । ଲୁଗା ପାଇ ଭିକାରୀଟି ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା । ଏଥିରୁ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମେ ଆମର ଅଭାବୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଏକଦା ଜଣେ ଲୋକ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇଥିଲା । ଲୋକଟି ଜଣେ ଭିକାରୀ । ତା'ର ଦେହରେ ଛିଣ୍ଡା ଲୁଗା । ତା'ର ଦେହ ଶୀତରେ ଥରୁଛି । ଲୋକଟି ଶୀତରେ ଥରୁଥିବାର ଦେଖି ଜଣେ ଲୋକ ତା'ର ଦେହରେ ଥିବା ଲୁଗାଟି ତା'ର ଦେହରେ ପକାଇ ଦେଲା । ଲୁଗା ପାଇ ଭିକାରୀଟି ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା । ଏଥିରୁ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମେ ଆମର ଅଭାବୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଉପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନ ୩୦୭ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଫେରାର ଥିବାରୁ ତାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଉପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନ ୩୦୭ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଫେରାର ଥିବାରୁ ତାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଉପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନ ୩୦୭ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଫେରାର ଥିବାରୁ ତାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ପରମସୁଖଦା ଯସ୍ୟା ସ୍ତନଂ ପରମାମୃତଂ ପ୍ରଥମତଃ ପିବତି ଯତ୍ପୂତନାରିରପି ଲେଭେ ସଦ୍ଗତିମ୍ ॥ ୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ସୁରରୂପିଣୀ ଜଠରପରିଧିଂ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଦୁରିତହାରିଣୀ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୨୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୨୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୨୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୨୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୨୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୩୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୩୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୩୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୩୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୩୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୩୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୪୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୪୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୪୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୪୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୪୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୪୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୫୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୫୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୫୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୫୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୫୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୫୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୬୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୬୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୬୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୬୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୬୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୬୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୭୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୭୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୭୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୭୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୭୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୭୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୮୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୮୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୮୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୮୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୮୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୮୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୯୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୯୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୯୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୯୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୯୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୯୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୦୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୦୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୦୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୦୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୦୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୦୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୧୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୧୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧୩ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୧୪ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧୫ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୧୬ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧୭ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୧୮ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୧୯ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୨୦ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ଶଶିମଣ୍ଡଳଃ ॥ ୧୨୧ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା ଦେବକୀ ଜଗତାଂ ପ୍ରସୂଃ ଯଦୁକୁଳଜଲଧୌ ଯସ୍ୟା ଜାତୋ ହରିଃ ପରମେଶ୍ୱରଃ ॥ ୧୨୨ ॥ ଜୟତି ଜୟତି ମାତା

ଦୁଇ ଜଣ ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକ ଆସି ଏହି ଗାଁରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜଣେ ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ଗାଁରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡିଛ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୂଶାଲମ ଦେଇ ଯିରୀହୋକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ।

ଅଟକଳ ଅଟକଳ ଅଟକଳ

ଏତେ ଜଣ ବାଳକ ଏକାଠି ହେଲେ ଯେ ଆଉ ଜାଗା ନାହିଁ । ଗୁରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏମାନେ ଏଠି ଆସିଲେ ଆଉ ଜାଗା ନାହିଁ ।

ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଅଦାଲତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଜରିମାନା ଅନାଦାୟ ହେଲେ ଆଉ ଛ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ଜିଲ୍ଲା ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଅଜିତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଓକିଲାତି କରିଥିଲେ ।

" ଛାତ୍ର ଯାପଡୁଥିବା ଗାଁ ଏବଂ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଘଟଣା ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଗାଁ ଲୋକେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଧରି ପିଟିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଖବର ପାଇ ଥାନା ପୋଲିସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଗିରଫ କରିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଗାଁ ଲୋକେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଧରି ପିଟିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଖବର ପାଇ ଥାନା ପୋଲିସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଗିରଫ କରିଥିଲା ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେବୀ ଭାଗବତର ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଠାରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥି

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଅନେକ ଦିନ ବିତିଗଲା । ଏଥିରେ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ପ୍ରେମ ଓ ସ୍ନେହ ଜନ୍ମିଲା । ଏକ ଦିନ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଭଉଣୀ, ତୁମେ ଏଠାରେ ଏକାକିନୀ ରହି ଦିନ କଟାଇବା କିପରି ? ତୁମର ଯଦି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଚାଲିଚାଲ ।" ଭଉଣୀ କହିଲେ, "ଭାଇ, ତୁମେ ଯେଉଁଠି ରହିବ, ମୁଁ ସେଠାରେ ରହିବି । ତୁମ ଛଡ଼ା ମୋର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ।" ଏହା ଶୁଣି ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ଘରକୁ ଆସିଲେ । ଭଉଣୀ ଭାଇଙ୍କ ଘରେ ରହି ଘରର ସମସ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । ଭଉଣୀ ଭାଇଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି କରୁଥିଲେ । ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପ୍ରେମ ଦେଖି ଭାଇଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଈର୍ଷାରେ ଜଳିପୋଡ଼ି ହେଉଥିଲା । ସେ ଭାବିଲା, ଭଉଣୀ ଆସିଥିବାରୁ ସ୍ୱାମୀ ତାକୁ ଆଉ ଭଲ ପାଉନାହାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଭଉଣୀକୁ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ଭଉଣୀ ଯେପରି ଘରେ ରହି ନପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ଉପାୟ ଖୋଜିଲା । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯାହା ରାନ୍ଧୁଥିଲା, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ରାନ୍ଧେ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେଉଁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥାଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ଧୋଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେଉଁ ଲୁଗା ଧୋଇଥାଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଭଉଣୀ ଯେପରି ଘରେ ରହି ନପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ଉପାୟ ଖୋଜିଲା । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯାହା ରାନ୍ଧୁଥିଲା, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ରାନ୍ଧେ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେଉଁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥାଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ଧୋଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଭଉଣୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେଉଁ ଲୁଗା ଧୋଇଥାଏ, ସେ ଦିନ ସେ ତାହା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଏହି ଭଜନଟି ଗାନ କରୁଥିଲେ ।

ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।
ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ॥ ଧୃ ॥

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖିଲେ ଯେ ଜଣେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇଛି ଓ ତା ମୁହଁ ଉପରେ ଗୋଟାଏ ଗୋଖୁରା ସାପ ଫଣା ଟେକି ବସିଛି । ଏହା ଦେଖି ସେ ଲୋକଟି ଭୟରେ ଥରି ଉଠିଲା । ସାପଟି ତାକୁ ଦଂଶନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଲୋକଟି ଉଠି ପଳାଇଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଗଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଗୋଟାଏ ଘରେ ପଶିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଘରେ ପଶିଲା । ଲୋକଟି ଘରର ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରି ଦେଲା । ସାପଟି ଦୁଆର ତଳ ଫାଙ୍କ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପଶିଲା । ଲୋକଟି ଘରର ଚାଳ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ଲୋକଟି ଘରର ଚାଳ ଉପରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଗୋଟାଏ ଗଛ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ଲୋକଟି ଗଛ ଉପରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଗୋଟାଏ ପୋଖରୀ ପାଖକୁ ଗଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ପୋଖରୀ ପାଖକୁ ଗଲା । ଲୋକଟି ପୋଖରୀ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ପୋଖରୀ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ପୋଖରୀ ଭିତରେ ଡୁବ ଦେଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ପୋଖରୀ ଭିତରେ ଡୁବ ଦେଲା । ଲୋକଟି ପୋଖରୀ ଭିତରୁ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ଲୋକଟି ପୋଖରୀ ଭିତରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଗୋଟାଏ ଗଛ ତଳକୁ ଗଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଗଛ ତଳକୁ ଗଲା । ଲୋକଟି ଗଛ ତଳୁ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । ଲୋକଟି ଗଛ ଉପରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଗୋଟାଏ ଘରକୁ ଗଲା । ସାପଟି ତା ପଛେ ପଛେ ଘରକୁ ଗ

ଏହା ଶୁଣି ଦୁଇ ଜଣ ଦୂତ ଆସି ତାହାକୁ ଧରି ଦୂରକୁ ନେଇଗଲେ । ଏଥିରେ ଯୁବକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡିଲା । ସେ ଭାବିଲା ଯେ ଏମାନେ ତାହାକୁ ଯମଲୋକକୁ ନେଇଯିବେ । ଏଣୁ ସେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ଆପଣମାନେ ମୋତେ କେଉଁଠିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ?" ଦୂତମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ତୁମକୁ ଯମଲୋକକୁ ନେଇଯାଉଛୁ ।" ଏହା ଶୁଣି ଯୁବକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହିଲା, "ମୁଁ ତ ଏଭଳି ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ମରିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ମୋର ଏବେ ବିବାହ ହୋଇଛି । ମୋ ପତ୍ନୀ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛନ୍ତି । ମୋ ପିତାମାତା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋତେ ଯମଲୋକକୁ ନେଇଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।" ଏହା ଶୁଣି ଦୂତମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ଆମ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ପାଳନ କରୁଛୁ । ଆମେ ତୁମକୁ ଯମଲୋକକୁ ନେଇଯିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।" ଏହା ଶୁଣି ଯୁବକଟି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅନୁନୟ ବିନୟ କରି କହିଲା, "ଦୟାକରି ମୋତେ ଛାଡିଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଧନ ଦେବାକୁ ପଡିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେବି ।" ଦୂତମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ଧନ ନେଇ କରିବା କ'ଣ ? ଆମେ ତୁମକୁ ଛାଡିଦେଲେ ଆମର ଚାକିରି ଯିବ ।" ଏହା ଶୁଣି ଯୁବକଟି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କ

ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଆଧାରରେ ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଆଧାର କରି

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ

ଦୁଃଖ। ଲାଲିତ୍ୟଶୂନ୍ୟ। ସୁବିଦଗ୍ଧେସୁଚଲ୍ଲିତ୍ୟେଦ୍ଦେଶ୍ୟେସୁକ୍ତିମଳ୍ଲୁଯେ। ଯଥାଯଥ୍ୟେସୁଚିସୁତପ୍ରସବ୍ଲାଜିବିଦ୍ଧଳ୍ଲଯେତ୍। ସମଚିତ୍ତଚିତ୍ତାଜିତ୍ତାଦ୍ଧାସ୍ତୁଳ୍ଲଶେଷ। ଳାଲ୍ଲମ୍ୟୁଚ୍ଚଚିତ୍ତାଜିତ୍ତାଦ୍ଧାସ୍ତୁଳ୍ଲଶେଷ୍ଟୁଳ୍ଲ୍ଲୁଳ୍ଲ୍ଲୁଳ୍ଲ୍ଲ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ

ଗୁରୁ-ପ୍ରଣାମ ମନ୍ତ୍ର

ଗୁରୁର୍ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁର୍ବିଷ୍ଣୁଃ ଗୁରୁର୍ଦେବୋ ମହେଶ୍ୱରଃ ।
ଗୁରୁଃ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

ଅଖଣ୍ଡମଣ୍ଡଳାକାରଂ ବ୍ୟାପ୍ତଂ ଯେନ ଚରାଚରମ୍ ।
ତତ୍ପଦଂ ଦର୍ଶିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

ଅଜ୍ଞାନତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନଶଲାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଲିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

ଗୁରୁ-ପ୍ରଣାମ ମନ୍ତ୍ର ଗାଗାଗା ଗାଗାଗା ଗାଗାଗା

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀ ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଭାତି ମାୟୈଷା ଲୋକମୋହିନୀ ।
ପ୍ରସାଦେ ତସ୍ୟ ଦେବସ୍ୟ ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟାଧିପତିର୍ଭବେତ୍ ॥
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମସହସ୍ରସ୍ୟ ଫଲଂ ପ୍ରାପ୍ନୋତି ମାନବଃ ।
ଯଃ ପଠେତ୍ ପ୍ରାତରୁତ୍ଥାୟ ଶ୍ରୀସୂକ୍ତମିଦମାଦରାତ୍ ॥
ଶ୍ରୀମତ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀଧରାଂ ଦେବୀଂ ଭୂତିଦାଂ ଭୂତିମିଚ୍ଛତାମ୍ ।
ଶ୍ରୀସୂକ୍ତଂ ଜପତେ ନିତ୍ୟଂ ଶ୍ରୀକାମଃ ପ୍ରାପ୍ନୁୟାଦ୍ ଧ୍ରୁବମ୍ ॥

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଇତିହାସରେ ଏହା ଏକ ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀମାନେ ଥିଲେ ଅଭିନୟ ଜଗତର ନବାଗତ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିନଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏବେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ଓ ଅନୁବାଦକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ୧୮୭୫ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ହୋଇଥିଲା। ସେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଅନେକ ଧର୍ମୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଅନୁବାଦିତ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗବତ ଏବଂ ମହାଭାରତ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ। ସେ ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ପରଲୋକ ଗମନ କରିଥିଲେ।

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ

ଦେଖିଲେ ଯେ ଏକ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଏକ ବିରାଟ ଆକାରର ଅଜଗର ସାପ ଏକ ଗାଈକୁ ଗିଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଗାଈଟି ଅଜଗରର ମୁଖ ଭିତରେ ଅଧା ଯାଇସାରିଛି । ଅଜଗରଟି ଗାଈର ଶିଙ୍ଗ ଓ ମୁଣ୍ଡକୁ ଗିଳିସାରିଛି । ଗାଈଟି ଅଜଗରର ମୁଖ ଭିତରେ ଛଟପଟ ହେଉଛି । ଅଜଗରଟି ଗାଈକୁ ଗିଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

ଶ୍ରୀଭଗବାନ୍ ଉବାଚ

ଭୂୟ ଏବ ମହାବାହୋ ଶୃଣୁ ମେ ପରମଂ ବଚଃ ।
ଯତେଽହଂ ପ୍ରୀୟମାଣାୟ ବକ୍ଷ୍ୟାମି ହିତକାମ୍ୟୟା ॥ ୧ ॥

ନ ମେ ବିଦୁଃ ସୁରଗଣାଃ ପ୍ରଭବଂ ନ ମହର୍ଷୟଃ ।
ଅହମାଦିର୍ହି ଦେବାନାଂ ମହର୍ଷୀଣାଂ ଚ ସର୍ବଶଃ ॥ ୨ ॥

ଯୋ ମାମଜମନାଦିଂ ଚ ବେତ୍ତି ଲୋକମହେଶ୍ୱରମ୍ ।
ଅସଂମୂଢଃ ସ ମର୍ତ୍ୟେଷୁ ସର୍ବପାପୈଃ ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ ॥ ୩ ॥

ବୁଦ୍ଧିର୍ଜ୍ଞାନମସଂମୋହଃ କ୍ଷମା ସତ୍ୟଂ ଦମଃ ଶମଃ ।
ସୁଖଂ ଦୁଃଖଂ ଭବୋଽଭାବୋ ଭୟଂ ଚାଭୟମେବ ଚ ॥ ୪ ॥

ଅହିଂସା ସମତା ତୁଷ୍ଟିସ୍ତପୋ ଦାନଂ ଯଶୋଽଯଶଃ ।
ଭବନ୍ତି ଭାବା ଭୂତାନାଂ ମତ ଏବ ପୃଥଗ୍ବିଧାଃ ॥ ୫ ॥

ମହର୍ଷୟଃ ସପ୍ତ ପୂର୍ବେ ଚତ୍ୱାରୋ ମନବସ୍ତଥା ।
ମଦ୍ଭାବା ମାନସା ଜାତା ଯେଷାଂ ଲୋକ ଇମାଃ ପ୍ରଜାଃ ॥ ୬ ॥

ଏତାଂ ବିଭୂତିଂ ଯୋଗଂ ଚ ମମ ଯୋ ବେତ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱତଃ ।
ସୋଽବିକଲ୍ପେନ ଯୋଗେନ ଯୁଜ୍ୟତେ ନାତ୍ର ସଂଶୟଃ ॥ ୭ ॥

ଅହଂ ସର୍ବସ୍ୟ ପ୍ରଭବୋ ମତ୍ତଃ ସର୍ବଂ ପ୍ରବର୍ତତେ ।
ଇତି ମତ୍ୱା ଭଜନ୍ତେ ମାଂ ବୁଧା ଭାବସମନ୍ୱିତାଃ ॥ ୮ ॥

ମଚ୍ଚିତ୍ତା ମଦ୍ଗତପ୍ରାଣା ବୋଧୟନ୍ତଃ ପରସ୍ପରମ୍ ।
କଥୟନ୍ତଶ୍ଚ ମାଂ ନିତ୍ୟଂ ତୁଷ୍ୟନ୍ତି ଚ ରମନ୍ତି ଚ ॥ ୯ ॥

ତେଷାଂ ସତତଯୁକ୍ତାନାଂ ଭଜତାଂ ପ୍ରୀତିପୂର୍ବକମ୍ ।
ଦଦାମି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗଂ ତଂ ଯେନ ମାମୁପଯାନ୍ତି ତେ ॥ ୧୦ ॥

ତେଷାମେବାନୁକମ୍ପାର୍ଥମହମଜ୍ଞାନଜଂ ତମଃ ।
ନାଶୟାମ୍ୟାତ୍ମଭାବସ୍ଥୋ ଜ୍ଞାନଦୀପେନ ଭାସ୍ୱତା ॥ ୧୧ ॥

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ

ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ପରଂ ଧାମ ପବିତ୍ରଂ ପରମଂ ଭବାନ୍ ।
ପୁରୁଷଂ ଶାଶ୍ୱତଂ ଦିବ୍ୟମାଦିଦେବମଜଂ ବିଭୁମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ଆହୁସ୍ତ୍ୱାମୃଷୟଃ ସର୍ବେ ଦେବର୍ଷିର୍ନାରଦସ୍ତଥା ।
ଅସିତୋ ଦେବଲୋ ବ୍ୟାସଃ ସ୍ୱୟଂ ଚୈବ ବ୍ରବୀଷି ମେ ॥ ୧୩ ॥

ସର୍ବମେତଦୃତଂ ମନ୍ୟେ ଯନ୍ମାଂ ବଦସି କେଶବ ।
ନ ହି ତେ ଭଗବନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଂ ବିଦୁର୍ଦେବା ନ ଦାନବାଃ ॥ ୧୪ ॥

ସ୍ୱୟମେବାତ୍ମନାତ୍ମାନଂ ବେତ୍ଥ ତ୍ୱଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।
ଭୂତଭାବନ ଭୂତେଶ ଦେବଦେବ ଜଗତ୍ପତେ ॥ ୧୫ ॥

ବକ୍ତୁମର୍ହସ୍ୟଶେଷେଣ ଦିବ୍ୟା ହ୍ୟାତ୍ମବିଭୂତୟଃ ।
ଯାଭିର୍ବିଭୂତିଭିର୍ଲୋକାନିମାଂସ୍ତ୍ୱଂ ବ୍ୟାପ୍ୟ ତିଷ୍ଠସି ॥ ୧୬ ॥

କଥଂ ବିଦ୍ୟାମହଂ ଯୋଗିଂସ୍ତ୍ୱାଂ ସଦା ପରିଚିନ୍ତୟନ୍ ।
କେଷୁ କେଷୁ ଚ ଭାବେଷୁ ଚିନ୍ତ୍ୟୋଽସି ଭଗବନ୍ମୟା ॥ ୧୭ ॥

ବିସ୍ତରେଣାତ୍ମନୋ ଯୋଗଂ ବିଭୂତିଂ ଚ ଜନାର୍ଦନ ।
ଭୂୟଃ କଥୟ ତୃପ୍ତିର୍ହି ଶୃଣ୍ୱତୋ ନାସ୍ତି ମେଽମୃତମ୍ ॥ ୧୮ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

ହନ୍ତ ତେ କଥୟିଷ୍ୟାମି ଦିବ୍ୟା ହ୍ୟାତ୍ମବିଭୂତୟଃ ।
ପ୍ରାଧାନ୍ୟତଃ କୁରୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାସ୍ତ୍ୟନ୍ତୋ ବିସ୍ତରସ୍ୟ ମେ ॥ ୧୯ ॥

ଅହମାତ୍ମା ଗୁଡାକେଶ ସର୍ବଭୂତାଶୟସ୍ଥିତଃ ।
ଅହମାଦିଶ୍ଚ ମଧ୍ୟଂ ଚ ଭୂତାନାମନ୍ତ ଏବ ଚ ॥ ୨୦ ॥

ଆଦିତ୍ୟାନାମହଂ ବିଷ୍ଣୁର୍ଜ୍ୟୋତିଷାଂ ରବିରଂଶୁମାନ୍ ।
ମରୀଚିର୍ମରୁତାମସ୍ମି ନକ୍ଷତ୍ରାଣାମହଂ ଶଶୀ ॥ ୨୧ ॥

ବେଦାନାଂ ସାମବେଦୋଽସ୍ମି ଦେବାନାମସ୍ମି ବାସବଃ ।
ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣାଂ ମନଶ୍ଚାସ୍ମି ଭୂତାନାମସ୍ମି ଚେତନା ॥ ୨୨ ॥

ରୁଦ୍ରାଣାଂ ଶଙ୍କରଶ୍ଚାସ୍ମି ବିତ୍ତେଶୋ ଯକ୍ଷରକ୍ଷସାମ୍ ।
ବସୂନାଂ ପାବକଶ୍ଚାସ୍ମି ମେରୁଃ ଶିଖରିଣାମହମ୍ ॥ ୨୩ ॥

ପୁରୋଧସାଂ ଚ ମୁଖ୍ୟଂ ମାଂ ବିଦ୍ଧି ପାର୍ଥ ବୃହସ୍ପତିମ୍ ।
ସେନାନୀନାମହଂ ସ୍କନ୍ଦଃ ସରସାମସ୍ମି ସାଗରଃ ॥ ୨୪ ॥

ମହର୍ଷୀଣାଂ ଭୃଗୁରହଂ ଗିରାମସ୍ମ୍ୟେକମକ୍ଷରମ୍ ।
ଯଜ୍ଞାନାଂ ଜପଯଜ୍ଞୋଽସ୍ମି ସ୍ଥାବରାଣାଂ ହିମାଲୟଃ ॥ ୨୫ ॥

ଅଶ୍ୱତ୍ଥଃ ସର୍ବବୃକ୍ଷାଣାଂ ଦେବର୍ଷୀଣାଂ ଚ ନାରଦଃ ।
ଗନ୍ଧର୍ବାଣାଂ ଚିତ୍ରରଥଃ ସିଦ୍ଧାନାଂ କପିଲୋ ମୁନିଃ ॥ ୨୬ ॥

ଉଚ୍ଚୈଃଶ୍ରବସମଶ୍ୱାନାଂ ବିଦ୍ଧି ମାମମୃତୋଦ୍ଭବମ୍ ।
ଐରାବତଂ ଗଜେନ୍ଦ୍ରାଣାଂ ନରାଣାଂ ଚ ନରାଧିପମ୍ ॥ ୨୭ ॥

ଆୟୁଧାନାମହଂ ବଜ୍ରଂ ଧେନୂନାମସ୍ମି କାମଧୁକ୍ ।
ପ୍ରଜନଶ୍ଚାସ୍ମି କନ୍ଦର୍ପଃ ସର୍ପାଣାମସ୍ମି ବାସୁକିଃ ॥ ୨୮ ॥

ଅନନ୍ତଶ୍ଚାସ୍ମି ନାଗାନାଂ ବରୁଣୋ ଯାଦସାମହମ୍ ।
ପିତୃଣାମର୍ଯମା ଚାସ୍ମି ଯମଃ ସଂଯମତାମହମ୍ ॥ ୨୯ ॥

ପ୍ରହ୍ଲାଦଶ୍ଚାସ୍ମି ଦୈତ୍ୟାନାଂ କାଲଃ କଲୟତାମହମ୍ ।
ମୃଗାଣାଂ ଚ ମୃଗେନ୍ଦ୍ରୋଽହଂ ବୈନତେୟଶ୍ଚ ପକ୍ଷିଣାମ୍ ॥ ୩୦ ॥

ପବନଃ ପବତାମସ୍ମି ରାମଃ ଶସ୍ତ୍ରଭୃତାମହମ୍ ।
ଝଷାଣାଂ ମକରଶ୍ଚାସ୍ମି ସ୍ରୋତସାମସ୍ମି ଜାହ୍ନବୀ ॥ ୩୧ ॥

ସର୍ଗାଣାମାଦିରନ୍ତଶ୍ଚ ମଧ୍ୟଂ ଚୈବାହମର୍ଜୁନ ।
ଅଧ୍ୟାତ୍ମବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାନାଂ ବାଦଃ ପ୍ରବଦତାମହମ୍ ॥ ୩୨ ॥

ଅକ୍ଷରାଣାମକାରୋଽସ୍ମି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱଃ ସାମାସିକସ୍ୟ ଚ ।
ଅହମେବାକ୍ଷୟଃ କାଲୋ ଧାତାହଂ ବିଶ୍ୱତୋମୁଖଃ ॥ ୩୩ ॥

ମୃତ୍ୟୁଃ ସର୍ବହରଶ୍ଚାହମୁଦ୍ଭବଶ୍ଚ ଭବିଷ୍ୟତାମ୍ ।
କୀର୍ତିଃ ଶ୍ରୀର୍ବାକ୍ଚ ନାରୀଣାଂ ସ୍ମୃତିର୍ମେଧା ଧୃତିଃ କ୍ଷମା ॥ ୩୪ ॥

ବୃହତ୍ସାମ ତଥା ସାମ୍ନାଂ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦସାମହମ୍ ।
ମାସାନାଂ ମାର୍ଗଶୀର୍ଷୋଽହମୃତୂନାଂ କୁସୁମାକରଃ ॥ ୩୫ ॥

ଦ୍ୟୂତଂ ଛଲୟତାମସ୍ମି ତେଜସ୍ତେଜସ୍ୱିନାମହମ୍ ।
ଜୟୋଽସ୍ମି ବ୍ୟବସାୟୋଽସ୍ମି ସତ୍ତ୍ୱଂ ସତ୍ତ୍ୱବତାମହମ୍ ॥ ୩୬ ॥

ବୃଷ୍ଣୀନାଂ ବାସୁଦେବୋଽସ୍ମି ପାଣ୍ଡବାନାଂ ଧନଞ୍ଜୟଃ ।
ମୁନୀନାମପ୍ୟହଂ ବ୍ୟାସଃ କବୀନାମୁଶନା କବିଃ ॥ ୩୭ ॥

ଦଣ୍ଡୋ ଦମୟତାମସ୍ମି ନୀତିରସ୍ମି ଜିଗୀଷତାମ୍ ।
ମୌନଂ ଚୈବାସ୍ମି ଗୁହ୍ୟାନାଂ ଜ୍ଞାନଂ ଜ୍ଞାନବତାମହମ୍ ॥ ୩୮ ॥

ଯଚ୍ଚାପି ସର୍ବଭୂତାନାଂ ବୀଜଂ ତଦହମର୍ଜୁନ ।
ନ ତଦସ୍ତି ବିନା ଯତ୍ସ୍ୟାନ୍ମୟା ଭୂତଂ ଚରାଚରମ୍ ॥ ୩୯ ॥

ନାନ୍ତୋଽସ୍ତି ମମ ଦିବ୍ୟାନାଂ ବିଭୂତୀନାଂ ପରନ୍ତପ ।
ଏଷ ତୁଦ୍ଦେଶତଃ ପ୍ରୋକ୍ତୋ ବିଭୂତେର୍ବିସ୍ତରୋ ମୟା ॥ ୪୦ ॥

ଯଦ୍ଯଦ୍ବିଭୂତିମତ୍ସତ୍ତ୍ୱଂ ଶ୍ରୀମଦୂର୍ଜିତମେବ ବା ।
ତତ୍ତଦେବାବଗଚ୍ଛ ତ୍ୱଂ ମମ ତେଜୋଽଂଶସମ୍ଭବମ୍ ॥ ୪୧ ॥

ଅଥବା ବହୁନୈତେନ କିଂ ଜ୍ଞାତେନ ତବାର୍ଜୁନ ।
ବିଷ୍ଟଭ୍ୟାହମିଦଂ କୃତ୍ସ୍ନମେକାଂଶେନ ସ୍ଥିତୋ ଜଗତ୍ ॥ ୪୨ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବଦ୍ଗୀତାସୂପନିଷତ୍ସୁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ ଯୋଗଶାସ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର୍ଜୁନସଂବାଦେ ବିଭୂତିଯୋଗୋ ନାମ ଦଶମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥ ୧୦ ॥

ଶ୍ରୀ ରାଧାମାଧବାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୋ ଜୟତି ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାମାଧବାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଅତି ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ । ଏହି

ଓଡ଼ାଣ ବାହୁଡ଼ା ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ଓ ଶାଖାପ୍ରଶାଖାର

ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ନୀତି-୨୦୨୦ ଅନୁଯାୟୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚମାନର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି। ଏହି ତାଲିମ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏହା ଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ସ୍ତର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି। ଏହି ତାଲିମ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏହା ଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ସ୍ତର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି। ଏହି ତାଲିମ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏହା ଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ସ୍ତର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି।

ଅଟେ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେବକୀ ଓ ବସୁଦେବଙ୍କୁ କଂସ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଥିଲା । ଦେବକୀଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ବସୁଦେବ ତାଙ୍କୁ ଗୋକୁଳରେ ନନ୍ଦ ଓ ଯଶୋଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଇ ସେଠାରେ ଯଶୋଦାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଆଣି ମଥୁରାକୁ ଫେରିଆସିଲେ । ଏହି କନ୍ୟା ଯୋଗମାୟା ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୋକୁଳରେ ଯଶୋଦାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଖବର ପାଇ କଂସ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ରାକ୍ଷସ ପଠାଇଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଗୋକୁଳରେ ଗୋପ ଓ ଗୋପୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ରହିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୋପୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରାସଲୀଳା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଏହି ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୩୩ଟି ଶ୍ଲୋକ ଅଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଶୁକଦେବ ପରୀକ୍ଷିତଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଶ୍ରବଣ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୪୫ଟି ଶ୍ଲୋକ ଅଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଶୁକଦେବ ପରୀକ୍ଷିତଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଶ୍ରବଣ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ । ଏଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇଲେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଆସି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ବସିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଣି ନିଜ ପାଖରେ ବସାଇଲେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ମୋତେ ଡାକି ପଠାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ?" ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଲେ, "ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ! ତୁମେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଅଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ । ଏଥିରେ ତୁମର ପରାଜୟ ନିଶ୍ଚିତ । ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।" ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ସତ । ମୁଁ ଜାଣି ଶୁଣି ଅଧର୍ମ କରୁଛି । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ ।" ଏହା କହି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଉଠି ଚାଲିଗଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇଲେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଆସି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ବସିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଣି ନିଜ ପାଖରେ ବସାଇଲେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ମୋତେ ଡାକି ପଠାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ?" ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଲେ, "ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ! ତୁମେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଅଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ । ଏଥିରେ ତୁମର ପରାଜୟ ନିଶ୍ଚିତ । ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।" ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ସତ । ମୁଁ ଜାଣି ଶୁଣି ଅଧର୍ମ କରୁଛି । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ ।" ଏହା କହି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଉଠି ଚାଲିଗଲେ ।

ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ମାତ୍ରେ ଦୁଇଟି ଅଶ୍ୱ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଏକ ଅପୂର୍ବ ଅଶ୍ୱ ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଅଶ୍ୱର ଶରୀର ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ମସ୍ତକ ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ । ଅଶ୍ୱର ଦେହରେ ଅଗ୍ନିର ଦୀପ୍ତି ଥିଲା । ଅର୍ଜୁନ ଅଶ୍ୱ ଦୁଇଟିକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ, "ଏ ଦୁଇଟି ଅଶ୍ୱ କିଏ ? ଏମାନେ କେଉଁଠି ରହନ୍ତି ? ଏମାନଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?" ଅଗ୍ନିଦେବ କହିଲେ, "ଏମାନେ ଦିବ୍ୟ ଅଶ୍ୱ । ଏମାନଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଶ୍ୱେତବାହନ ଓ କପିଧ୍ୱଜ । ଏମାନେ ଗନ୍ଧର୍ବ ଲୋକରେ ରହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ପରି ଅଶ୍ୱ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କେଉଁଠି ନାହିଁ । ଏମାନେ ଯେଉଁଠି ଯିବାକୁ ଚାହିଁବେ, ସେଠାକୁ ଏମାନେ ଯାଇପାରିବେ

ଗୁଡ଼ାଏ ଲୋକ ଜମି ଯାଇଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜଣ ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ଜଣେ ଗଣ୍ୟମାନ୍ୟ ଲୋକ ବୋଲି ଗଣାଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ । ଆଉ ଜଣେ ଥିଲେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଡାକ୍ତର । ଆଉ ଜଣେ ଥିଲେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ । ଏମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ ଅନେକ ଲୋକ

ଶ୍ରୀଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଦେଖିଲେ ଯେ ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇଛି ଓ ତା ଉପରେ ଗୋଟାଏ ସାପ ଫଣା ଟେକି ଛତା ପରି ଧରି ରହିଛି । ଏହା ଦେଖି ସେ ଲୋକଟି ଉଠି ବସିଲା ଓ ସାପକୁ ଦେଖି ଭୟରେ ଥରି ଉଠିଲା । ସାପ ତା ଆଡକୁ ଫଣା ଟେକି ଆସିଲା ଦେଖି ସେ ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା । ସାପ ତା ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଏକ ଘରେ ପଶିଲା । ସାପ ତା ପଛେ ପଛେ ଘରେ ପଶିଲା । ଲୋକଟି ଘରର ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରି ଦେଲା । ସାପ ଦୁଆର ଖୋଲି ଭିତରକୁ ପଶିଲା । ଲୋକଟି ଘରର ଝରକା ଖୋଲି ଲମ୍ଫ ଦେଇ ପଳାଇଲା । ସାପ ଝରକା ଦେଇ ବାହାରି ତା ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିଲା । ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଏକ ଗଛ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲା । ସାପ ଗଛ ତଳକୁ ଆସି ଫଣା ଟେକି ରହିଲା । ଲୋକଟି ଗଛ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ

ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଅଭିନବ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଶିଳ୍ପ, ଚିତ୍ରକଳା, ଗଣିତ, ଜ୍ୟୋତିଷ, ଭୂଗୋଳ, ଇତିହାସ, ଧର୍ମ, ଦର୍ଶନ, ଯୁଦ୍ଧବିଦ୍ୟା ଓ ଅସ୍ତ୍ରଚାଳନା । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିବା ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ସଂସ୍କୃତ, ପାଲି, ପ୍ରାକୃତ, ଚୀନା, ତିବ୍ବତୀୟ, ଖୋତାନୀ, ତୁର୍କୀ, ପାରସ୍ୟ ଓ ଆରବୀ । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିବା ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ବୌଦ୍ଧ, ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ, ଜୈନ, ଜରଥୁସ୍ତ୍ର, ମନିକେୟ, ଅଗ୍ନି ଉପାସନା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିବା ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଚିତ୍ରକଳା, ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ, ଧାତୁ ଶିଳ୍ପ, ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ, ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର, ଜ୍ୟୋତିଷ, ଗଣିତ

ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀଗୁରୁଗୀତା ।

ଅଥ ଧ୍ୟାନମ୍ ।

ଶୁକ୍ଲାମ୍ବରଧରଂ ବିଷ୍ଣୁଂ ଶଶିବର୍ଣଂ ଚତୁର୍ଭୁଜମ୍ ।
ପ୍ରସନ୍ନବଦନଂ ଧ୍ୟାୟେତ୍ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ॥ ୧ ॥

ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ଜ୍ଞାନମୁତ୍ପଦ୍ୟତେ ସ୍ୱୟମ୍ ।
ସ ମମାବତୁ ସର୍ବତ୍ର ଗଣାଧିପତିରବ୍ୟୟଃ ॥ ୨ ॥

ଶୁକ୍ଲାମ୍ବରଧରଂ ଦେବଂ ଶଶିବର୍ଣଂ ଚତୁର୍ଭୁଜମ୍ ।
ପ୍ରସନ୍ନବଦନଂ ଧ୍ୟାୟେତ୍ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ॥ ୩ ॥

ଅଗଜାନନପଦ୍ମାର୍କଂ ଗଜାନନମହର୍ନିଶମ୍ ।
ଅନେକଦଂତଂ ଭକ୍ତାନାମେକଦଂତମୁପାସ୍ମହେ ॥ ୪ ॥

ଶ୍ରୀବିଘ୍ନରାଜଂ ସତତଂ ନମାମି ବିଘ୍ନେଶ୍ୱରଂ ତଂ ପ୍ରଥମଂ ସ୍ମରାମି ।
ବିଦ୍ୟାଧରଂ ତଂ ପ୍ରଥମଂ ବଦାମି ବିଦ୍ୟାକରଂ ତଂ ପ୍ରଥମଂ ଲପାମି ॥ ୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୧୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୨୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୩୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୪୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୫୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୬୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୭୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୧ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୨ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୩ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୪ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୫ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୬ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୭ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୮ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୮୯ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍ତୟେ ।
ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ସିଦ୍ଧ୍ୟତି ବାଞ୍ଛିତଂ ଫଳମ୍ ॥ ୯୦ ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁଂ ଚିନ୍ତୟେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଘ୍ନୋପଶାନ୍

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଉମା ମହେଶ୍ୱରାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟୈ

ଜଗତ୍ପିତା ଜଗତ୍ମାତା ଜଗତ୍ପୁତ୍ର ଜଗତ୍ପୁତ୍ରୀ ଜଗତ୍ପତି ଜଗତ୍ପତ୍ନ

ଓଁ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନ ପାଇଁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା ।

ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ଅଛି ଯାହା ଆମ ଜୀବନ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଜିନିଷ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ଏବଂ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରୁ, ଯେପରିକି ଘର, ଗଛ, ଜଳ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ । ଅନ୍ୟ କିଛି ଜିନିଷ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ, ଯେପରିକି ପବନ ଏବଂ ଆମର ଭାବନା ।

ଆମେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଆମର ଘର ସଫା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଆବର୍ଜନା ଫୋପାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମେ ଗଛ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଜଳ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଆମର ଭାବନାକୁ ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସୁଖୀ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିପାରିବା । ଏହା ଆମ ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ଏହାପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ ।

ଜୁଲିଅଟ ଜୁ ପ୍ରଥମାଙ୍କ । ଜାଥାଯଜ୍ଞିଉଥି । ଅଟ୍ଟାଳିକା । ଜଜ୍ଞଶାଳା । ଜଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ । ଜଜ୍ଞଶାଳାର ପ୍ରବେଶ ପଥ

ଚିତ୍ରଲେଖା ଓ ଯଶୋଧରା ଦୁଇଜଣ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଗଲେ। ଚିତ୍ରଲେଖା ଯଶୋଧରାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଏ କିଏ ଯଶୋଧରା?" ଯଶୋଧରା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏ ହେଉଛି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ଅତି ସାଧାରଣ ଯୁବକ। ଏ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ଅତି ସାଧାରଣ ଯୁବକ। ଏ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ଅତି ସାଧାରଣ ଯୁବକ।" ଚିତ୍ରଲେଖା ପଚାରିଲେ, "ଏ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ଅତି ସାଧାରଣ ଯୁବକ ହେଲେ ଏ ଏତେ ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ଆମ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଛି କିପରି?" ଯଶୋଧରା ଉତ୍ତର ଦେ

ଏହା ଶୁଣି ଦୁଇ ଜଣ ଦୂତ ଆସି ତାହାକୁ ଧରି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଭିତରକୁ ପକାଇ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଆସି ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରି ଦେଲେ । ଏହା ଦେଖି ଦୂତମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ । ଏଥିରେ ଯମରାଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ବିଦାୟ କଲେ । ଏହା ଦେଖି ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଯମରାଜଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ?" ଯମରାଜ କହିଲେ, "ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ! ଏ ଲୋକଟି ଜୀବନରେ ଅନେକ ପାପ କରିଛି । ତେଣୁ ଏ ଲୋକଟି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ନି ଦେବତା ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରି ଦେଲେ । ଏଥିରେ ତାହାର ସମସ୍ତ ପାପ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହୋଇଗଲା । ଏଣୁ ସେ ଲୋକଟି ଏବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଏ ଲୋକଟି ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବ ।" ଏହା ଶୁଣି ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏଥିରେ

ଗାଇଲେ ଜୟଜୟ ଜୟ ଜୟ

ଶୁଭ୍ରଗୁରୁଜ୍ଞାନ୍ତ ଜେହ୍ନଭୁଜ୍ଞେ ପ୍ରଭାବସ୍ତୁ ଜ୍ଞାତ୍ରବ୍ଦଭଦ୍ଧଗ୍ରଜ୍ଞେ ଶ୍ଚାଦ୍ଧମାଜ୍ଞୁ

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥାୟ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୋ ଜୟତଃ ॥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୌ ଜୟତଃ ॥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୌ ଜୟତଃ ॥

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୌ ଜୟତଃ ॥ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଗୁରୁଗୌରାଙ୍ଗୌ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ କିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିନା ଜୀବନ କିପରି ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିବା।

ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ଅଛି ଯାହା ଆମକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଜିନିଷ ଆମେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥାଉ, ଯେପରିକି ଘର, ଖେଳନା, ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ। ଆଉ କିଛି ଜିନିଷ ଆମେ ଦୋକାନରୁ କିଣିଥାଉ, ଯେପରିକି ପୋଷାକ, ଜୋତା, ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ, ପାଣି, ଆଶ୍ରୟ, ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ।

ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା ତାହା ମଧ୍ୟ ଶିଖିବା। ଆମେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସଫା ରଖିବା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ ନ କରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିନା ଜୀବନ କିପରି ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଶୁଭ୍ରଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାପୁଲକିତଯାମିନୀମ୍ ଫୁଲ୍ଲକୁସୁମିତଦ୍ରୁମଦଳଶୋଭିନୀମ୍ ସୁହାସିନୀ ସୁମଧୁରଭାଷିଣୀମ୍ ସୁଖଦାଂ ବରଦାଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥ ଶ୍ୟାମଳାଂ ସରଳାଂ ସୁସ୍ମିତାଂ ଭୂଷିତାଂ ଧରଣୀଂ ଭରଣୀଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥ ସପ୍ତକୋଟିକଣ୍ଠକଳକଳନିନାଦକରାଳେ ଦ୍ୱିସପ୍ତକୋଟିଭୁଜୈର୍ଧୃତଖରକରବାଳେ ଅବଳା କେନ ମା ଏତ ବଳ ବହୁବଳଧାରିଣୀଂ ନମାମି ତାରିଣୀଂ ରିପୁଦଳବାରିଣୀଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥ ତୁମି ବିଦ୍ୟା ତୁମି ଧର୍ମ ତୁମି ହୃଦି ତୁମି ମର୍ମ ତ୍ୱଂ ହି ପ୍ରାଣାଃ ଶରୀରେ ବାହୁତେ ତୁମି ମା ଶକ୍ତି ହୃଦୟେ ତୁମି ମା ଭକ୍ତି ତୋମାରେଇ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ି ମନ୍ଦିରେ ମନ୍ଦିରେ ॥ ତ୍ୱଂ ହି ଦୁର୍ଗା ଦଶପ୍ରହରଣଧାରିଣୀ କମଳା କମଳଦଳବିହାରିଣୀ ବାଣୀ ବିଦ୍ୟାଦାୟିନୀ ନମାମି ତ୍ୱାଂ ନମାମି କମଳାଂ ଅମଳାଂ ଅତୁଳାଂ ସୁଜଳାଂ ସୁଫଳାଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥ ଶ୍ୟାମଳାଂ ସରଳାଂ ସୁସ୍ମିତାଂ ଭୂଷିତାଂ ଧରଣୀଂ ଭରଣୀଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥ ଶ୍ୟାମଳାଂ ସରଳାଂ ସୁସ୍ମିତାଂ ଭୂଷିତାଂ ଧରଣୀଂ ଭରଣୀଂ ମାତରଂ ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ॥

ଏ ଜଗତ ଅଟେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଜୀ ଅନ୍ୟତମ । ଏମାନେ ଜଣେ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓଡ଼ିଶାର ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜୟପୁର ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଦରିଦ୍ର ପରିବାରରେ ହୋଇଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ଦାସ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାଗିରଥୀ ଦେବୀ । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୮୭୮ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ମାସ ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ହୋଇଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଶଙ୍ଖ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ପଦ୍ମ ଆଦି ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଶଙ୍ଖ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ପଦ୍ମ ଆଦି ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଶଙ୍ଖ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ପଦ୍ମ ଆଦି ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।

ଦ୍ୱାଦଶାକ୍ଷରମନ୍ତ୍ରଜପଃ ॥ ଶୁଶ୍ରୂଷୁରେବଂ ଗୁରୁଭକ୍ତିଯୁକ୍ତଃ ଶ୍ରୁତ୍ୱା ପୁରାଣାନି ଚ ଭାରତାନି ।
ଶ୍ରୁତ୍ୱା ଚ ଭାଗବତଂ ପୁରାଣଂ

ଗୁରୋର୍ଜ୍ଞା ॥ ପ୍ରଥମଜ୍ଞା ନୁକୂଳଦାଜ୍ଞାୟୈ ॥ ୩ ॥ ଅଥ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପାଦଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟବିରଚିତଂ ସମସ୍ତସମ୍ପତ୍ପ୍ରଦାୟକଂ ଶ୍ରୀଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୋତ୍ରମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱଂ ଦର୍ପଣଦୃଶ୍ୟମାନନଗରୀତୁଲ୍ୟଂ ନିଜାନ୍ତର୍ଗତଂ ପଶ୍ୟନ୍ନାତ୍ମନି ମାୟୟା ବହିରିବୋଦ୍ଭୂତଂ ଯଥା ନିଦ୍ରୟା ।

ଯଃ ସାକ୍ଷାତ୍କୁରୁତେ ପ୍ରବୋଧସମୟେ ସ୍ୱାତ୍ମାନମେବାଦ୍ୱୟଂ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତୟେ ନମଦିଦଂ ଶ୍ରୀଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତୟେ ॥ ୧ ॥ ବିଶ୍ୱଂ ପଶ୍ୟତି କାର୍ଯ୍ୟରୂପତୟା ସ୍ୱସ୍ୱପ୍ନବତ୍ୟଜ୍ଞୟା ଯତ୍ସାକ୍ଷାତ୍କୁରୁତେ ପ୍ରବୋଧସମୟେ ସ୍ୱାତ୍ମାନମେବାଦ୍ୱୟଂ ।

ଯସ୍ସାକ୍ଷାତ୍କରଣାଦ୍ଭବେନ୍ନ ପୁନରାବୃତ୍ତିର୍ଭବାମ୍ଭୋନିଧୌ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତୟେ ନମଦିଦଂ ଶ୍ରୀଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତୟେ ॥ ୨ ॥ ବିଶ୍ୱଂ ପଶ୍ୟତି କାର୍ଯ୍ୟକାରଣତୟା ସ୍ୱାତ୍ମପ୍ରକାଶାତ୍ମନା

ଯଃ ସାକ୍ଷାତ୍କୁରୁତେ ପ୍ରବୋଧସମୟେ ସ୍ୱାତ୍ମାନମେବାଦ୍ୱୟଂ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତୟେ ନମଦିଦଂ ଶ୍ରୀଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତୟେ ॥ ୩ ॥ ବିଶ୍ୱଂ ପଶ୍ୟତି କାର୍ଯ୍ୟକାରଣତୟା ସ୍ୱାତ୍ମପ୍ରକାଶାତ୍ମନା

ଯଃ ସାକ୍ଷାତ୍କୁରୁତେ ପ୍ରବୋଧସମୟେ ସ୍ୱାତ୍ମାନମେବାଦ୍ୱୟଂ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତୟେ ନମଦିଦଂ ଶ୍ରୀଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତୟେ ॥ ୪ ॥ ବିଶ୍ୱଂ ପଶ୍ୟତି କାର୍ଯ୍ୟକାରଣତୟା ସ୍ୱାତ୍ମପ୍ରକାଶାତ୍ମନା

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା।

ଏଥିରେ ଆଜି ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ଲୋକ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ଲୋକ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ ରାଜା ରାମମୋହନ ରାୟ । ସେ ଏଦେଶରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଏଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ

ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଇପାରିବ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଏହି ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଜାତୀୟ ଗଛ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ଏଠାରେ ଏଭଳି ପଡିଛି ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ଏହି ଗଛର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ୱାଦୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଫଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ପକ୍ଷୀ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ଗଛ ଉପରେ ଅନେକ ପକ୍ଷୀ ବସା ବାନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ଏହି ଗଛ ଉପରେ ଅନେକ ପକ୍ଷୀ ବସା ବାନ୍ଧିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ପକ୍ଷୀବାସ ଗଛ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ

ଜ୍ଞ ।।ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।। ଏହାପରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।।

ଜଣେ ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ଶ୍ରୋତା ଏବଂ ଦର୍ଶକ ଭାବେ ଆମେ ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାଉ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଯେତିକି ଆନନ୍ଦଦାୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଥିବା ପରିଶ୍ରମ ଆମେ ସେତିକି ଅନୁଭବ କରିପାରିଥାଉ କି ? ଆମେ ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାଉ

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଦଶାବତାର ବେଶ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଦଶାବତାର ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥାନ୍ତି ।

ଜୟତୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟତୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଜୟତୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଜୟତୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଜୟତୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭକ୍ତମଣ୍ଡଳୀ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୦

ଏହା ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ, ଯଦି ବୁଦ୍ଧି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କର୍ମଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତେବେ ହେ କେଶବ, ମୋତେ ଏ ଭୟଙ୍କର କର୍ମରେ କାହିଁକି ନିୟୋଜିତ କରୁଛନ୍ତି ? ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟାମିଶ୍ର ବାକ୍ୟରେ ମୋର ବୁଦ୍ଧି ମୋହିତ ହେଉଛି । ଅତଏବ ଯାହା ମୋର ପରମ ହିତକର ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୁହନ୍ତୁ ।" ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, "ହେ ନିଷ୍ପାପ ଅର୍ଜୁନ, ମୋର ଏହି ଦ୍ୱିବିଧ ନିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କହିଛି । ସାଂଖ୍ୟଯୋଗୀମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଜ୍ଞାନଯୋଗ ଏବଂ କର୍ମଯୋଗୀମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା କର୍ମଯୋଗ । କର୍ମ ନ କରି କେହି ନିଷ୍କର୍ମ୍ମତା ଲାଭ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ କେବଳ କର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି କେହି ସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତିଜାତ ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କର୍ମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ । ଯେଉଁ ମୂଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବଳପୂର୍ବକ ସଂଯତ କରି ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥାଏ, ସେ ମିଥ୍ୟାଚାରୀ ବୋଲି କଥିତ ହୁଏ । ହେ ଅର୍ଜୁନ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଯୋଗ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ, ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଶାସ୍ତ୍ରବିହିତ କର୍ମ କର, କାରଣ କର୍ମ ନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କର୍ମ କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କର୍ମ ନ କଲେ ଶରୀର ରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞ ନିମିତ୍ତ କର୍ମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ବନ୍ଧନଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ । ଅତଏବ ହେ କୌନ୍ତେୟ, ତୁମେ ଆସକ୍ତି ରହିତ ହୋଇ ଯଜ୍ଞ ନିମିତ୍ତ କର୍ମ କର । ପୂର୍ବକାଳରେ ପ୍ରଜାପତି ଯଜ୍ଞ ସହିତ ପ୍ରଜା ସୃଷ୍ଟି କରି କହିଥିଲେ, 'ତୁମେ ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । ଯଜ୍ଞ ତୁମର ଅଭୀଷ୍ଟ ପୂରଣ କରିବ । ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର, ଦେବତାମାନେ ତୁମକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବେ । ଏହି ପରସ୍ପର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପରମ କଲ୍ୟାଣ ଲାଭ କରିବ ।' ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେବତାମାନେ ତୁମକୁ ଅଭୀଷ୍ଟ ଭୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଇ ଯେଉଁ ଭୋଗ କରେ ସେ ଚୋର ବୋଲି କଥିତ ହୁଏ । ଯଜ୍ଞାବଶିଷ୍ଟ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପ ଭୋଜନ କରନ୍ତି । ଅନ୍ନରୁ ପ୍ରାଣୀ ଜନ୍ମ ହୁଏ, ବର୍ଷାରୁ ଅନ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯଜ୍ଞରୁ ବର୍ଷା ହୁଏ, ଯଜ୍ଞ କର୍ମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । କର୍ମ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ବ୍ରହ୍ମ ଅକ୍ଷରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ଅତଏବ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବଦା ଯଜ୍ଞରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ହେ ପାର୍ଥ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଜଗତରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ଚକ୍ରର ଅନୁବର୍ତ୍ତନ କରି ନ ଚାଲେ, ସେ ପାପମୟ ଜୀବନ ଯାପନ କରେ ଏବଂ ବୃଥା ଜୀବନ ଧାରଣ କରେ ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମାରେ ରମଣ କରେ, ଆତ୍ମାରେ ତୃପ୍ତ ଏବଂ ଆତ୍ମାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ତାହାର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ । ଆତ୍ମଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କର୍ମ କରିବା ବା ନ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପାଇବାର ନାହିଁ ବା ହରାଇବାର ନାହିଁ । ତଥାପି ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ତୁମେ କର୍ମ କର । ଜ୍ଞାନୀ ଯେଉଁ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନୀ ସେହି ଆଚରଣ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଜ୍ଞାନୀ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନୀ ସେହି ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଅତଏବ ଜ୍ଞାନୀ ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଭେଦ ନ କରି ଯୁକ୍ତି ସହିତ କର୍ମ କରି ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କର୍ମରେ ନିୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ । ପ୍ରକୃତିର ତିନି ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ କର୍ମ ସଂପାଦିତ ହୁଏ । ଅହଂକାର ବିମୂଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ମନେ କରେ ଯେ ସେ କର୍ତ୍ତା । ହେ ମହାବାହୁ, ଗୁଣ ଓ କର୍ମର ତତ୍ତ୍ୱ ଯିଏ ଜାଣେ ସେ ଗୁଣ ଗୁଣରେ ବର୍ତ୍ତୁଛି ବୋଲି ଜାଣି ଆସକ୍ତି ରହିତ ହୁଏ । ପ୍ରକୃତିର ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ମୋହିତ ହୋଇ ଅଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣ ଓ କର୍ମରେ ଆସକ୍ତ ହୁଏ । ଜ୍ଞାନୀ ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅତଏବ ହେ ଅର୍ଜୁନ, ତୁମେ ମୋତେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସମର୍ପଣ କରି ଆତ୍ମଚିନ୍ତନରେ ଲାଗି ରୁହ । ଆଶା ଓ ମମତା ତ୍ୟାଗ କରି ଯୁଦ୍ଧ କର ।

ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୋଷ ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ଶ୍ରଦ୍ଧା ସହିତ ମୋର ଏହି ମତ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କର୍ମ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମତକୁ ଅବଜ୍ଞା କରି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଜ୍ଞାନହୀନ ଓ ବିନଷ୍ଟ ବୋଲି ଜାଣିବ । ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରକୃତି ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରକୃତି ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିଥାଏ । ଅତଏବ ନିଗ୍ରହ କରି କିଛି ଫଳ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ବିଷୟ ପ୍ରତି ରାଗ ଓ ଦ୍ୱେଷ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ବଶୀଭୂତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟର ଧର୍ମ ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ନିଜ ଧର୍ମରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ମଙ୍ଗଳ ହୁଏ, ପରଧର୍ମ ଭୟାବହ ।

ଅର୍ଜୁନ ପଚାରିଲେ, "ହେ ବାର୍ଷ୍ଣେୟ, ମନୁଷ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ ମଧ୍ୟ କାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ପାପ କରିଥାଏ ?" ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, "ରଜୋଗୁଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କାମ ଓ କ୍ରୋଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ କରିଥାଏ । ଏହା ମହାପାପୀ ଓ ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଜାଣିବ । ଯେପରି ଧୂଆଁ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି, ମଇଳା ଦ୍ୱାରା ଦର୍ପଣ ଏବଂ ଜରାୟୁ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୂଣ ଆବୃତ ହୁଏ, ସେପରି କାମ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଆବୃତ ହୁଏ । ଅଗ୍ନି ଯେପରି ଇନ୍ଧନକୁ ଭସ୍ମ କରେ, ସେପରି କାମ ଜ୍ଞାନକୁ ଭସ୍ମ କରେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ମନ ଓ ବୁଦ୍ଧି କାମର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନକୁ ଆବୃତ କରି କାମ ଦେହୀକୁ ମୋହିତ କରେ । ଅତଏବ ହେ ଅର୍ଜୁନ, ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ସଂଯତ କର ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନର ବିନାଶକାରୀ ପାପ ସ୍ୱରୂପ କାମକୁ ବିନଷ୍ଟ କର ।"

ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, "ଏହି ଅବିନାଶୀ ଯୋଗ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କହିଥିଲି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନୁଙ୍କୁ ଏବଂ ମନୁ ଇକ୍ଷ୍ୱାକୁଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଏହି ପରମ୍ପରା ଦ୍ୱାରା ରାଜର୍ଷିମାନେ ଏହି ଯୋଗ ଜାଣିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯୋଗ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ମୋର ଭକ୍ତ ଓ ସଖା ବୋଲି ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ପୁରାତନ ଯୋଗ କହିଲି । ଏହା ଅତି ରହସ୍ୟମୟ ।" ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ, "ଆପଣ ତ ଏବେ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ମୁଁ କିପରି ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯୋଗ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି ବୋଲି ବୁଝିବି ?" ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ, "ହେ ପରନ୍ତପ ଅର୍ଜୁନ, ତୁମର ଓ ମୋର ଅନେକ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ତୁମେ ତାହା ଜାଣି ନାହଁ, ମୁଁ ଜାଣେ । ମୁଁ ଜନ୍ମରହିତ ଅବିନାଶୀ ଈଶ୍ୱର । ମୁଁ ମୋ ପ୍ରକୃତିକୁ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରି ମୋ ମାୟା ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମର ଗ୍ଲାନି ଓ ଅଧର୍ମର ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅବତାର ରୂପେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ସାଧୁମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ, ଦୁଷ୍କୃତକାରୀଙ୍କର ବିନାଶ ଏବଂ ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ମୁଁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ମୋର ଜନ୍ମ ଓ କର୍ମ ଦିବ୍ୟ । ଯିଏ ଏହା ଜାଣେ ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଭାବରେ ଯିଏ ମୋତେ ଭଜନା କରେ, ମୁଁ ସେହି ଭାବରେ ତାକୁ ଭଜନା କରେ । ମୋର ପଥ ସମସ୍ତେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଫଳ ଆଶାରେ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି । ଏହି ଜଗତରେ କର୍ମଫଳ ଶୀଘ୍ର ମିଳିଥାଏ ।"

ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଅଟ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଛୁ ।

ଏହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଜାଣିଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ କହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଭାବିଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।

ଆଜ୍ଞାକ୍ଷୀଣାଂ ଅଭିଷେକଂ ଅଭିଷେକଂ ଅଭିଷେକ

ଗୋଟିଏ ଦିନ ଜଣେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଗଛ ତଳେ ବସି ଖାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଗଛ ଉପରୁ ଗୋଟିଏ ଫଳ ତାହାର ଥାଳି ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଲୋକ ଫଳଟି ଖାଇଲା । ତା'ପରେ ଗଛକୁ ଚାହିଁ କହିଲା, "ହେ ବୃକ୍ଷ, ତୁମେ ମୋତେ ଫଳ ଦେଇଛ, ତୁମକୁ ମୋର ଧନ୍ୟବାଦ ।" ଏହା କହି ସେ ଲୋକ ଚାଲିଗଲା ।

ଏହା ଦେଖି ଗଛର ଜଣେ ଦେବତା ଭାବିଲେ, "ଏ ଲୋକ ଜଣକ ଭଲ ଲୋକ । ଏ ଲୋକକୁ ଆଉ କିଛି ଦେବା ଉଚିତ୍ ।" ଏହା ଭାବି ଦେବତା ଗଛ ଉପରୁ ଗୋଟିଏ ଫଳ ତଳକୁ ପକାଇଲେ । ଫଳଟି ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଲୋକଟି ଯେଉଁଠି ବସିଥିଲା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଲୋକଟି ଫଳଟି ଦେଖି ଭାବିଲା, "ଏ ଫଳଟି ଗଛ ଉପରୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଏହା ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ଏଥିରେ ଗଛର ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଗଛକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।" ଏହା କହି ସେ ଲୋକ ଫଳଟି ଖାଇଲା ।

ଏହା ଦେଖି ଦେବତା ଭାବିଲେ, "ଏ ଲୋକ ଜଣକ ଭଲ ଲୋକ ନୁହେଁ । ଏ ଲୋକକୁ ଆଉ କିଛି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।" ଏହା ଭାବି ଦେବତା ଚାଲିଗଲେ ।

ଦିନଟା ଥିଲା ଶନିବାର। ସକାଳୁ ଉଠିବା ମାତ୍ରକେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଆଜି ଆକାଶ ବଡ଼ ସଫା। ଗତ ତିନି ଦିନ ହେଲା ଲଗାତର ବର୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ଆଜି ଆକାଶ ସଫା ଦେଖି ମୋ ମନ ଖୁସିରେ ନାଚି ଉଠିଲା। ମୁଁ ଭାବିଲି ଆଜି ଆମ ସ୍କୁଲରେ ଖେଳ ପଡ଼ିବ। ଆଉ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଖେଳିବା। ଏହା ଭାବି ମୁଁ ଖୁସିରେ ଗାଇଉଠିଲି, "ଆଜି ଆକାଶ ସଫା ଆଜି ଆକାଶ ସଫା"। ମୋ ଗୀତ ଶୁଣି ମୋ ଭାଇ ଆସି କହିଲା, "ଆଜି ଆକାଶ ସଫା ହେଲେ କ'ଣ ହେବ? ଆଜି ତ ଆମ ସ୍କୁଲରେ ଖେଳ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।" ମୁଁ ପଚାରିଲି, "କାହିଁକି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ?" ଭାଇ କହିଲା, "ଆଜି ଶନିବାର। ଶନିବାର ଦିନ ଖେଳ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।" ମୁଁ କହିଲି, "ଶନିବାର ଦିନ ଖେଳ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କାହିଁକି?" ଭାଇ କହିଲା, "ଶନିବାର ଦିନ ଖେଳ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ତୁ ଜାଣିବୁ ନାହିଁ?" ମୁଁ କହିଲି, "ନା, ମୁଁ ଜାଣିବି ନାହିଁ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ ଅନେକ ଲାଭ ପାଇଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କିଛି ଲାଭ ପାଇପାରି ନଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ଏହି ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ଆମକୁ ଜୀବନରେ ଠିକ୍ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଆମର ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଆମର ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ନର୍କରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଶାନ୍ତି ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ପ୍ରେମ ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଦୟା ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଆଶା ପାଇପାରିବା। ଏହା ଆମକୁ ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଶାନ୍ତି ପାଇପାରିବା।

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ଚାଲିଛ

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଚରଣ ପଦ୍ମେ

ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଅଦାଲତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ୫ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଜରିମାନା ଅନାଦାୟ ହେଲେ ଆଉ ୬ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ। ଏହି ମାମଲାରେ ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ୧୨ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା। ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିଷ ମହାନ୍ତି ଓକିଲାତି କରିଥିଲେ। ସରକାରୀ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବେହେରା ଏହି ମାମଲାର ତଦାରଖ କରିଥିଲେ।

ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଅଦାଲତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ୫ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଜରିମାନା ଅନାଦାୟ ହେଲେ ଆଉ ୬ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ। ଏହି ମାମଲାରେ ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ୧୨ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା। ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିଷ ମହାନ୍ତି ଓକିଲାତି କରିଥିଲେ। ସରକାରୀ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବେହେରା ଏହି ମାମଲାର ତଦାରଖ କରିଥିଲେ।

ଜୟଦେବ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ଓ ଉତ୍କଳ ବୈଷ୍ଣବ ସାହିତ୍ୟ

ଉତ୍କଳ ବୈଷ୍ଣବ ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍କଳର ଏକ ଅତି ଗୌରବମୟ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏହି ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍କଳର ଧର୍ମ, ସଂସ୍କୃତି, ଇତିହାସ ଓ ଭାଷାକୁ ଯେଉଁ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ତାହା ଅତୁଳନୀୟ । ଏହି ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍କଳର ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଏକ ଅତି ଗୌରବମୟ ଅଧ୍ୟା

ଅଟେ ।ଆଉ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

ଏକ ଦିନ ଜଣେ ଗରିବ ଲୋକ ଜଙ୍ଗଲରେ ଗଛ କାଟୁଥିଲା । ଗଛ କାଟି କାଟି ସେ ଏତେ ଥକି ପଡିଲା ଯେ ତା'ର ଆଉ ଚାଲିବାର ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ । ସେ ଭାବିଲା, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଟିକେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ଘରକୁ ଫେରିବି ।" ତା'ପରେ ସେ ଗଛ ତଳେ ଶୋଇ ପଡିଲା । ଶୋଇ ଶୋଇ ସେ ଭାବିଲା, "ମୁଁ ଏତେ ଗରିବ କାହିଁକି ? ମୋର ଯଦି ଧନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ଆରାମରେ ରହିପାରନ୍ତି ।" ଏହି ଚିନ୍ତା କରି କରି ସେ ଶୋଇ ପଡିଲା । ଶୋଇ ଶୋଇ ସେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା । ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେ ଦେଖିଲା ଯେ ଜଣେ ଦେବତା ତା'ର ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ଦେବତା କହିଲେ, "ତୁମେ ଯଦି ଧନ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ତୁମେ ଏହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଆଉ ଗଛ କାଟିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଏକ ଦୋକାନ ଖୋଲିବ ।" ଏତିକି କହି ଦେବତା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଗରିବ ଲୋକଟି ଉଠି ବସିଲା । ସେ ଭାବିଲା, "ଏହା ସତରେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ନା ସତ ?" ସେ ଚାରିପଟକୁ ଚାହିଁଲା । ସେ ଦେଖିଲା ଯେ ସେ ଯେଉଁଠି ଶୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଏକ ଛୋଟ ଦୋକାନ ରହିଛି । ଦୋକାନରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ରହିଛି । ଗରିବ ଲୋକଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗ

ଜଣେ ଜଣେ ଆସି ଦେଖି ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ଭାବରେ ଦିନ ଯାଏ ଦିନ ଆସେ ଦିନ ଯାଏ ଦିନ ଆସେ ଏମିତି ଦିନ ଯାଉଛି ଆଉ ଦିନ ଆସୁଛି ।

ଏଇ ଦିନ ଯାଉଛି ଆଉ ଦିନ ଆସୁଛି

ଓ ଜାଣିଥିବା ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣା । ତୁମ ଭିତରୁ କାହା ଜୀବନରେ ଏପରି ଘଟିଛି କି ? ଯଦି ଘଟିଥାଏ ତେବେ ତୁମେ ଏହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିବ । ଏହା ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ଯାହା ଆମ ଜୀବନରେ ଘଟିଥାଏ ଆମେ ଏହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥାଉ

ଜଗନ୍ନାଥ ଶୁଦ୍ଧାନନ୍ଦ । ଶ୍ରୀମତ୍ପଦ୍ମନାଭ ଦାସ ।

ଘନଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି ଓ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ।

ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ଦିନ ଗଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ଏଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ପାଇଁ ଗୁରୁପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ଗୁରୁପତ୍ନୀ କହିଲେ, "ଆମର ପ୍ରଭାସ ତୀର୍ଥରେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଟି ସମୁଦ୍ରରେ ଡୁବି ମରିଯାଇଛି, ତାକୁ ଆଣି ଦେଇଯାଅ ।" ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ ରଥରେ ବସି ପ୍ରଭାସ ତୀର୍ଥକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ରଥ ରଖି ଦେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମୁଦ୍ରକୁ ପଚାରିଲେ, "ହେ ସମୁଦ୍ର ! ତୁମେ ଆମ ଗୁରୁପୁତ୍ରକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ।" ସମୁଦ୍ର କହିଲା, "ମୁଁ ତାକୁ ଫେରାଇ ଦେଇ ନାହିଁ । ତାକୁ ପଞ୍ଚଜନ ନାମକ ଜଣେ ଅସୁର ଖାଇ ଦେଇଛି ।" ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମୁଦ୍ରରେ ପଶି ପଞ୍ଚଜନ ଅସୁରକୁ ବଧ କଲେ । ତା'ପରେ ତାର ଶରୀରରୁ ଶଙ୍ଖଟିକୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହାକୁ ଫୁଙ୍କିଲେ । ଏହି ଶଙ୍ଖର ନାମ ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ । ଏହି ଶଙ୍ଖ ଫୁଙ୍କିଲେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ହୁଏ, ତାହା ଶୁଣି ଯମରାଜ ଭୟରେ ଥରି ଉଠନ୍ତି । ଏହି ଶଙ୍ଖ ଫୁଙ୍କି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯମପୁରୀକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଯମରାଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟରେ ଥରି ଉଠିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯମରାଜଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଆପଣ ଆମ ଗୁରୁପୁତ୍ରକୁ ଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି କି ?" ଯମରାଜ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ ! ମୁଁ ତାକୁ ଖାଇ ନାହିଁ । ତାର କର୍ମଫଳ ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛି ।" ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ ଯମରାଜଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଗୁରୁପତ୍ନୀଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଆଣି ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ଦେଲେ ।

ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ରହି ଚଉଷଠି ଦିନରେ ଚଉଷଠି ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟା ଶିଖି ସାରିଲେ । ଏହି ଚଉଷଠି ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାକୁ ଚଉଷଠି କଳା କୁହାଯାଏ । ଏହି ଚଉଷଠି କଳା ଶିଖି ସାରିବା ପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ ଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମଥୁରାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ

ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗଚରଣାର୍ପଣମସ୍ତୁ ॥ ॥ ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗଚରଣାର୍ପଣମସ୍ତୁ ॥

ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗଚରଣାର୍ପଣମସ୍ତୁ ॥ ॥ ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗଚରଣାର୍ପଣମସ୍ତୁ ॥

ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଯେ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପଢୁଛନ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର ହେବାର ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର ହେବାର ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର ହେବାର ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ଆମ ଜାତିର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ ଜାତିର ଅଭିଭାବକ ଓ ଅଭିଭାବିକା ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି ।

ଜାଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁ

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଓ

ଜଳଧାରାଦ୍ୱାରା ଚାଲିଯାଇଥିବାରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ଜଳ ନାହିଁ। ଏଥିରେ ଅନେକ ଜଳଚର ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା। ଏହି ଅଞ୍ଚଳ

ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀମତ୍ପରମହଂସ ପରିବ୍ରାଜକାଚାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଗୋବିନ୍ଦଭଗବତ୍ପୂଜ୍ୟପାଦଶିଷ୍ୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଶଙ୍କରଭଗବତ୍ପ୍ରଣୀତଂ ॥ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବଦ୍ଗୀତାଭାଷ୍ୟମ୍

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଶିଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କିପରି ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିପାରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଆଲୋକର ଗତି ଏବଂ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ସ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଆମକୁ ଆଲୋକ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଏକ ମୌଳିକ ବୁଝାମଣା ପ୍ରଦାନ କରିବ।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯାହା ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏହା ଆମକୁ ଚାରିପାଖର ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପ୍ରାକୃତିକ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି କୃତ୍ରିମ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ। ପ୍ରାକୃତିକ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ତାରା ଏବଂ ଜହ୍ନ। ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବରେ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରେ। କୃତ୍ରିମ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ହେଉଛି ଦୀପ, ବଲ୍ବ, ଟର୍ଚ୍ଚ ଲାଇଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି। ଏଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷ ତିଆରି କରିଥାଏ।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଆମକୁ ଅନ୍ଧକାର ସମୟରେ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଆମ ଉପରେ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିପାରିବା। ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ବିନା ଆମେ ଅନ୍ଧକାରରେ କିଛି ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ। ଏହା ଆମକୁ ଦିଗ ଜାଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଉଦୟ ହୁଏ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମରେ ଅସ୍ତ ଯାଏ।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଆମ ଜୀବନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ବିନା ଆମେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ। ଉଦ୍ଭିଦମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରକାଶସଂଶ୍ଳେଷଣ କୁହାଯାଏ। ଏହା ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଆମକୁ ଚାରିପାଖର ଜଗତ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଏହା ଆମକୁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ରଙ୍ଗ, ଆକାର ଏବଂ ଆକୃତି ଚିହ୍ନିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ବିନା ଆମେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ। ଏହା ଆମକୁ ଦୂରତା ଜାଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଦୂରରେ ଥିବା ଜିନିଷକୁ ଦେଖିପାରୁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ।

ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଆମ ଜୀବନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ବିନା ଆମେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ। ଉଦ୍ଭିଦମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରକାଶସଂଶ୍ଳେଷଣ କୁହାଯାଏ। ଏହା ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ।

ଓଁ ନମଃ ଶିବାୟ ଗୁରୁଦେବ ଦତ୍ତ ଶ୍ରୀପାଦ ବଲ୍ଲଭ ନୃସିଂହ ସରସ୍ୱତୀ ଦିଗମ୍ବର ଦିଗମ୍ବର ପାହିମାମ୍ ପାହିମାମ୍ ସମର୍ଥ ଶ୍ରୀପାଦ ବଲ୍ଲଭ ନୃସିଂହ ସରସ୍ୱତୀ ମହାରାଜ କି ଜୟ ॥ ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରିତାମୃତ ପାରାୟଣ ଆରମ୍ଭ ॥ ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀସରସ୍ୱତ୍ୟୈ ନମଃ ॥ ଶ୍ରୀଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ

ଦ୍ୱାଦଶୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଅର୍ଜୁନ ଉବାଚ ।

ଏବଂ ସତତଯୁକ୍ତା ଯେ ଭକ୍ତାସ୍ତ୍ୱାଂ ପର୍ଯୁପାସତେ ।
ଯେ ଚାପ୍ୟକ୍ଷରମବ୍ୟକ୍ତଂ ତେଷାଂ କେ ଯୋଗବିତ୍ତମାଃ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ ।

ମଯ୍ୟାବେଶ୍ୟ ମନୋ ଯେ ମାଂ ନିତ୍ୟଯୁକ୍ତା ଉପାସତେ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧଯା ପରଯୋପେତାସ୍ତେ ମେ ଯୁକ୍ତତମା ମତାଃ ॥ ୨ ॥

ଯେ ତ୍ୱକ୍ଷରମନିର୍ଦେଶ୍ୟମବ୍ୟକ୍ତଂ ପର୍ଯୁପାସତେ ।
ସର୍ବତ୍ରଗମଚିନ୍ତ୍ୟଂ ଚ କୂଟସ୍ଥମଚଲଂ ଧ୍ରୁବମ୍ ॥ ୩ ॥

ସଂନିୟମ୍ଯେନ୍ଦ୍ରିଯଗ୍ରାମଂ ସର୍ବତ୍ର ସମବୁଦ୍ଧଯଃ ।
ତେ ପ୍ରାପ୍ନୁବନ୍ତି ମାମେବ ସର୍ବଭୂତହିତେ ରତାଃ ॥ ୪ ॥

କ୍ଲେଶୋଽଧିକତରସ୍ତେଷାମବ୍ୟକ୍ତାସକ୍ତଚେତସାମ୍ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତା ହି ଗତିର୍ଦୁଃଖଂ ଦେହବଦ୍ଭିରବାପ୍ୟତେ ॥ ୫ ॥

ଯେ ତୁ ସର୍ବାଣି କର୍ମାଣି ମଯି ସଂନ୍ୟସ୍ଯ ମତ୍ପରାଃ ।
ଅନନ୍ଯେନୈବ ଯୋଗେନ ମାଂ ଧ୍ୟାଯନ୍ତ ଉପାସତେ ॥ ୬ ॥

ତେଷାମହଂ ସମୁଦ୍ଧର୍ତା ମୃତ୍ୟୁସଂସାରସାଗରାତ୍ ।
ଭବାମି ନଚିରାତ୍ପାର୍ଥ ମଯ୍ୟାବେଶିତଚେତସାମ୍ ॥ ୭ ॥

ମଯ୍ୟେବ ମନ ଆଧତ୍ସ୍ୱ ମଯି ବୁଦ୍ଧିଂ ନିବେଶଯ ।
ନିବସିଷ୍ୟସି ମଯ୍ୟେବ ଅତ ଊର୍ଧ୍ୱଂ ନ ସଂଶଯଃ ॥ ୮ ॥

ଅଥ ଚିତ୍ତଂ ସମାଧାତୁଂ ନ ଶକ୍ନୋଷି ମଯି ସ୍ଥିରମ୍ ।
ଅଭ୍ଯାସଯୋଗେନ ତତୋ ମାମିଚ୍ଛାପ୍ତୁଂ ଧନଞ୍ଜଯ ॥ ୯ ॥

ଅଭ୍ଯାସେଽପ୍ୟସମର୍ଥୋଽସି ମତ୍କର୍ମପରମୋ ଭବ ।
ମଦର୍ଥମପି କର୍ମାଣି କୁର୍ୱନ୍ସିଦ୍ଧିମବାପ୍ସ୍ୟସି ॥ ୧୦ ॥

ଅଥୈତଦପ୍ୟଶକ୍ତୋଽସି କର୍ତୁଂ ମଦ୍ଯୋଗମାଶ୍ରିତଃ ।
ସର୍ବକର୍ମଫଲତ୍ୟାଗଂ ତତଃ କୁରୁ ଯତାତ୍ମବାନ୍ ॥ ୧୧ ॥

ଶ୍ରେଯୋ ହି ଜ୍ଞାନମଭ୍ଯାସାତ୍ଜ୍ଞାନାଦ୍ଧ୍ୟାନଂ ବିଶିଷ୍ୟତେ ।
ଧ୍ୟାନାତ୍କର୍ମଫଲତ୍ୟାଗସ୍ତ୍ୟାଗାଚ୍ଛାନ୍ତିରନନ୍ତରମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ଅଦ୍ୱେଷ୍ଟା ସର୍ବଭୂତାନାଂ ମୈତ୍ରଃ କରୁଣ ଏବ ଚ ।
ନିର୍ମମୋ ନିରହଂକାରଃ ସମଦୁଃଖସୁଖଃ କ୍ଷମୀ ॥ ୧୩ ॥

ସନ୍ତୁଷ୍ଟଃ ସତତଂ ଯୋଗୀ ଯତାତ୍ମା ଦୃଢନିଶ୍ଚଯଃ ।
ମଯ୍ୟର୍ପିତମନୋବୁଦ୍ଧିର୍ଯୋ ମଦ୍ଭକ୍ତଃ ସ ମେ ପ୍ରିଯଃ ॥ ୧୪ ॥

ଯସ୍ମାନ୍ନୋଦ୍ୱିଜତେ ଲୋକୋ ଲୋକାନ୍ନୋଦ୍ୱିଜତେ ଚ ଯଃ ।
ହର୍ଷାମର୍ଷଭଯୋଦ୍ୱେଗୈର୍ମୁକ୍ତୋ ଯଃ ସ ଚ ମେ ପ୍ରିଯଃ ॥ ୧୫ ॥

ଅନପେକ୍ଷଃ ଶୁଚିର୍ଦକ୍ଷ ଉଦାସୀନୋ ଗତବ୍ଯଥଃ ।
ସର୍ବାରମ୍ଭପରିତ୍ୟାଗୀ ଯୋ ମଦ୍ଭକ୍ତଃ ସ ମେ ପ୍ରିଯଃ ॥ ୧୬ ॥

ଯୋ ନ ହୃଷ୍ଯତି ନ ଦ୍ୱେଷ୍ଟି ନ ଶୋଚତି ନ କାଙ୍କ୍ଷତି ।
ଶୁଭାଶୁଭପରିତ୍ୟାଗୀ ଭକ୍ତିମାନ୍ଯଃ ସ ମେ ପ୍ରିଯଃ ॥ ୧୭ ॥

ସମଃ ଶତ୍ରୌ ଚ ମିତ୍ରେ ଚ ତଥା ମାନାପମାନଯୋଃ ।
ଶୀତୋଷ୍ଣସୁଖଦୁଃଖେଷୁ ସମଃ ସଙ୍ଗବିବର୍ଜିତଃ ॥ ୧୮ ॥

ତୁଲ୍ଯନିନ୍ଦାସ୍ତୁତିର୍ମୌନୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟୋ ଯେନ କେନଚିତ୍ ।
ଅନିକେତଃ ସ୍ଥିରମତିର୍ଭକ୍ତିମାନ୍ମେ ପ୍ରିଯୋ ନରଃ ॥ ୧୯ ॥

ଯେ ତୁ ଧର୍ମାମୃତମିଦଂ ଯଥୋକ୍ତଂ ପର୍ଯୁପାସତେ ।
ଶ୍ରଦ୍ଦଧାନା ମତ୍ପରମା ଭକ୍ତାସ୍ତେଽତୀୱ ମେ ପ୍ରିଯାଃ ॥ ୨୦ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବଦ୍ଗୀତାସୁପନିଷତ୍ସୁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ଯାଯାଂ ଯୋଗଶାସ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର୍ଜୁନସଂୱାଦେ ଭକ୍ତିଯୋଗୋ ନାମ ଦ୍ୱାଦଶୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥ ୧୨ ॥

ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦେଶରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଓ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛୁ ତଥାପି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଭାବି ସେମାନେ ଏ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯାଅ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କର । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ଏ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯିବା ବିଷୟରେ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଏ ଦେଶରେ ରହି ଉପଦେଶ ଦେବା ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଏହି ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ପ୍ରଚାର ହେଲା ।

ଏହି ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ପ୍ରଚାର ହେବା ପରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅତି ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ଏ ଦେଶର ରାଜା ଓ ରାଜପୁରୁଷମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଏ ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିଥିଲେ । ଏ ଦେଶରେ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଉପାସନା ଗୃହ ନିର୍ମ୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅତି ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ଏ ଦେଶର ରାଜା ଓ ରାଜପୁରୁଷମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଏ ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିଥିଲେ । ଏ ଦେଶରେ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଉପାସନା ଗୃହ ନିର୍ମ୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଜଗନ୍ନାଥାଷ୍ଟକମ୍ ଏକାମ୍ରକାନନାବାସଜଗନ୍ମୋହନବିଗ୍ରହମ୍ ।

This PDF you are browsing now is in a series of several scanned rare books and manuscripts from Sanskrit Academy, Hyderabad.

Address:

Manikeshwar Nagar Kaman,

Osmania University, Tarnaka,

Hyderabad, Telangana, 500007

https://sanskritacademy.net/

https://archive.org/details/@sanskrit_academy_hyd

The Academy is currently led by Director Shri Madhushan Penna.

His CV:

Prof. Penna madhusudan,

Director Sanskrit Academy, Hyderabad

Areas of interest

Yoga shastra, nyaya, yoga and vedanta philosophy.

Works

3 mahakavyas, 10 laghukavyas, 30 translations and 140 edited books

Sahitya Academy Awardee for Mahakavya on Gulabrao Maharaj.

Translated the Marathi Jnaneshwari in 9000 Sanskrit shlokas.

Honours

Honorary D.Litt by National Sanskrit University, Tirupati AP. for his unique contribution in Indian Philosophy.

-Vachaspati

-Yoga Ratna

-Shastra nidhi

-Utkrisht Sanskrit Pandit

-Yajna Surabhi

-Shastri (Karavir Peeth)

-Shastra Ratnakara

Awards

- Sahitya Academy award

- Maharashtra govt sadhana award

- Pt. Satvalekar award

- Pt. Latkar shastri award

- Pt. Ghatate award

- Somnath Trust Award with Gold Medal and title of Best Scholar

- Sribhashyam national award

and many other.

Foreign Travel

The Netherlands, Canada for World Sanskrit Conference 2018.

Indian embassy, Nepal 2023

DVDs on yoga, Indian philosophy and Sanskrit Literature.

mspenna67@gmail.com

Digitization by eGangotri Trust/Sarayu Trust, New Delhi

Funding for Digitization: Shri Ravi Parimi, Hyderabad